

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ NR. 132
Ședința publică din data de 10.02.2023
Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE – MARIA MANUELA ORZAȚĂ
GREFIER – VALENTINA OANCEA

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul București este reprezentat prin procuror Dan Cudalb.

Pe rol, soluționarea cauzei privind pe inculpatul Iorgulescu Gino-Mario, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de omor, prev. de art. 188 alin. 1 din Codul penal, și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și 2 din Codul penal, ambele în condițiile art. 38 alin. 1 din Codul penal, prin rechizitoriul nr. 3588/P/2019 din data de 14.08.2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc la termenul de judecată din data de 13.01.2023, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen de judecată, dată la care tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 391 alin. (1) Cod procedură penală, a stabilit pronunțarea pentru data de 08.02.2023, când, în temeiul art. 391 alin. (3) Cod procedură penală, a amânat pronunțarea pentru data de 10.02.2023, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin Rechizitoriul nr. 3588/P/2019 din data de 14.08.2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, înregistrat pe rolul acestei instanțe sub nr. 20691/3/2020 din data de 14.08.2020, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului **IORGULESCU GINO MARIO** (cu mandat de arestare preventivă emis în lipsă,

), pentru săvârșirea infracțiunilor de omor, faptă prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal, și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau altor substanțe, faptă prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele în condițiile art. 38 alin. (1) din Codul penal.

ÎN FAPT și ÎN DREPT s-au reținut următoarele:

Fapta inculpatului Iorgulescu Gino Mario care, la data de 08.09.2019, pe fondul unei crize de gelozie și într-o stare de furie, având o alcoolemie de 1,96 g/l și fiind sub influența cocainei, intenționând să se deplaseze din sat Gulia, com. Tărtășești, jud. Dâmbovița, spre Clubul Nuba din Parcul Herăstrău, mun. București, unde se afla fosta sa prietenă

care refuzase să plece acasă la insistențele lui, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a condus autoturismul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare _____ cu o viteză ce depășea cu mult viteza legală de 60 km/h în localitate, pătrunzând pe culoarea roșie a semaforului cu viteza de 145 km/h în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, accelerând până la 162 de km/h în momentul în care a trecut de un alt vehicul care circula cu viteză redusă pe banda I, urcând vehiculul cu partea stângă pe un scuar, apăsând la maximum pedala de accelerație la un vehicul echipat cu un motor ce dezvoltă o putere de aproximativ 700 de cai putere, pătrunzând pe contrasens și intrând în coliziune frontală, la ora 03:02:39, la viteza de 143 km/h, cu autoturismul marca Audi cu nr. de înmatriculare _____, condus de victima Vicol Daniel Andrei, care a decedat pe loc în urma leziunilor suferite, toate acestea în condițiile în care, din momentul în care a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului inculpatul nu a acționat frâna, iar în momentul coliziunii pedala de accelerație era apăsată la maximum, manifestând indiferență față de urmările acțiunilor sale pe care le-a prevăzut și acceptat, punând în pericol participanții la trafic, lăsând producerea sau evitarea unei coliziuni pe seama hazardului și astfel ucigând-o pe victima Vicol Daniel Andrei cu intenție indirectă, constituie infracțiunile de omor, faptă prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal, și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau altor substanțe, faptă prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele în condițiile art. 38 alin. (1) din Codul penal.

În analiza atitudinii subiective a inculpatului față de uciderea victimei Vicol Daniel Andrei, s-a arătat că fapta inculpatului a fost cercetată inițial ca ucidere din culpă, faptă prevăzută în art. 192 din Codul penal, încadrarea juridică fiind schimbată ulterior în omor, faptă prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal, pentru motivele arătate în continuare.

Culpa, ca formă de vinovăție specifică infracțiunii prev. de art. 192 din Codul penal, este definită în art. 16 alin. (4) din Codul penal ca fiind atitudinea subiectivă a autorului care prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce (culpa cu prevedere), sau care nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să îl prevadă (neglijența).

Infracțiunea de ucidere din culpă ca urmare a nerespectării regulilor privind circulația vehiculelor pe drumurile publice se săvârșește din culpă cu prevedere.

Dezvoltările doctrinare în privința culpei cu prevedere (ușurința) definesc această formă de vinovăție ca fiind atitudinea subiectivă a autorului care, încălcând obligația de diligență ce-i revenea, a prevăzut rezultatul periculos al faptei sale, însă nu l-a acceptat, considerând fără temei suficient că acesta nu se poate produce în concret. Autorul prevede două urmări, din care una dorită, iar alta care nu este nici urmărită, nici acceptată.

Culpa cu prevedere se aseamănă cu intenția indirectă, definită ca fiind atitudinea subiectivă a autorului care prevede rezultatul faptei sale, nu îl urmărește, dar acceptă posibilitatea producerii sale. Așadar, și în cazul intenției indirecte autorul prevede două posibile urmări, dar acceptă eventualitatea producerii oricăreia dintre ele, spre deosebire de culpă, când nu acceptă producerea rezultatului periculos.

Se mai arată în doctrină că, spre deosebire de intenția indirectă, în cazul culpei cu prevedere autorul nu acceptă urmarea eventuală ci consideră, în baza unor temeuri obiective, evaluate în mod eronat, că poate preveni sau evita urmarea care astfel nu se va produce. În situația în care aprecierea autorului are la bază șansa, întâmplarea, hazardul, iar nu temeuri obiective rezonabile, se va reține că acesta a comis fapta acceptând rezultatul acțiunii sau inacțiunii sale, deci cu intenție indirectă (în acest sens, Mihail Udroui – Drept penal, Partea generală, Sinteze și grile, ediția a VI-a, pagina 131, Ed. C.H. Beck 2019).

Și profesorul George Antoniu arăta în „Explicații preliminare ale noului Cod penal” (George Antoniu și colectivul, Vol. I, pagina 56, Ed. Universul Juridic) că forma de vinovăție a culpei cu previziune „presupune existența unor temeuri serioase pentru făptuitor de a socoti că rezultatul va putea fi evitat; dacă el contează pe întâmplare ori pe noroc, nu va exista culpa cu previziune ci intenția indirectă.”

În sensul acestor concluzii s-a pronunțat și doctrina anterioară noului Cod penal, când autorii au arătat că a accepta eventualitatea producerii unui rezultat prevăzut dar neurmărit, înseamnă adoptarea unei atitudini de indiferență față de eventualitatea producerii acelui rezultat. Această atitudine constituie, în raport cu rezultatul eventual, o intenție indirectă.

Există intenție indirectă atunci când făptuitorul a prevăzut ca posibilă producerea unui alt rezultat decât cel urmărit de el, și totuși nu s-a abținut de la efectuarea acțiunii sau inacțiunii respective, iar acel rezultat s-a produs.

Când făptuitorul nu a avut nici un temei care să-l facă să creadă că rezultatul nu se va produce, ci s-a bizuit pe jocul întâmplării, atunci vinovăția sa nu îmbracă forma culpei modalitatea ușurință, ci forma intenției, modalitatea intenție indirectă.

Ceea ce deosebește culpa cu prevedere (ușurință) de intenția indirectă este că în primul caz făptuitorul a crezut sincer, dar greșit, că rezultatul nu se va produce, pe când în al doilea caz făptuitorul și-a dat seama că producerea rezultatului e posibilă, dar a acceptat riscul producerii lui, acționând la voia întâmplării. (Colectiv: V.Dongoroz; S.Kahane; I.Oancea ș.a.- Explicații ale Codului Penal Român 1969, Partea generală Vol.I Editura Academiei București 1969, filele 118 – 119).

Și jurisprudența recentă a curților de apel a reținut încadrarea juridică de omor sau, după caz tentativă de omor în unele situații în care autorii au săvârșit infracțiunile în timp ce conduceau autovehicule pe drumurile publice, dar au ignorat regulile într-o asemenea măsură încât instanțele au considerat că nu au existat temeiuri obiective pe care autorii să le fi putut avea în vedere pentru a socoti că o coliziune rutieră cu posibile consecințe letale nu se va produce.

În acest sens este decizia nr. 178/2018 din 14/03/2018 pronunțată de Curtea de Apel Iași, care a condamnat un inculpat pentru infracțiunile de omor calificat, prev. de art. 188 alin 1 rap la art. 189 alin 1 lit f din Codul penal, și tentativă de omor calificat, prev. de art. 32 rap la art. 188 alin 1 – 189 alin 1 lit f din Codul penal, cu aplic. art. 38 alin 1 din Codul penal, după ce a reținut că acesta a condus un autoturism în mun. Iași, a încălcat mai multe reguli de circulație, a circulat pe contrasens, a ignorat culoarea roșie a semaforului și a pătruns cu viteza de 88 km/h într-o intersecție, intrând în coliziune cu un alt autoturism care circula pe drumul perpendicular, care a fost proiectat în alte autoturisme, incidentul având ca urmare moartea a două persoane și rănirea altor două. Curtea de apel a reținut că fapta a fost săvârșită cu intenție indirectă, hotărârea fiind definitivă.

De asemenea, Curtea de Apel Suceava a pronunțat decizia nr. 367 din 01.04.2019, prin care a condamnat definitiv pentru infracțiunile de omor, prev. de art.188 alin. 1 Cod penal, tentativă la infracțiunea de omor calificat, prev. de art.32 rap. la art. 188, art. 189 alin. 1 lit.f Cod penal, conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 Cod penal și împiedicarea sau îngreunarea circulației pe drumurile publice, prev. de art.339 alin. 2 Cod penal, doi inculpați în sarcina cărora a reținut că, după ce au consumat băuturi alcoolice, au făcut o întrecere cu autoturismele pe principala stradă din orașul Darabani, la o oră și într-un moment la care aceasta era circulantă, deplasându-se în paralel unul față de celălalt, ocupând pe rând ambele sensuri de circulație, dezvoltând viteze cu mult peste limita legală prevăzută de lege în localități (146-148 km/h, respectiv 148-150 km/h), împrejurare în care nu au observat din timp că din sens opus circula un alt autoturism, iar pe banda sensului lor de mers se deplasa un atelaj hipo, iar când unul dintre inculpați a efectuat o manevră scurtă de viraj stânga, acroșând autoturismul condus de celălalt inculpat, cele două autoturisme au intrat în coliziune tangențială și ulterior în coliziune cu autoturismul de pe contrasens și atelajul hipo, incidentul având ca urmare vătămarea corporală a 5 persoane, dintre care una a decedat la scurt timp. Și în această situație instanța a reținut că infracțiunile contra vieții au fost săvârșite cu intenție indirectă, autorii prevăzând și acceptând producerea rezultatului.

În consecință, pentru stabilirea încadrării juridice a acțiunii de ucidere a victimei Vicol Daniel Andrei, s-a impus analiza temeiurilor obiective rezonabile pe care inculpatul Iorgulescu Gino Mario le-ar fi putut avea în vedere în momentul săvârșirii faptei.

S-a reținut că la data de 07.09.2019, în jurul orei 17:00 – 18:00, inculpatul s-a deplasat cu autoturismul marca Aston Martin la o petrecere organizată la locuința familiei Toader, din sat Gulia, com. Tărtășești, _____, jud. Dâmbovița. Petrecerea, la care au participat membri și prieteni ai familiei Toader, a ținut până în jurul orei 23:00, când invitații fie au plecat, fie au mers la culcare în imobilul respectiv. La petrecere inculpatul a consumat vin cu apă minerală, iar conform declarației martorei Toader Florentina totul a decurs normal până la ora 23:00, când inculpatul a primit un telefon în urma căruia a aflat că o prietenă se afla într-un club, fără știrea lui, fiind vorba de martora Marzavan Maria, care tocmai încheiase o relație cu inculpatul. Și după terminarea petrecerii, inculpatul a fost văzut de martori pe terasă cum se certa la telefon în continuu cu domnișoara din club. În jurul orei 02:00, întrucât inculpatul vorbea în continuare la telefon în modul arătat mai sus, martora Toader Florentina i-a cerut acestuia să îi promită că nu va pleca cu mașina în acea stare. Martorei i-a fost foarte greu să se înțeleagă cu el, pentru că era nervos și țipa, fiind ea însăși nevoită să țipe la el pentru a-i atrage atenția, moment în care inculpatul i-ar fi promis că nu va pleca la volanul vehiculului. Totuși probele au stabilit că inculpatul a plecat în jurul orei 02:50 spre București, la volanul autoturismului marca Aston Martin. Acesta este ora la care martora Dobrișan Raluca a fost trezită de un telefon primit de la inculpatul care era foarte nervos și care a anunțat-o că vine în București, întrebând-o dacă poate să rămână la ea în acea noapte.

S-a reținut în rechizitoriu că motivul pentru care inculpatul se certa în seara respectivă cu martora Marzavan Maria a fost reprezentat de o criză de gelozie, întrucât martora era în Clubul Nuba din Parcul Herăstrău neînsoțită de inculpat, după ce anterior refuzase să vină la petrecerea organizată la familia Toader. Inculpatul nu a putut fi înduplecat nici de martorul Pițurcă Alexandru, care îi dăduse asigurări că nu are motive să fie gelos, inculpatul spunându-i în cele din urmă martorei că va veni și el în club.

Așadar, deși fusese rugat anterior de martori să nu plece cu autoturismul în acea stare, inculpatul s-a urcat la volanul autoturismului marca Aston Martin după ce consumase o cantitate considerabilă de alcool (concentrație de 1,96 g/l alcool pur în sânge la ora 05:06 și o concentrație de 1,76 g/l alcool pur în sânge la ora 06:06), fiind sub influența cocainei și într-o stare de furie pe fondul crizei de gelozie. Inculpatul s-a deplasat în direcția mun. București, cu scopul de a ajunge la Clubul Nuba, unde se afla martora Marzavan Maria, lăsând să se înțeleagă că intențiile sale erau unele ostile, drept dovadă că martora a plecat acasă la scurt timp după ce inculpatul a anunțat-o că vine în club. Conflictul verbal al inculpatului cu martora Marzavan Maria a continuat și pe parcursul deplasării sale, inculpatul discutând cu aceasta telefonic timp de 122 de secunde începând cu ora 02:58:15, deci cu puțin timp înaintea coliziunii care a avut loc la ora 03:02:39 (explozia a survenit la 03:02:40).

S-a reținut că, fiind în starea descrisă mai sus, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a condus autoturismul marca Aston Martin de la adresa din sat Gulia, com. Tărtășești,

_____, jud. Dâmbovița, în direcția mun. București, trecând prin Chitila pe Șos. Banatului, trecând de Centura București și intrând în Capitală pe Șos. Chitilei, circulând cu viteze cuprinse între 140km/h și 164km/h (în momentele în care a autoturismul a fost surprins de camerele video de pe traseu) spre Bd. Laminorului, s-a apropiat de intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe cu o viteză ce a crescut în ultimele de 2 secunde înainte de pătrunderea în intersecție de la de la 131 km/h până la 145 km/h, pedala de accelerație fiind apăsată progresiv de la 63% până la 91%. După ce a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului cu o viteză de 145 km/h, inculpatul a vrut să ocolească prin stânga autoturismul de culoarea închisă care circula cu viteză redusă pe banda I, s-a urcat cu partea din stânga pe scuarul ce separă sensurile de mers, în acest mod trecând pe lângă autoturismul de culoare închisă. După ce scuarul s-a terminat, autoturismul inculpatului a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune frontală cu autoturismul marca Audi care circula din sens invers,

pe banda de lângă axul drumului, condus de victima Vicol Daniel Andrei, care a decedat în urma coliziunii. După pătrunderea în intersecție și observarea autoturismului de culoarea închisă care circula pe banda I, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a apăsat mai tare pedala de accelerație, viteza autoturismului crescând în timpul manevrelor de depășire până la 162 km/h, în condițiile în care depășirea a implicat urcarea autoturismului cu partea stângă pe scuarul ce despărțea sensurile. Se observă că, din momentul în care a pătruns în intersecție și până în momentul coliziunii, viteza vehiculului a crescut în mod constant, iar accelerația a ajuns la 100%, pentru ca ulterior să scadă la 80% pentru o jumătate de secundă. Următorul moment este cel al impactului, în care autoturismul avea viteza de 143 km/h, iar pedala de accelerație era apăsată la maximum. În cele 5 secunde în care unitatea de control airbag din dotarea vehiculului a înregistrat datele, inculpatul nu a acționat pedala de frână. S-a mai stabilit că, de la intersecția cu sens giratoriu dintre Șos. Chitila-Mogoșoaia și Șos. Banatului, acolo unde a fost observat de martorul Umbreș Ion, până la locul coliziunii cu autoturismul Audi A4, inculpatul a circulat cu vitezele amintite mai sus pe un traseu situat în interiorul localității, intersectându-se cu 9 (nouă) treceri de pietoni, ultima în intersecția cu str. Teodor Neagoe, în care a pătruns pe culoarea roșie a semaforului.

Revenind la distincția dintre culpa cu prevedere și intenția indirectă, prin rechizitoriu s-a apreciat că inculpatul nu a avut absolut niciun temei obiectiv rezonabil în aprecierea posibilității de prevenire sau evitare a survenirii decesului unei persoane, rezultat previzibil în cazul unor acțiuni precum cele descrise mai sus. Așadar, inculpatul s-a bazat exclusiv pe hazard în momentul în care, pe fondul unei stări de furie, sub influența alcoolului și a drogurilor, a pătruns la volanul autoturismului, pe culoarea roșie a semaforului, într-o intersecție din mun. București, cu o viteză de 145 km/h, a accelerat în continuare până la 162 km/h în încercarea lui de a evita un alt autoturism și a pătruns pe contrasens unde s-a ciocnit frontal, la viteza de 143 km/h, cu autoturismul victimei. Nu poate fi gândită nicio împrejurare obiectivă rezonabilă în baza căreia inculpatul era îndreptățit să aprecieze că poate preveni sau evita decesul unei persoane, singura concluzie posibilă fiind aceea că inculpatul nu a fost interesat de faptul că prin acțiunile sale poate ucide, rezultat acceptat de acesta. Procedând în modul arătat mai sus, inculpatul a fost indiferent față de urmările acțiunilor sale, punând în pericol participanții la trafic și ucigând-o pe victima Vicol Daniel Andrei cu intenție indirectă. Aici este de menționat și că, anterior coliziunii, inculpatul a circulat în Chitila și în mun. București cu viteze înregistrate între 140km/h și 164km/h, intersectându-se cu 9 treceri de pietoni.

Atitudinea subiectivă a inculpatului față de faptă și față de urmările acesteia îndeplinește condițiile cerute de lege pentru a fi considerată intenție indirectă. Astfel, inculpatul a prevăzut două posibile urmări ale faptei sale – una constând în ajungerea la destinație într-un timp cât mai scurt posibil prin încălcarea gravă a regulilor de circulație, iar cealaltă constând în implicarea sa într-o coliziune deosebit de violentă cu alți participanți la trafic, eveniment cu posibile consecințe letale. Coliziunea era un rezultat ușor de prevăzut, având în vedere modul în care inculpatul a condus autoturismul, prin ignorarea flagrantă a oricăror reguli de circulație (rularea cu o viteză cu mult peste limita legală, sub influența alcoolului și a cocainei, cu ignorarea culorii roșii a semaforului și fără a acționa pedala de frână), iar consecința firească a unei eventuale coliziuni la o viteză atât de mare era posibilul deces al unor participanți la trafic, sau chiar al său. Împrejurarea că nici măcar instinctul de conservare nu l-a făcut pe inculpat să ia măsuri pentru evitarea coliziunii nu poate fi, în niciun caz, interpretată în favoarea lui, căci fiind indiferent față de posibilitatea propriului deces, cu atât mai mult a dat dovadă de indiferență față de viața altor participanți la trafic. Constatând modul în care inculpatul a manevrat autoturismul, s-a apreciat prin rechizitoriu că se poate concluziona că acesta nu s-a bazat pe nicio împrejurare obiectivă serioasă pentru a aprecia că poate obține unul dintre rezultate (ajungerea la destinație într-un timp cât mai scurt), fără ca celălalt să se producă (o coliziune cu consecințe letale). Deși este cunoscut că în mun. București traficul rutier este intens și noaptea, ceea ce rezultă și din numărul destul de mare de vehicule rutiere surprinse într-o perioadă relativ scurtă pe înregistrările video atașate la dosar, aspect observat și de inculpat cu ocazia conducerii autoturismului și cu ocazia efectuării manevrelor de șicanare a martorului Umbreș Ion,

inculpatul a manevrat vehiculul în modul arătat mai sus și nu a întreprins nicio măsură pentru a reduce viteza nici măcar când a sesizat că era pe cale să intre în coliziune cu autoturismul de culoare neagră care circula pe banda I, ci a accelerat mai tare, devansându-l prin acroșarea unui scuar, în cele din urmă intrând în coliziune frontală cu autoturismul victimei care circula din sens opus. În concluzie, prin modul în care a acționat, inculpatul a acceptat că poate ucide o persoană și nu a luat nicio măsură obiectivă pentru a preveni acest rezultat, fiind indiferent față de posibilitatea producerii unei coliziuni cu consecințe letale. Pericolul creat de inculpat pentru ceilalți participanți la trafic pe parcursul întregii deplasări a devenit iminent în momentul pătrunderii în intersecția cu str. Teodor Neagoe cu o viteză cu mult peste limita legală, prin nerespectarea culorii roșii a semaforului și prin neîntreprinderea niciunei acțiuni în sensul reducerii vitezei de deplasare în momentul apariției pericolului. Inculpatul nu avea intenția să oprească și, dacă nu ar fi pierdut controlul vehiculului, și-ar fi continuat deplasarea în același mod. Așadar, în starea în care se afla, inculpatul nici nu a fost alarmat de pericolul iminent pe care îl crease, ceea ce denotă completa sa indiferență față de posibilele urmări ale propriilor acțiuni.

Procedând în modul arătat mai sus, inculpatul nu a avut nicio atitudine de preîntâmpinare a coliziunii și s-a pus într-o situație în care nu putea să evalueze posibilitățile de evitare a incidentului, astfel că el nu putea să își prefigureze mental nicio manevră de evitare. Pătrunzând într-o intersecție din mun. București pe culoarea roșie a semaforului cu o viteză de 145 km/h, ulterior accelerând până la viteza de 162 km/h, având o alcoolemie ridicată și fiind sub influența cocainei, prin rechizitoriul emis s-a apreciat că inculpatul a creat o stare de pericol iminent, care nu mai putea fi redusă sau înlăturată, acceptând urmările pe care le-ar implica o coliziune la acea viteză cu un alt participant la trafic, între care și decesul unei persoane.

Prin același rechizitoriu, pe lângă trimiterea în judecată a inculpatului, s-a mai dispus, în temeiul art. 328 alin. (3), art. 315 alin. (1) lit. b) și art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, clasarea cauzei privind infracțiunea de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută în art. 196 alin. (2) și (3) din Codul penal.

S-a reținut în rechizitoriu că situația de fapt mai sus-menționată se susține cu următoarele

mijloace de probă:

Volumul I:

- Proces-verbal de cercetare la fața locului (f. 3-4 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 08.09.2019 (f. 5 d.u.p.);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului + plic ce conține 1 DVD (f. 9-17 d.u.p.);
- Adresă de la D.G.P.M.B – Serviciul Accidente Rutiere – Serviciul Criminalistic către Biroul cu Accidente cu Autori Necunoscuți prin care se trimite planșă fotografică din data de 08.09.2019, cu ocazia cercetării la fața locului în cauza privind accidentul produs în șos. Chitila nr. 355 la aceeași dată + 1 DVD (f. 18-52 d.u.p.);
- Fișă de custodie (f. 53 d.u.p.);
- Plic ce conține probe în cauză (f. 54 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 09.09.2019, privind reconstituirea traseului pe care a circulat autoturismul marca ASTON MARTIN și identificarea camerelor de supraveghere (f. 56 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 09.09.2019, privind descoperirea unor noi mijloace de probă (f. 57 d.u.p.);
- Adresă de la D.G.P.M.B – Serviciul Accidente Rutiere – Serviciul Criminalistic către Biroul cu Accidente cu Autori Necunoscuți, prin care se trimite planșă fotografică din data de 09.09.2019, cu ocazia reconstituirii în parte în cauza privind accidentul produs în șos. Chitila nr. 355 la data de 08.09.2019, + 1 DVD (f. 58-88 d.u.p.);
- Proces-verbal de indisponibilizare a autovehiculului (f. 89 d.u.p.);

- Autorizație de circulație provizorie (f. 90 d.u.p.);
- Proces-verbal de indisponibilizare a autovehiculului din data de 08.09.2019 (f. 91 d.u.p.);
- Autorizații de circulație provizorie + înscrieri (f. 92-93 d.u.p.);
- Contract de asigurare de răspundere civilă auto RCA – auto marca ASTON MARTIN (f. 94 d.u.p.);
- Poliță privind Asigurarea Facultativă a Autovehiculelor – CASCO Seria C Nr. 000077331 – CITY INSURANCE (f. 96-100 d.u.p.);
- Proces-verbal de reexaminare a autoturismelor implicate în cauza privind accidentul de circulație din șos. Chitila nr. 355 și fotografierea cu unitate metrică a avariilor constatate (f. 102 d.u.p.);
- Adresă de la D.G.P.M.B – Serviciul Accidente Rutiere – Biroul Criminalistic, către Biroul cu Accidente cu Autori Necunoscuți, prin care se trimite planșă fotografică din data de 09.09.2019, cu ocazia reexaminării pe timp de zi a autovehiculelor implicate în accidentul produs în șos. Chitila nr. 355 la data de 08.09.2019, + 1 DVD (f. 103-129 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 10.09.2019, privind verificarea stării tehnice a autovehiculului marca ASTON MARTIN cu nr. de înmatriculare (f. 130-131 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 10.09.2019, privind verificarea stării tehnice a autovehiculului marca AUDI cu nr. de înmatriculare (f. 132-133 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 17.09.2019, privind ridicarea autovehiculelor implicate în accidentul din șos. Chitila nr. 355, sector 1 (f. 134-135 d.u.p.);
- Adresă de la D.G.P.M.B – Serviciul Criminalistic – Laboratorul de Investigații Tehnico-Științifice a Locului Faptei către D.G.P.M.B – Serviciul Omoruri, prin care se trimite planșă fotografică cu principalele aspecte fixate la data de 17.09.2019, în str. Logofătul Udriște 9-15, sector 3, cu ocazia efectuării de fotografii judiciare privind autoturismele: AUDI cu nr. de înmatriculare și ASTON MARTIN cu nr. de înmatriculare (f. 136-146 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere (f. 148 d.u.p.);
- 1 CD – inscripționat CHITILA – str. Banatului nr. 67 (f.149 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând SC. MOL ROMÂNIA (f. 151 d.u.p.);
- Plic ce conține 1 CD – imagini SC. MOL ROMÂNIA (f. 152 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 10.09.2019 (f. 154 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând POLIȚIEI LOCALE SECTOR 1 (f. 155 d.u.p.);
- Plic ce conține 1 DVD – imagini Chitilei/Aeroportului (f. 156 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând SC. NESTE INTERNATIONAL situată în șos. Chitila nr. 403 + 1 plic de conține un CD (f. 158-159 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând SC. ROMSTAL IMEX SRL + 1 plic ce conține un DVD (f. 161-162 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 08.09.2019, de ridicare 1 DVD (f. 164 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 10.09.2019 (f. 165 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 09.09.2019, de înregistrare a imaginilor surprinse de camerele de supraveghere aparținând SC. AXEL FUN CONSTRUC SRL (f. 166 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând SC. AXEL FUN CONSTRUC SRL + 1 plic ce conține un CD (f. 167-168 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând SC. ANNUA RESIDENCE + 1 plic ce conține un DVD (f. 170-171 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere aparținând COMPLEX COLOSSEUM PARK + 1 plic ce conține un DVD (f.173-174 d.u.p.);

- Proces-verbal ce conține imagini cu privire la accidentul petrecut în data de 08.09.2019 (f. 175 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare cameră de supraveghere de la imobilul u nr. 333-335 din șos. Chitila + 1 plic ce conține un DVD (f. 177-178 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 13.09.2019 - vizionare imagini (f.179-187 d.u.p.);
- 1 plic ce conține un DVD - imagini COLOSSEUM (f. 188 d.u.p.);
- Proces-verbal de predare – primire (f. 189 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 16.09.2019 (f. 190 d.u.p.);
- Proces-verbale vizionare imagini (f. 191-192 d.u.p.);
- Proces-verbal + 1 DVD ce conține imagini solicitate de la SC. COREMO SERVICII SRL (f. 194-195 d.u.p.);
- 1 plic ce conține un suport optic cu înregistrări video (volTROM GROUP SRL (f. 198 d.u.p.);
- Plic ce conține suport optic cu imagini video – Lukoil – Stația Chitila (f. 203 d.u.p.);
- Plic ce conține suport optic cu înregistrări video – Benzinărie TSV – Buftea (f. 206 d.u.p.);
- Plic ce conține suport optic cu înregistrări video – BOSTIK ROMÂNIA - Răsăritului nr. 51 (f. 208 d.u.p.);

Volumul II:

- Raport de expertiză medico-legală necropsică A3/1293/2019 (f. 5-9 d.u.p.);
- Proces-verbal de identificare a cadavrului cu identitate necunoscută (f. 11 d.u.p.);
- Declarație – VICOL ION IULIAN (f. 12 d.u.p.);
- Înscrieri (f. 13 d.u.p.);
- Fișă de urgență prespitalicească VICOL DANIEL (f. 14 d.u.p.);
- Constatare medico-legală la fața locului – CIN (VICOL DANIEL ANDREI) (f. 15 d.u.p.);
- Declarație de martor UMBREȘ ION (f. 19-20 d.u.p.);
- Declarație de martor MOGOȘ SILVIU-DANIEL (f. 22-25 d.u.p.);
- Declarație de martor ZAHARIUC ANDREEA (f. 27-29 d.u.p.);
- Declarație de martor MAIOVSCHI ILEANA (f. 30-32 d.u.p.);
- Declarație de martor PUPEZESCU ADRIAN-GHEORGHE (f. 34-35 d.u.p.);
- Declarație de martor MINCĂ ALEX-ARMIN (f. 36-37 d.u.p.);
- Declarație de martor PIȚURCĂ VICTORIO-ALEXANDRU (f. 38-39 d.u.p.);
- Declarație de martor DOBRIȘAN RALUCA (f. 40-42 d.u.p.);
- Proces-verbal descărcare fișiere (f. 44 d.u.p.);
- Plic ce conține CD cu datele informatice puse la dispoziție de martora DOBRIȘAN RALUCA (f. 45 d.u.p.);
- Declarație de martor MARZAVAN MARIA (f. 46-50 d.u.p.);
- Delegație de substituie cu nr. 08/03.11.2019 (f. 52 d.u.p.);
- Declarație de martor TOADER VLAD (f. 53-55 d.u.p.);
- Declarație de martor TOADER DUMITRU (f. 57-58 d.u.p.);
- Declarație de martor TOADER FLORENTINA (f. 59-60 d.u.p.);
- Proces-verbal de sesizare (f. 62 d.u.p.);
- Adeverință IORGULESCU GINO MARIO (f. 63 d.u.p.);
- Document Departamentul U.P.U - IORGULESCU GINO MARIO.(f. 64 d.u.p.);
- Cerere de analiză nr. 3325451/08.08.2019 + Proces-verbal de recoltare mostre biologice (f. 66-70 d.u.p.);
- Buletin de analiză toxicologică nr. 1862/621 (f. 71-72 d.u.p.);

- Proces-verbal din data de 19.09.2019 (f. 78 d.u.p.);
- Acte medicale IORGULESCU GINO MARIO (f. 79-82 d.u.p.);
- Proces-verbal de aducere la cunoștință a citației pentru audiere (f. 83 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 25.09.2019 (f. 83 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 24.09.2019 (f. 87 d.u.p.);
- Procese-verbale din data de 26.09.2019 (f. 90-91 d.u.p.);
- Declarație de persoană vătămată VICOL ION-IULIAN (f. 92-93 d.u.p.);
- Declarație de martor IORGULESCU GEORGE-GINO (f. 94 d.u.p.);
- Înscriș Avv. LAZĂR MIRELA MONICA (f. 95 d.u.p.);
- Înscrișuri IORGULESCU GEORGE-GINO (f. 96-97 d.u.p.);
- Cereri avocat DRAGOȘ PÂRGARU (f. 98-102 d.u.p.);
- Acord privind acordarea de consultanță medico-legală (f. 103 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 02.10.2019 (f. 105 d.u.p.);
- Înscriș de la avocat MIRELLA LAZAR (f. 106-107 d.u.p.);
- Corespondență între Parchetul de pe lângă Tribunalul București și Spitalul Universitar de Urgență Elias (f. 110-114 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 23.09.2019 privind pregătirea pacientului IORGULESCU GINO – MARIO în vederea unui transfer medical cu avionul în Italia (f. 115 d.u.p.);
- Procese-verbale din data de 19.09.2019 (f. 116-117 d.u.p.);
- Corespondență între Spitalul Universitar de Urgență Elias și Parchetul de pe lângă Tribunalul București, privind solicitarea de externare împotriva recomandării medicale, de către IORGULESCU GEORGE – GINO a pacientului IORGULESCU GINO – MARIO (f. 118- 124 d.u.p.);
- Acte medicale IORGULESCU GINO – MARIO (f. 125-126 d.u.p.);
- Foaie de transfer IORGULESCU GINO – MARIO (f. 127 d.u.p.);
- Medical Report (f. 128-129 d.u.p.);
- Adresă de la Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” – București nr. A1/12418/2019 (f. 130 d.u.p.);
- Adresă către Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” – București + Ordonanță din data de 24.10.2019, privind renunțarea la administrare de probe (f. 131-136 d.u.p.);
- Corespondență avocații DRAGOȘ PARGARU, MIRELA LAZAR, în referire la renunțarea administrării de probe (f. 137-140 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 18.09.2019, în referire la posibilitatea extragerii din computerele autovehiculului marca ASTON MARTIN a sistemelor informatice (f. 141 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 04.11.2019, prin care se solicită informații privind mediile de stocare ce rețin parametrii de funcționare la vehiculele marca ASTON MARTIN (f. 142 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 04.11.2019 (f. 145 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 05.11.2019, prin care s-a dispus ridicarea tuturor componentelor care stochează date informatice de la autoturismul marca ASTON MARTIN (f. 146-148 d.u.p.);
- Adresă cu planșă fotografică cu aspectele fixate, probele și mijloacele materiale de probă, ridicate cu ocazia cercetării criminalistice a autoturismului marca ASTON MARTIN, aparținând numitului IORGULESCU GINO MARIO (f. 149-167 d.u.p.);
- Plic ce conține suport optic – foto video – demontare calculatoare – ASTON MARTIN (f. 170 d.u.p.);
- Corespondență avocat EUGEN ȘCHIOPU (f. 171 d.u.p.);
- Adresă în limba engleză pe email denis opstal (f. 172-173 d.u.p.);
- Adresă către Institutul Național de Expertize Criminalistice + Ordonanță prin care s-a dispus efectuarea unei expertize judiciare (f. 174-177 d.u.p.);

- Cerere avocat PÂRGARU DRAGOȘ (f. 181 d.u.p.);
- Document PETRESCU ALEXANDRU – expert criminalist autorizat (f. 182 d.u.p.);
- Corespondență online avocat PÂRGARU DRAGOȘ (f. 183-184 d.u.p.);
- Corespondență online avocat RĂZVAN CĂLINESCU (f. 187-189 d.u.p.);
- Corespondență între Parchetul de pe lângă Tribunalul București și Institutul Național de Expertize Criminalistice - Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București (f. 191- 199 d.u.p.);
- Raport de Expertiză Criminalistică nr. 73/16.03.2020 (f. 200-227 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 10.08.2020 (f. 228 d.u.p.);
- Corespondență între Parchetul de pe lângă Tribunalul București și Consiliul General al Municipiului București – Administrația Străzilor în referire la diagramă semafor – semnalizare rutieră (f. 229-238 d.u.p.);
- Raport de Inspecție de Siguranță Rutieră Supliment de Accident – ISA- Nr. REISR 644/2019 (f. 240-244 d.u.p.);
- Anexa nr. 1 – Fotografii (f. 245-249 d.u.p.).

Volumul III:

- Adresă către Autoritățile Judiciare din Italia prin Rețeaua EUROJUST + Ordinul European de Anchetă privind pe suspectul IORGULESCU GINO MARIO (f. 1-15 d.u.p.);
- Procura Della Repubblica Presso Il Tribunale Ordinale Di Milano (f. 20 d.u.p.);
- Confirmarea primirii unui Ordin European de Anchetă (f. 21 d.u.p.);
- Acte Italia inițial (f. 22-127 d.u.p.);
- Înscrișuri primite cu ocazia executării primului Ordin European de Anchetă adresat Italiei (f. 128-138 d.u.p.);
- Înscrișuri Italia (f. 140-141 d.u.p.);
- Înscrișuri medicale - Institutul Clinici Zucchi (f. 142-143 d.u.p.);
- Înscrișuri medicale Policlinica San Donato (f. 144-149 d.u.p.);
- Procura Della Repubblica – Presso Il Tribunale Ordinario Di Milano (f. 150-154 d.u.p.);
- Procura Della Repubblica – Presso Il Tribunale Ordinario Di Milano (f. 158-161 d.u.p.);
- Ordonanțe de schimbare a încadrării juridice din data de 19.09.2019 (f. 162-164 d.u.p.);
- Adresă către Autoritățile Judiciare Competente din Marea Britanie – prin Rețeaua EUROJUST + Ordinul European de Anchetă privind pe suspectul IORGULESCU GINO MARIO (f. 165-172 d.u.p.);
- Mandat de percheziție Informatică nr. 204/14.11.2019 (f. 173 d.u.p.);
- To competent Judicial Authorities in UK – Through EUROJUST Network (f. 174-181 d.u.p.);
- Autorizație nr. 30714 (f. 182 d.u.p.);
- Mandat de percheziție informatică – Digital Search WARRANT No. 204/14.11.2019 (f. 183 d.u.p.);
- Anexa B - Confirmare de primire (f. 184 d.u.p.);
- Înscrișuri – European Investigation Order (f. 185-189 d.u.p.);
- Adresă către SC. CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMÂNIA SRL, din data de 19.12.2019 (f. 1891 d.u.p.);
- Solicitare sprijin Continental transmis online (f. 190-193 d.u.p.);
- Proces-verbal de percheziție informatică din data de 15.01.2020 (f. 194-196 d.u.p.);

- Corespondență online între Parchetul de pe lângă Tribunalul București și CIRICI NEBOISA – Continental Corporation (f. 205-254 d.u.p.);
- Proces-verbal din data de 22.01.2020, viziune imagini (f. 225 d.u.p.).

Volumul IV:

- Acte provenind de la Legione Carabinieri Lombardia (vol.4, fil.181-184 d.u.p.);
- Adresă și înscrisuri transmise de firma de avocatură Studio Legale Colombetti (vol.4, fil.238-278 d.u.p.);

Volumul V:

- Procese-verbale din 18.09.2019 de redare a convingerilor purtate cu operatorii 112 (vol.5, fil.8-32 d.u.p.);
- Procese-verbale de efectuare investigații (vol.5, fil.33-36 d.u.p.);
- Proces-verbal din 20.01.2020 de analiză a datelor de trafic (vol.5, fil.46-4 d.u.p.);
- Raport de expertiză medico-legală nr. A1/4943/2020 privind pe IORGULESCU GINO MARIO (vol.5, fil.255-265 d.u.p.);
- Proces-verbal din 12.09.2020 de efectuare investigații în baza de date Evidența Verificări Abateri (vol.5, fil.336-337 d.u.p.).

Volumul VI:

- Documentație medicală FO nr. 43749/08.09.2019, Secția Chirurgie – ATI, privind pe IORGULESCU GINO MARIO emise de Spitalul Universitar de Urgență Elias (vol.6, fil.1-296 d.u.p.);
- Alte înscrisuri.

Procedura în faza camerei preliminare:

La primirea dosarului, judecătorul de cameră preliminară investit cu soluționarea acestei cauze a fixat un termen de 30 de zile pentru formularea unor eventuale cereri și excepții, termen calculat de la comunicarea rechizitoriului și a celorlalte drepturi aferente acestei faze (pentru inculpat) și de la comunicarea drepturilor aferente acestei faze pentru părțile civile și partea responsabilă civilmente.

Cu privire la comunicarea rechizitoriului, judecătorul de cameră preliminară a reținut că la dosarul cauzei a fost depusă împuternicire avocațială din partea unui avocat din cadrul Cabinetului de avocat Radu Chiriță și Asociații – avocat Ștefan Alexandru, având ca singură activitate desemnată de inculpatul Iorgulescu: ridicarea rechizitoriului (fila 33 vol. I dosar 20691/3/2020/a1). În fapt, rechizitoriul emis în cauză, ca de altfel și toate drepturile inculpatului în această procedură, au fost comunicate avocatului desemnat în acest scop, iar din acel moment s-a împlinit termenul de 30 de zile pentru formularea cererilor și excepțiilor (de altfel care au și fost formulate în prezenta cauză).

De asemenea, în faza de cameră preliminară, inculpatul a fost citat în conformitate cu dispozițiile art. 259 alin. (6) Cod procedură penală prin administrația clinicii medicale private unde acesta se află internat în mod voluntar, citația conținând toate mențiunile prevăzute în Codul de procedură penală, fiind transmisă inculpatului la clinica medicală. Totodată, inculpatului i-a fost transmis atât rechizitoriul cât și drepturile sale, citațiile pentru termenele din data de 21.10.2020 și 04.11.2020, reprezentantul clinicii semnând anterior de primire, fiind transmisă și solicitarea ca unitatea medicală să respecte obligația prevăzută de art. 260 alin. (5) Cod procedură penală în sensul de a înmâna de îndată citația și celelalte acte persoanei citate sub luare de dovadă, certificându-i semnătura sau arătând motivul pentru care nu s-a putut obține semnătura acesteia. De

asemenea, înscrisurile au fost înaintate atât în limba română cât și în limba italiană, însă clinica medicală nu a înaintat pentru niciun termen de judecată dovada obținerii semnăturii inculpatului și nici motivul pentru care nu s-a putut obține semnătura acestuia, înaintând însă înscrisuri din care rezultă starea de sănătate actuală a inculpatului. Mai mult, unitatea medicală a fost informată în același sens și prin e-mail la data de 11.09.2020, cât și prin scrisoare recomandată care a fost primită la data de 02.10.2020. Față de aceste aspecte, judecătorul de cameră preliminară a apreciat că nereturnarea dovezilor de înmânare a citațiilor de către clinica medicală și a dovezii de înmânare a rechizitoriului nu determină nelegalitatea procedurii de citare/comunicare a rechizitoriului și a drepturilor aferente, această dovadă având rolul de a asigura organele judiciare că inculpatul a luat cunoștință de actele comunicate; or, în condițiile în care inculpatul este internat în mod voluntar la clinica în cauză, nu se poate concluziona în sensul că unitatea medicală îi încalcă în mod voit drepturile și nu îi comunică actele transmise de instanță. De altfel, prin demersurile efectuate ulterior, prin **comisie rogatorie internațională**, inculpatul a și primit actele (astfel cum reiese din înscrisurile depuse la dosar), dar a refuzat să semneze documentele în cauză.

În ceea ce privește celelalte părți, judecătorul de cameră preliminară a reținut, din actele dosarului, că atât părților civile, avocaților părților civile minore (pentru care apărarea este obligatorie), precum și părții responsabile civilmente le-au fost comunicate în mod legal drepturile aferente acestei faze procesuale, termenul de 30 de zile fiind împlinit până la data de 04.11.2020, data stabilită pentru soluționarea cererilor și excepțiilor.

În cauză, doar inculpatul IORGULESCU GINO MARIO a formulat, prin avocați aleși, în termen legal cereri și excepții privind legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, depunând în acest sens cereri scrise, invocând și două excepții de neconstituționalitate a unor prevederi legale.

De asemenea, inculpatul a solicitat, în această fază procesuală, **administrarea unor probe**, respectiv emiterea unei adrese către unitatea medicală din Italia unde inculpatul este internat pentru a comunica starea neuropsihologică actuală a inculpatului (probă la care inculpatul a renunțat la termenul din data de 04.11.2020, în condițiile în care clinica medicală a transmis din oficiu aceste relații, în două rânduri), precum și încuviințarea efectuării unui raport de expertiză medico-legală de către specialiștii instituției abilitate din Italia, prin intermediul procedurii ordinului european de anchetă, cu următorul obiectiv: care este starea actuală de sănătate a inculpatului Iorgulescu Gino Mario și dacă acesta are capacitatea de a înțelege efectele actelor judiciare.

Prin încheierea din data de 04.11.2020, judecătorul de cameră preliminară a luat act de renunțarea la prima probă solicitată, respectiv efectuarea unei adrese către clinica medicală unde este internat inculpatul. Totodată, a constatat că înscrisuri în acest sens au fost depuse atât în cursul urmăririi penale cât și de către clinica medicală în cadrul căreia inculpatul este internat și în prezent și că, deși s-a solicitat clinicii medicale înmânarea actelor procedurale către inculpat, aceasta a considerat necesar să transmită nu ce a solicitat instanța, ci situația medicală actuală a inculpatului, datele fiind recente raportat la termenul de judecată acordat, respectiv e-mailul fiind transmis în datele de 20.10.2020 și 04.11.2020. De altfel, a constatat că un altfel de document a fost transmis și de către Ministerul Justiției din Italia ca urmare a solicitării instanței privind stadiul executării mandatului european de arestare. Mai mult, fiind vorba de acte medicale ce îl privesc pe inculpat, internarea fiind voluntară, inculpatul are posibilitatea să depună la dosar prin avocat astfel de înscrisuri, fără a fi nevoie de amânarea cauzei pentru depunerea unor astfel de înscrisuri. Cu privire la expertiza medico-legală ce s-a solicitat a fi efectuată de către specialiștii instituției abilitate din Italia, prin intermediul procedurii ordinului european de anchetă, judecătorul de cameră preliminară a constatat că au fost depuse suficiente probe în cursul urmăririi penale, precum și în cursul camerei preliminare, motiv pentru care a apreciat incidente dispozițiile art. 100 alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, astfel că această probă a fost respinsă. Din perspectiva argumentului adus în plus de către inculpat pentru solicitarea acestei probe, respectiv dispozițiile art. 367 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a apreciat, în ceea ce privește cauzele de

suspendare, că acestea trebuie expres prevăzute de lege. Atât timp cât legiuitorul a stabilit pentru fiecare fază procesuală în parte condițiile în care se poate dispune suspendarea judecătii, respectiv în cursul urmăririi penale și în cursul judecătii, fără a face în mod expres referire la camera preliminară, judecătorul a apreciat că nu se poate dispune suspendarea judecătii, dat fiind și obiectul acestei faze procesuale. Pentru aceste aspecte, judecătorul a apreciat ca fiind inadmisibilă această cerere, din această ultimă perspectivă.

Prin încheierea din data de 07.12.2020 pronunțată în dosarul nr. 20691/3/2020/a1 de către judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul București – Secția I penală, îndreptată prin încheierea de îndreptare de eroare materială din data de 31.03.2021, s-au dispus următoarele:

I. Au fost admise cererile, formulate de către inculpatul IORGULESCU GINO MARIO, prin apărător ales, de sesizare a Curții Constituționale a României cu următoarele excepții de neconstituționalitate:

- Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 168 alin. (12) din Codul de procedură penală, raportat la prevederile art. 20, art. 21 alin. (2), art. 26, art. 28 și art. 53 din Constituție, precum și raportat la art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

- Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma ”în cursul judecătii” raportat la prevederile art. 21, art. 24 și art. 124 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 6 și art. 5 paragraf 2 și 4 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 6 paragraf 4 din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22.05.2012, precum și raportat la art. 47 din Carta Drepturilor fundamentale din Uniunea Europeană.

În baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost sesizată Curtea Constituțională a României cu soluționarea acestor excepții.

II. A fost respinsă ca inadmisibilă cererea de schimbare a încadrării juridice din infracțiunile prevăzute în art. 188 alin. (1) din Codul penal și art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal în infracțiunile prevăzute în art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal și art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

III. Cu privire la procedura prevăzută în art. 342 și urm. din Codul de procedură penală:

În baza art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, au fost respinse ca nefondate cererile și excepțiile invocate de către inculpatul IORGULESCU GINO MARIO.

În baza art. 346 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 3588/P/2019 din data de 14.08.2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București privind pe inculpatul IORGULESCU GINO MARIO, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de omor, prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal, și conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau altor substanțe, prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele în condițiile art. 38 alin. (1) din Codul penal.

În baza aceluiași text de lege, s-a constatat legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul de urmărire penală nr. 3588/P/2019 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București și **s-a dispus începerea judecătii cauzei privind pe inculpatul IORGULESCU GINO MARIO.**

Împotriva acestei încheieri a formulat contestație inculpatul IORGULESCU GINO MARIO, contestație înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a penală la data de 16.04.2021.

Prin încheierea nr. 570/CO-CP/15.12.2021 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în baza art. 425 ind. 1 alin. (7) pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală raportat la art. 347 din Codul de procedură penală, a fost respinsă, ca nefondată, contestația formulată de inculpatul IORGULESCU GINO MARIO împotriva încheierii penale din data de 07 decembrie 2020 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalul București – Secția I Penală în dosarul nr. 20691/3/2020/a1.

Procedura în faza judecătii în primă instanță:

După rămânerea definitivă a încheierii finale de cameră preliminară, dosarul a fost primit în vederea desfășurării judecătii la Tribunalul București – Secția I penală la data de 21.02.2022, fiind fixat primul termen de judecată la data de **18.05.2022** (fiind stabilit și un termen de rezervă la data de 15.06.2022, pentru situația în care procedura nu va fi legal îndeplinită la data de 18.05.2022), termenul mai lung fiind acordat în vederea citării inculpatului și prin comisie rogatorie internațională, la unitatea medicală din Italia unde era internat. Prin citațiile emise, s-a transmis inculpatului obligația prevăzută în art. 259 alin. (9) din Codul de procedură penală (obligația de a indica o adresă pe teritoriul României, o adresă de poștă electronică sau mesagerie electronică, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul), mențiunile conform art. 259 alin. (4) din Codul de procedură penală (inculpatul poate fi citat la sediul avocatului ales, dacă nu s-a prezentat după prima citare legal îndeplinită) și dreptul de a uza de procedura simplificată, situație în care poate transmite instanței un înscris autentic, conform art. 375 alin. (1) indice 1 din Codul de procedură penală (mențiunile transmise inculpatului prin citațiile emise fiind înscrise în citativul de la fila 62 vol. I dosar instanță). Actele (incluzând citațiile pentru 18.05.2022 și 15.06.2022) au fost comunicate în Italia inculpatului, prin reprezentantul său legal provizoriu (dovezi de comunicare la filele 23-24 vol. II dosar instanță), tatăl inculpatului, asistat de avocat ales. De menționat este faptul că tatăl inculpatului a fost desemnat astfel prin Decretul din data de 05.02.2020, pronunțat în dosarul nr. 62/2020 de Tribunalul din Varese, Oficiul Judecătorului Tutelar, recunoscut pe teritoriul României prin Sentința civilă nr. 3548/22.11.2021 pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 1787/93/2021, definitivă la data de 04.02.2022, prin neapelare (filele 1- vol. IV dosar instanță). Totodată, toate actele necesare a fi comunicate inculpatului au fost transmise clinicii unde era internat acesta, fiind primite conform dovezii existente la fila 27 vol. II dosar instanță.

Trebuie menționat că înainte de începerea cercetării judecătorești, părțile civile VICOL ION IULIAN și VICOL MARINELA, părinții victimei, s-au constituit părți civile cu suma de 150.000 lei reprezentând daune materiale și suma de 250.000 Euro reprezentând daune morale (filele 200-204 vol. I dosar instanță).

Totodată, partea responsabilă civilmente CITY INSURANCE S.A. a depus la dosarul cauzei (filele 17-22 vol. II dosar instanță) tranzacții pe latura civilă a cauzei încheiate cu părțile civile Vicol Maria Luisa (prin reprezentant legal Ioniță Nicoleta Violeta), Mincă Patricia Esmeralda, Vicol Antonio (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda) și Mincă Melek Yannis (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda), acestea renunțând la orice fel de alte pretenții, atât față de partea responsabilă civilmente, cât și față de persoana considerată vinovată de accident.

La primul termen de judecată acordat, s-a constatat lipsa de apărare a inculpatului, motiv pentru care cauza a fost amânată, fiind desemnat un avocat din oficiu în cauză pentru inculpat a cărui delegație a fost menținută pe tot parcursul judecătii cauzei, față de modalitatea în care reprezentantul legal provizoriu al inculpatului – tatăl acestuia - a înțeles să acționeze (rezilierea contractului de asistență juridică cu puțin timp înainte de termenul acordat, deși primul termen a fost stabilit la o distanță îndelungată față de data înregistrării dosarului la instanță, fără a angaja un nou avocat în timp util care să asigure apărarea la termenul acordat și fără a încunoștința instanța din timp cu privire la acest aspect pentru a desemna un avocat din oficiu care să beneficieze de timpul și înlesnirile necesare pentru a efectua apărarea în cauză), în vederea garantării drepturilor tuturor părților din proces, potrivit art. 6 din CEDO.

La următorul termen de judecată, din data de **15.06.2022**, cauza a fost din nou amânată, la solicitarea avocatului ales al inculpatului de la acel moment, av. Burlacu Oleg, în vederea pregătirii apărării, avocatul susținând că a încheiat cu o zi înainte contractul de asistență judiciară, acesta fiind semnat în spatele tribunalului după orele 14.30.

La termenul din data de **22.06.2022**, după ce cauza a fost lăsată la a doua strigare pentru a da posibilitatea noilor avocați ai inculpatului să se prezinte, inculpatul, prin avocat ales, a solicitat

efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice privind pe inculpat, care să stabilească dacă acesta suferă de o boală gravă care îl împiedică să participe la judecată, în vederea suspendării judecării. Deliberând asupra cererii de efectuare a expertizei, Tribunalul a constatat că la acel moment era prematur să se discute despre o expertiză, iar despre suspendarea judecării cu atât mai mult nu se putea discuta, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 367 din Codul de procedură penală suspendarea are loc doar când se constată în baza unei expertize medico-legale psihiatrice. În acord cu apărarea părților civile, tribunalul a constatat că nu există nicio probă la dosar din care să rezulte că inculpatul nu este o persoană nedepasabilă. Mai mult, așa cum inculpatul a fost transferat din România în Italia, fiind o persoană deplasabilă, și la acest moment există această posibilitate de a fi o persoană deplasabilă. Totodată, tribunalul a constatat că potrivit dispozițiilor art. 184 alin. (3) Cod procedură penală, expertiza medico-legală psihiatrică se efectuează după obținerea consimțământului scris al persoanei ce urmează să fie supusă expertizei, consimțământ exprimat în prezența unui avocat ales sau din oficiu, în fața organului judiciar, iar în cazul minorului în prezența ocrotitorului legal, ceea ce nu este cazul. Astfel, s-a apreciat că la acel moment cererea era prematură având în vedere că apărarea nu a precizat dacă a luat legătura personal cu inculpatul, pentru a fi asigurată o apărare efectivă și pentru a constata care este starea mentală a acestuia și ce anume își dorește în acest proces penal. La același termen de judecată, cauza a fost din nou amânată la solicitarea noilor avocaților aleși ai inculpatului, în vederea efectuării unui ordin european de anchetă, fiind solicitată autorităților din Italia audierea inculpatului (prin mijloace audio-video) pentru a-și exprima consimțământul cu privire la efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice și pentru a preciza dacă în situația în care instanța va purcede la începerea judecării, dacă solicită judecarea cauzei în baza procedurii simplificate a recunoașterii vinovăției (solicitare care a fost transmisă și anterior inculpatului, punându-i-se în vedere că are posibilitatea inclusiv prin înscris autentic să clarifice aceste aspecte). Totodată, s-a apreciat că inculpatul este o persoană deplasabilă și se poate oricând prezenta în fața instanței dacă își dorește aflarea adevărului, chiar dacă există riscul încarcerării în baza celor două mandate emise pe numele său.

La termenul din data de **18.08.2022**, Tribunalul a constatat că la acel moment procesual nu există un consimțământ exprimat de către inculpat cu privire la efectuarea unei eventuale expertize psihiatrice solicitată chiar de apărarea inculpatului înainte de citirea actului de sesizare, însă a considerat că acest consimțământ nu trebuia comunicat doar în urma emiterii ordinului european de anchetă, ci putea fi exprimat și în scris, prin email, prin înscris autentic, prin intermediul avocaților aleși. Mai mult, la termenul anterior de judecată, tribunalul a înțeles situația invocată de către apărare, contractul de asistență juridică fiind abia încheiat, dar de atunci au trecut circa 2 luni în care avocații puteau lua contact cu inculpatul și stabili strategia de apărare. De asemenea, președintele de complet a afirmat la termenul anterior de judecată că o apărare efectivă presupune contactul avocaților aleși cu inculpatul. Ca atare, întrucât la acel moment procesual, nu exista consimțământul inculpatului cu privire la expertiza psihiatrică solicitată pentru a fi pusă în discuție admisibilitatea acesteia, iar inculpatul este o persoană deplasabilă și prezumat a avea discernământ, s-a apreciat că în cauză nu există niciun impediment legal pentru a se dispune citirea actului de sesizare a instanței la acest termen de judecată, motiv pentru care cererea de amânare formulate de avocați a fost respinsă. A susținut Tribunalul că inculpatul nu își poate invoca propria culpă, respectiv lipsa sa de la acest termen de judecată, nejustificată în condițiile în care deplasarea sa se poate efectua chiar sub supraveghere medicală și în prezența părinților săi, cu precădere mama acestuia care este psiholog, pentru a determina astfel tergiversarea cauzei. În acest context, Tribunalul a subliniat că într-un proces penal, pot exista interese concurente – precum protejarea drepturilor persoanelor vătămate, incluzând dreptul la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil – care trebuie puse în balanță cu drepturile acuzatului, inclusiv dreptul de a participa la proces. În jurisprudența CEDO s-a arătat că pentru ca inculpatul să beneficieze de un proces echitabil, eventualele dificultăți cauzate apărării de o limitare a drepturilor sale trebuie să fie suficient compensate prin procedura urmată în fața autorităților judiciare (CEDO, Doorson împotriva Țărilor

de Jos, pct. 72; Van Mechelen și alții împotriva Țărilor de Jos, pct. 54). Ca atare, în condițiile în care inculpatul are posibilitatea să își exprime oricând consimțământul pentru efectuarea unei expertize psihiatrice (în condițiile în care este prezumat că are discernământ), iar după acel moment procesual să se pună în discuție efectuarea unei eventuale expertize psihiatrice, fie de către INML, fie prin Ordin european de anchetă, tribunalul a apreciat că inculpatului îi sunt respectate toate drepturile. În măsura în care se va admite acea expertiză psihiatrică, se poate stabili ca și obiectiv capacitatea de a participa la proces inclusiv la momentul actual, astfel că, în cazul în care se va stabili că și la acest moment procesual inculpatul nu avea capacitatea de a participa la proces, după reluarea cauzei după o eventuală suspendare ca urmare a însănătoșirii inculpatului, se poate relua procedura de la citirea actului de sesizare. În măsura în care fie consimțământul inculpatului nu este exprimat, fie concluziile unei eventuale expertize psihiatrice sunt contrare celor afirmate de apărarea inculpatului, atunci atât drepturile inculpatului, cât și drepturile numeroaselor părți civile sunt respectate întrucât procesul continuă și nu este suspendat de plano pentru efectuarea unei expertize psihiatrice. S-a subliniat în acest context faptul că în practica judiciară, atunci când s-a solicitat suspendarea judecării pe motiv de existență a unei boli, de fiecare dată s-a continuat cercetarea judecătorească până la primirea expertizei medicale dispuse în cauză. Tribunalul nu a văzut niciun motiv pentru care ar trebui ca în acest caz să abdice de la o astfel de practică judiciară.

În consecință, la termenul din data de 18.08.2022 s-a dispus citirea actului de sesizare a instanței. Prealabil citirii actului de sesizare, avocații aleși ai inculpatului au solicitat, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 302/2004 (articolul cu privire la solicitarea de probe administrate în străinătate), administrarea probelor, sens în care au depus la dosarul cauzei copii ale celor două rapoarte de expertiză psihiatrică avute în vedere de către Curtea de Apel din Milano, iar dacă se apreciază că nu sunt suficiente aceste copii, au solicitat pe cale oficială să fie transmise de către autoritățile din Italia și în baza acestora să se dea posibilitatea apărării să susțină din nou cererea de suspendare a judecării. Tribunalul, după deliberare, în baza dispozițiilor art. 100 din Codul procedură penală a admis **proba cu înscrisuri** solicitată de către inculpat prin apărător, apreciind-o ca fiind utilă soluționării cauzei și a luat act că acestea au fost depuse la dosarul cauzei (filele 173-203 vol. II dosar instanță) de către apărătorul inculpatului. Totodată, a apreciat că nu este nevoie de obținerea acestora pe cale oficială, având în vedere că hotărârea înaintată de către autoritățile din Italia conține referiri pe larg la aceste probe. Mai mult, nu există niciun fel de contradicții între expertiză și cele consemnate în această hotărâre. De asemenea, în baza dispozițiilor art. 100 din Codul de procedură penală a fost admisă proba cu înscrisul solicitat de către inculpat prin apărător (o scrisoare datată 14.08.2022 emisă de către un specialist în psihiatrie și psihoterapie dr. Luigi E. Croce, în care își exprimă opinia cu privire la starea clinică, comportamentală și medico-leagă a inculpatului), apreciind ca fiind util soluționării cauzei și s-a luat act că acesta a fost depus la dosarul cauzei (fila 204 vol. II dosar instanță) de către apărătorul inculpatului.

S-a solicitat în continuare, în conformitate cu art. 367 alin. (1) Cod procedură penală, **suspendarea judecării cauzei**, având în vedere că aceste înscrisuri au stat la baza pronunțării hotărârii Curții de Apel din Milano, hotărâre definitivă, pronunțată într-un stat membru U.E. și care prezintă relevanță în oricare alt stat membru al U.E. Tribunalul, după deliberare, a respins cererea de suspendare a judecării cauzei, având în vedere că la acel moment inculpatul nu și-a exprimat consimțământul cu privire la efectuarea expertizei psihiatrice și nici nu este efectuată în această cauză o expertiză medico-legală. În ceea ce privește înscrisurile prezentate de către apărătorii inculpatului, acestea au fost încuviințate cu titlu de înscrisuri, neputând instanța să dispună suspendarea judecării în baza acestora. A apreciat că la acel moment procesual nu există niciun impediment pentru a se dispune citirea actului de sesizare. În ceea ce privește ultimul înscris depus la acel termen de judecată, a constatat că doctorul în cauză recomandă să nu se mai efectueze și să se insiste în efectuarea unei expertize. A apreciat că, astfel cum prevede art. 367 din Codul de procedură penală, este nevoie de o expertiză în acest dosar pentru a se putea dispune suspendarea și oricare ar fi recomandările expertului, și în situația în care se dispune suspendarea judecării, potrivit

art. 367 alin. (7) din Codul de procedură penală instanța ar fi obligată din 3 în 3 luni să dispună efectuarea unei astfel de expertize pentru a constata dacă subsistă sau nu temeiurile respective. În ceea ce privește expertiza depusă și încuviințată ca și înscris, instanța a constatat că acestea au fost efectuate în urmă cu circa 3 luni de zile, timp în care medicina a evoluat, astfel încât ar fi putut să existe diferite schimbări, motiv pentru care era necesară o altă expertiză psihiatrică în această cauză pentru a se dispune o eventuală suspendare a cauzei.

S-a dat așadar citire actului de sesizare al instanței și s-a arătat că inculpatul a fost informat în detaliu cu privire la natura și cauza acuzației, atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza de cameră preliminară (la data de 30.10.2020 a primit personal rechizitoriul, dar a refuzat semnarea actelor; reprezentând așadar un exemplu clar că a fost capabil să decidă singur într-o situație dată). De asemenea, a fost informat cu privire la drepturile sale, care sunt aceleași ca cele aduse la cunoștință în cursul urmăririi penale. Cu privire la acest aspect s-a constatat deja cu autoritate de lucru judecat, de către Curtea de Apel București – judecătoria de cameră preliminară, că toate drepturile inculpatului au fost respectate pe parcursul urmăririi penale (incluzând legalitatea actelor prin care a fost informat cu privire la fapta și drepturile sale). Dacă s-ar fi prezentat în fața instanței de judecată, fie personal, fie prin videoconferință (care presupune de asemenea consimțământul său, cum s-a arătat expres la termenul anterior, care poate fi exprimat inclusiv prin intermediul avocaților aleși), instanța ar fi avut ocazia să îl informeze nemijlocit cu privire la natura și cauza acuzației, cât și cu privire la drepturile sale, însă acest lucru nu s-a putut realiza exclusiv din culpa inculpatului care a ales să nu fie prezent. Cu privire la cele susținute la termenul anterior de către dl. avocat Pop Dominic, respectiv faptul că există riscul încarcerării în situația în care dorește să se prezinte personal în fața instanței de judecată, tribunalul a subliniat cele statuate de CEDO în cauza Eliazer contra Olandei (hotărârea din 16.10.2001), în care s-a arătat că interesul Statului în asigurarea că, un număr cât mai mare de cazuri posibil sunt judecate în prezența învinutului înaintea admiterii accesului la proceduri de casație, prevalează față de preocuparea învinutului de a evita riscul arestării prin participarea la proces. S-a arătat că în opinia curții nu se poate spune că un asemenea sistem, care vizează să echilibreze interesele particulare implicate, este unul inechitabil. S-a stabilit astfel că decizia care a declarat apelul reclamantului în casație inadmisibil nu poate, astfel, să fie considerat o limitare disproporționată a dreptului reclamantului de acces la o instanță sau una care l-a privat pe acesta de un proces echitabil, sens în care nu a existat nicio încălcare a art. 6 paragraf 1 și 3 din convenție. Pe de altă parte, atunci când a constatat autoprivarea de oportunitatea de a apărea în fața instanței de judecată, fără ca în prealabil să se supună luării în custodie, CEDO a statuat că obligația impusă reclamantilor nu constituia un obstacol pentru dreptul de acces la instanță (Karatas și Sari contra Franței, hotărârea din 16.05.2002).

La întrebarea tribunalului, dacă poziția procesuală a inculpatului este de recunoaștere a infracțiunilor reținute în rechizitoriu și dacă solicită judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a recunoașterii vinovăției, al doilea apărător ales al inculpatului Iorgulescu Gino Mario a arătat că nu au luat legătura cu inculpatul, acesta fiind singurul care poate să își exprime voința într-un fel sau în altul.

Față de aceste aspecte, Tribunalul a constatat că inculpatul a fost informat cu ocazia primei citări că are posibilitatea să urzească de procedura simplificată, iar de la acel moment au trecut circa 5 luni până la citirea actului de sesizare. A fost informat și cu privire la posibilitatea de a înainta instanței un înscris autentic în acest sens. În consecință, tribunalul a apreciat că inculpatul a beneficiat, din anul 2020 de când a fost înaintat dosarul în instanță și a cunoscut conținutul rechizitoriului (a primit personal rechizitoriul în data de 30.10.2020), de suficient timp astfel încât să își poată exprima opinia în sensul dacă cele reținute sunt corecte sau nu și se poate prevala de procedura simplificată. Cum nu a făcut-o până la acel moment, deși de circa 5 luni avea cunoștința de posibilitatea de a se prevala de procedura simplificată, **tribunalul a dispus efectuarea cercetării judecătorești potrivit procedurii de drept comun, conform art. 374 alin. (5) – (10) din Codul de procedură penală**. S-a arătat în continuare că inculpatul nu a fost prezent pentru a fi

audiat, însă s-a arătat că va avea oricând posibilitatea să dea declarație, când se va prezenta personal sau prin videoconferință, situație în care va informa instanța în acest sens în timp util, prin intermediul avocaților aleși.

De asemenea, tot prin încheierea din data de 18.08.2022, **instanța a respins cererea formulată de partea responsabilă civilmente CITY INSURANCE S.A. de disjungere a acțiunii civile cu consecința suspendării judecării în cauza disjunsă**, având în vedere că nu există niciun motiv de disjungere în condițiile în care acțiunea civilă este exercitată în primul rând împotriva inculpatului. De asemenea, s-a apreciat că această cerere va putea fi reiterată în măsura în care se va admite cererea formulată de către inculpat privind schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de omor în infracțiunea de ucidere din culpă.

În consecință, Tribunalul a acordat cuvântul asupra probelor, respectiv dacă se contestă sub aspectul temeiniciei probele administrate și dacă se solicită administrarea de probe noi.

Întrucât inculpatul a contestat sub aspectul temeiniciei probele (martorii audiați) administrate în cursul urmăririi penale, în condițiile art. 374 alin. (7) din Codul de procedură penală, s-a dispus readministrarea acestora în mod nemijlocit de către instanța de judecată.

În consecință, s-a procedat la audierea martorilor din rechizitoriu, Umbreș Ion (declarație fila 138 vol. V dosar instanță); Mogoș Silviu-Daniel (declarație filele 145-146 vol. III dosar instanță); Zahariuc Andreea (audiată prin Whatapp, cu acordul tuturor părților, aceasta aflându-se în altă țară, declarație fila 148 vol. III dosar instanță); Maiovschi Ileana (declarație fila 147 vol. III dosar instanță); Pupezescu Adrian-Gheorghe (declarație fila 112 vol. III dosar instanță); Pițurcă Victorio-Alexandru (declarație fila 170 vol. V dosar instanță); Dobrișan Raluca (declarație filele 42-43 vol. V dosar instanță); Marzavan Maria (declarație fila 44 vol. V dosar instanță); Toader Vlad (declarație filele 45-46 vol. V dosar instanță); Toader Dumitru (declarație fila 47 vol. III dosar instanță); Toader Florentina (declarație fila 48 vol. V dosar instanță); Mincă Alex-Armin (audiat prin Whatapp cu acordul tuturor părților, acesta aflându-se în altă țară - America, declarație filele 49-50 vol. V dosar instanță).

La data de 16.09.2022, inculpatul a depus la dosar, prin avocat ales, cereri de probe, precum și o cerere de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de omor prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal în infracțiunea de ucidere din culpă, prevăzută în art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal (filele 95-109 vol. III dosar instanță).

Prin încheierea din data de **21.09.2022**, în baza art. 100 alin. (3) teza finală și alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, a fost respinsă cererea inculpatului Iorgulescu Gino Marius privind identificarea și audierea ca martor a conducătorului autovehiculului de culoare închisă care s-a poziționat pe banda întâi a șos. Chitilei, pe sensul de mers către blvd. Laminorului, venind de pe str. Theodor Neagoe și efectuarea unei cercetări la fața locului pentru ridicarea înregistrărilor video efectuate de camerele de supraveghere din zona str. Theodor Neagoe în data de 8 septembrie 2019 anterior producerii accidentului, în vederea identificării martorului indicat mai sus, pentru considerentele arătate pe larg în respectiva încheiere de ședință. În esență, s-a reținut că la dosar există înregistrări ale camerelor de supraveghere cu privire la manevrele efectuate de către șoferul autoturismului de culoare închisă în zona de interes (manevrele autovehiculului, anterioare, din zona str. Theodor Neagoe, neprezentând interes pentru această cauză, fiind solicitate strict pentru identificarea numărului de înmatriculare), fiind administrate astfel suficiente mijloace de probe pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei solicitate de către inculpat. Prin aceeași încheiere, a fost prorogată discutarea cererii de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de omor în infracțiunea de ucidere din culpă, discutarea probei privind audierea experților ce au întocmit raportul de expertiză și efectuarea unui nou raport de expertiză, după administrarea tuturor probelor încuviințate în cauză.

Inculpatul, prin avocat ales, a depus la dosar, la termenul din data de 24.10.2022 trei fotografii ale inculpatului ce apar a data din perioada 06.2016-2017 (filele 142-144 vol. III dosar instanță), precum și prin registratura instanței, înainte de încuviințarea acestei probe, mai multe

înscrisuri: înscrisuri medicale, puncte de vedere exprimate de mama inculpatului, opinii medicale exprimate de neurochirurgul Vladimir Ciurea și psihologul Tudorel Butoi (filele 20-297 vol. IV dosar instanță).

Totodată, pentru termenul din data de 16.11.2022, inculpatul a depus la dosar, prin avocat ales, cereri de probe, la care a anexat și punctul de vedere exprimat de expertul recomandat de inculpat la efectuarea expertizei criminalistice dispuse în cursul urmăririi penale și o declarație autentică de consimțământ a tatălui inculpatului la efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice (filele 2-38 vol. V dosar instanță).

Prin încheierea de ședință din data de **16.11.2022**, pentru considerentele arătate pe larg în cuprinsul aceste încheieri, s-au dispus următoarele:

- în baza art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală, a fost încuviințată în parte proba cu înscrisuri (cu excepția acelor înscrisuri care provin de la mama inculpatului, cu referire la aspectele care excedează acestei cauze, respectiv afirmațiile acesteia cu privire la magistrați, conduita familiei victimei, a apărătorilor acesteia, concludența, pertinența și utilitatea probelor, având în vedere că aceasta nu are nicio calitate procesuală) și a luat act că acestea au fost depuse prin registratură, prin intermediul avocatului ales, av. Popescu Mircea.

- în baza art. 100 alin. (3) din Codul de procedură penală, a încuviințat proba cu martorii Tatu Gabriel, Paraschivescu Ovidiu, Scozan Monica și Gabriel Enache (persoane care au contactat serviciul 112 în noaptea incidentului).

- în baza art. 100 alin. (3) teza finală și alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, a respins proba cu martorii Ștefan Cârstoi și Zamfir Alexandra.

- în baza art. 100 alin. (3) teza finală și alin. (4) lit. b) din Codul de procedură penală, a respins proba cu martorii Erwin Matei și Ștefan Ana.

- A dispus citarea telefonică a martorilor încuviințați, Tatu Gabriel, Paraschivescu Ovidiu, Scozan Monica și Gabriel Enache, pentru următorul termen de judecată.

- A respins cererile formulate de inculpat, prin avocat ales, privind valorificarea expertizelor efectuate în Italia, iar în subsidiar, efectuarea unei noi expertize psihiatrice prin O.E.A. și în terțiar, efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice de către I.N.M.L., prin deplasarea comisiei în Italia, în condițiile normelor procedurale invocate (în vederea suspendării procesului penal). Printre alte considerente expuse pe larg în încheiere, s-a reținut că inculpatul a putut fi deplasat în urma incidentului nu doar din România în Italia, dar și de la Casa di Cura Le Betulle, Viale Italia 36 din Appiano Gentile, spre exemplu, la instituția medicală la care se află internat în prezent, astfel că se infirma teza prezentată de către apărarea inculpatului în sensul că inculpatul nu este o persoană deplasabilă și se impune a fi expertizat la locul la care se află. Atât timp cât poate fi deplasat în interesul său, pentru a beneficia de servicii medicale mai bune în accepțiunea familiei sale, la fel de bine poate fi deplasat și în România, în condiții de siguranță, sub supraveghere medicală, pentru a fi expertizat de către o comisie din cadrul INML, doar așa putând fi asigurat un just echilibru între drepturile inculpatului și drepturile celorlalte părți din proces. În final, s-a menționat că instanța nu are nimic împotriva efectuării acestei expertize, după obținerea consimțământului inculpatului (urmând ca acesta să indice dacă consimte sau refuză efectuarea expertizei), în condițiile legale conform Codului de procedură penală român, de către o comisie din cadrul INML, cu participarea eventualilor experți recomandați de către Ministerul Public, inculpat, părțile civile, partea responsabilă civilmente, și doar în prezența inculpatului și cu examinarea acestuia de către o comisie din cadrul INML, la sediul acestei instituții. Cu toate acestea, la acel moment procesual, instanța a constatat că o astfel de expertiză nu este posibilă din cauza conduitei inculpatului și a familiei acestuia (reprezentantul său legal provizoriu).

- A respins cererea de emiteră a unei adrese către INML pentru a comunica dacă este posibilă deplasarea în Italia, din punct de vedere factual, a unei comisii din cadrul INML pentru expertizarea inculpatului la locul în care se află, pe cheltuiala inculpatului.

- A respins cererea formulată de Ministerul Public privind amendarea mamei inculpatului și a apărătorului inculpatului, av. Popescu Mircea, pentru manifestări ireverențioase aduse judecătorilor și procurorilor, fiind suficient un avertisment în acest sens.

- A atras atenția persoanelor care participă la ședințele de judecată sau depun înscrisuri la dosar cu privire la necesitatea respectării dispozițiilor legale, incluzând abținerea de la astfel de manifestări ireverențioase, sub sancțiunea aplicării de amenzi judiciare în caz de neconformare, conform art. 283 alin. (4) lit. i) din Codul de procedură penală.

Având în vedere probele noi încuviințate, s-a procedat la audierea martorilor propuși de inculpat: Enache Gabriel (declarație fila 135 vol. V dosar instanță); Paraschivescu Ovidiu Romulus (declarație fila 136 vol. V dosar instanță); Tatu Cătălin Costin (declarație fila 137 vol. V dosar instanță), precum și la audierea martorilor încuviințați pe latura civilă a cauzei: Constantin Florian Georgian (declarație fila 168 vol. V dosar instanță); Butuc Luminița (declarație fila 169 vol. V dosar instanță).

La data de 06.12.2022, la dosar s-a depus procesul verbal întocmit la data de 29.11.2022 de către procurorul de caz (filele 93-95 vol. V dosar instanță) prin care se susține că la data de 28.11.2022 a fost accesat un articol de presă în care inculpatul face, conform titlului, ”declarații exclusive despre relația cu Bianca Marina”, articol care cuprinde și o înregistrare audio a discuției purtate de inculpat cu un reporter, în cadrul căreia inculpatul explică motivele pentru care dorește să aibă o relație cu Bianca Marina; s-a susținut că limbajul inculpatului este coerent, acesta își face planuri de viitor, își dorește un copil, consideră că le-a făcut pe toate până acum și este timpul să se liniștească; s-a susținut că mesajul transmis și limbajul folosit sunt incompatibile cu starea gravă pe care o invocă inculpatul pentru a motiva imposibilitatea de a participa la procedurile judiciare. Totodată, s-a constatat că la data de 22.11.2022 a fost publicat un articol în care este prezentat un mesaj transmis de inculpat, în cadrul căruia acesta își face apărări în legătură cu infracțiunile pentru care este judecat. La acest proces verbal s-a atașat un CD ce conține cele două articole de presă. S-a solicitat astfel efectuarea unor demersuri care să aibă ca finalitate recunoașterea și executarea mandatului european de arestare emis pe numele inculpatului. Față de aceste solicitări, prin rezoluția președintelui completului de judecată s-a dispus transmiterea copiei acestui proces verbal către Biroul Executării penale al instanței – în atenția judecătorului delegat, spre competență soluționare, cu păstrarea originalului la dosarul cauzei, având în vedere că a fost depus în cadrul acestui dosar penal.

La termenul din data de **08.12.2022** s-a luat act de renunțarea părților și Ministerului Public la proba cu martora încuviințată Scozan Monica.

La termenul din data de **13.01.2023** s-a procedat și la vizionarea în ședință publică a înregistrărilor camerelor de supraveghere indicate de inculpat, prin avocat ales.

Prin încheierea din data de 13.01.2023, s-a arătat că în raport de dispozițiile art. 179 din Codul de procedură penală, audierea experților care au efectuat expertiza în cursul urmăririi penale, inclusiv a expertului parte desemnat de către inculpat, nu este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor, acestea fiind cât se poate de clare și neexistând contradicții. În ceea ce privește suplimentul la raportul de expertiză solicitat pentru prima dată la acel termen, în condițiile art. 180 din Codul de procedură penală, instanța a apreciat că și expertul desemnat cât și expertul parte și-au expus părerea cu privire la cele trei paliere pentru care se apreciază de către apărare că este nevoie de completarea expertizei. În ceea ce privește eventualul consum de stupefiante al victimei, a apreciat că acest aspect exceda competențelor expertului tehnic, motiv pentru care nu poate fi avut în vedere de către acesta. Cu privire la proba cu noua expertiză, instanța a apreciat că nu este necesară efectuarea unei noi expertize în condițiile art. 181 din Codul de procedură penală, atât expertul desemnat cât și expertul parte propus de către inculpat au prezentat constatările și concluziile lor, iar în procesul de deliberare instanța poate să țină cont fie de concluziile expertului desemnat, fie de cele ale expertului parte, după cum foarte bine poate să înlăture anumite constatări sau concluzii ale expertului în urma propriei aprecieri asupra probelor

întrucât vinovăția, starea de pericol care a fost creată și cauzele care au determinat această stare de pericol sunt stabilite de către instanță și nu de către expert.

La solicitarea din oficiu a instanței, la dosar s-a depus fișa de cazier judiciar a inculpatului (filele 120 vol. I dosar instanță).

Totodată, prin încheierea din data de 13.01.2023 a fost **respinsă cererea formulată de inculpat privind schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care a fost trimis în judecată, din art. 188 alin. (1) din Codul penal în art. 192 alin. (1) și (2) din Codul penal.**

La același termen a fost respinsă ca nefondată cererea avocatului inculpatului de acordare a unui nou termen de judecată pentru dezbateri, față de vechimea dosarului, de faptul că cererea de schimbare încadrarea era depusă cu foarte mult timp înainte, de faptul că la termenul din data de 13.01.2023 nu au fost administrate probe noi (a fost audiat un martor din cursul urmăririi penale care nu a relatat elemente noi față de cele declarate în cursul urmăririi penale sau alte aspecte care să nu fi fost relatate anterior și de alți martori și a fost vizionată în ședință publică o înregistrare a camerelor de supraveghere din trafic de la momentul incidentului, existentă la dosarul cauzei și la care apărarea inculpatului a avut acces încă din cursul urmăririi penale și care putea fi oricând solicitată, în copie, și instanței de judecată).

În consecință, în baza art. 387 alin. (2) din Codul de procedură penală, s-a constatat terminată cercetarea judecătorească și în baza art. 388 din Codul de procedură penală s-a acordat cuvântul în dezbateri.

Cauza a fost reținută în pronunțare la termenul din data de 13.01.2023, stabilindu-se termen de deliberare, redactare și pronunțare a hotărârii la data de 08.02.2023 (pronunțarea fiind ulterior amânată pentru 10.02.2023), pentru a da posibilitatea procurorului și părților să depună concluzii scrise la dosarul cauzei, în condițiile art. 390 din Codul de procedură penală. De asemenea, s-a învederat avocatului ales al inculpatului, având în vedere solicitarea formulată, să depună în timp util cerere scrisă însoțită de un suport optic pentru a se realiza copierea înregistrării ședinței de judecată, în cel mai scurt timp de la momentul depunerii cererii. De altfel, raportat la susținerile apărării inculpatului în sensul în care are nevoie să cunoască argumentele procurorului de ședință pentru a formula concluzii scrise, încheierea de ședință din data de 13.01.2023 a fost redactată și vizibilă în dosarul electronic, la care părțile au acces, încă din data de 19.01.2023.

La data de 20.01.2023, martorul Paraschivescu Ovidiu Romulus a transmis prin email, depus la la dosar, mai multe fotografii (filele 181-188 vol. V dosar instanță) în susținerea celor declarate de acesta la termenul de judecată din data de 08.12.2022. A arătat că imaginile au fost realizate cu telefonul său mobil, nu sunt editate, ci salvate automat în telefon de către camera foto, imaginile au surprins situația de la acel moment a mașinilor implicate și descriu nivelul de iluminat public de la locul accidentului, starea marcajelor și a carosabilului. Aceste înscrisuri, fiind depuse după rămânerea în pronunțare a cauzei, fără a fi puse în dezbateri contradictorie a părților și reprezentantului Ministerul Public și fără a fi încuviințate și administrate înainte de a se declara terminată cercetarea judecătorească, nu pot fi luate în considerare și nu vor fi avute în vedere cu prilejul deliberării; de asemenea, prin depunerea acestora nu s-au învederat aspecte, împrejurări noi de natură a determina reluarea cercetării judecătorești și repunerea cauzei pe rol potrivit art. 395 alin. (1) din Codul de procedură penală, în condițiile în care martorul a dat declarații în cauză, iar la dosar există un proces verbal de cercetare la fața locului întocmit de organele abilitate și însoțit de planșa fotografică în care toate aceste aspecte sunt detaliate.

La data de 06.02.2023, inculpatul, prin avocat ales, a depus la dosarul cauzei concluzii scrise (filele 193-203 vol. V dosar instanță).

Analizând ansamblul probator administrat în cauză în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești, prin prisma acuzațiilor și a apărărilor formulate și a dispozițiilor legale în materie, Tribunalul reține următoarele:

În fapt, instanța reține că la data de 08.09.2019, inculpatul Iorgulescu Gino Mario se afla la o petrecere organizată de familia Toader în sat Gulia, com. Tărtășești, , jud. Dâmbovița, unde a ajuns conducând autovehiculul nou achiziționat în leasing, marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare , iar la un moment dat, pe fondul unei crize de gelozie întrucât tocmai aflase că fosta sa prietenă se afla în club Nuba și refuza să plece acasă la solicitarea sa, inculpatul Iorgulescu Gino Mario, având o alcoolemie de peste 1,96 g/l și fiind sub influența cocainei, intenționând să se deplaseze de la petrecerea organizată în sat Gulia spre Clubul Nuba din Parcul Herăstrău, mun. București, a condus autoturismul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare cu o viteză ce depășea cu mult viteza legală de 50 km/h în localitate. Astfel, a pătruns, de pe banda nr. 2, pe culoarea roșie a semaforului cu viteza de 145 km/h în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, a accelerat până la 162 de km/h în momentul în care a trecut de un alt vehicul care circula cu viteză redusă pe banda I, la un moment dat urcând vehiculul cu partea stângă pe un scuar și apăsând la maximum pedala de accelerație (în condițiile în care autovehiculul pe care îl conducea era echipat cu un motor ce dezvoltă o putere de aproximativ 700 de cai putere), pătrunzând pe contrasens și intrând în coliziune frontală, la ora 03:02:39, la viteza de 143 km/h, cu autoturismul marca Audi cu nr. de înmatriculare ce era condus de victima Vicol Daniel Andrei, persoană care a decedat pe loc în urma leziunilor suferite. Trebuie subliniat că din momentul în care a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului, inculpatul Iorgulescu Gino Mario nu a acționat pedala de frână și, mai mult, în momentul coliziunii pedala de accelerație era apăsată la maximum (100%).

Conducând în aceste condiții, cu o viteză extraordinar de mare, cu mult peste viteza legală [de circa 3 ori mai mare decât viteza legală de 50 km/h în localitate, conform art. 49 alin. (1) din O.u.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare], trecând pe culoarea roșie a semaforului și fiind sub influența alcoolului (într-o cantitate însemnată, cu mai mult de dublul limitei de la care fapta devine infracțiune) și sub influența cocainei, drog de mare risc, prevăzut în Tabelul nr. II la Legea nr. 143/2000 republicată, și, mai mult, continuând în acest timp cearta la telefon cu prietena sa, Marzavan Maria (pentru circa 2 minute, încheind apelul cu 2 minute și 22 secunde înainte de impact, după acest apel având alte două sesiuni de comunicări de date), inculpatul Iorgulescu Gino Mario a arătat indiferență față de urmările acțiunilor sale pe care le-a prevăzut, punând în pericol participanții la trafic, lăsând însă producerea sau evitarea unei coliziuni pe seama hazardului și, în aceste condiții, ucigând-o pe victima Vicol Daniel Andrei, participant la trafic, cu intenție indirectă.

Tribunalul reține această situație de fapt pe baza mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, enumerate în considerentele anterioare, precum și pe baza mijloacelor de probă administrate în cursul cercetării judecătorești: declarațiile martorilor Umbreș Ion (declarație fila 138 vol. V dosar instanță); Mogoș Silviu-Daniel (declarație filele 145-146 vol. III dosar instanță); Zahariuc Andreea (audiată prin Whatapp, cu acordul tuturor părților, aceasta aflându-se în altă țară, declarație fila 148 vol. III dosar instanță); Maiovschi Ileana (declarație fila 147 vol. III dosar instanță); Pupezescu Adrian-Gheorghe (declarație fila 112 vol. III dosar instanță); Pițurcă Victorio-Alexandru (declarație fila 170 vol. V dosar instanță); Dobrișan Raluca (declarație filele 42-43 vol. V dosar instanță); Marzavan Maria (declarație fila 44 vol. V dosar instanță); Toader Vlad (declarație filele 45-46 vol. V dosar instanță); Toader Dumitru (declarație fila 47 vol. III dosar instanță); Toader Florentina (declarație fila 48 vol. V dosar instanță); Mincă Alex-Armin (audiată prin Whatapp cu acordul tuturor părților, acesta aflându-se în altă țară - America, declarație filele 49-50 vol. V dosar instanță); Enache Gabriel (declarație fila 135 vol. V dosar instanță); Paraschivescu Ovidiu Romulus (declarație fila 136 vol. V dosar instanță); Tatu Cătălin Costin (declarație fila 137 vol. V dosar instanță).

Astfel, instanța reține că la data de 08.09.2019, în jurul orei 03:00 dimineata, organele de poliție din cadrul DGPMB - Brigada Poliției Rutiere au fost **sesizate prin SNUAU 112** (ca urmare a

apelurilor mai multor persoane) cu privire la faptul că în mun. București, sector 1, Șos. Chitilei avut loc un accident rutier soldat cu victime și pagube materiale.

Potrivit **procesului-verbal de cercetare la fața locului și planșele fotografice aferente (filele 3-52 vol. 1 d.u.p.)**, organele de poliție din cadrul DGPMB – Brigada Poliției Rutiere s-au deplasat în zona solicitată unde, ajunse la ora 03:22, au constatat faptul că în dreptul adresei de pe Șos. Chitilei nr. 347, sector 1, se aflau două autoturisme, unul cu numărul de înmatriculare _____, care a fost condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario și care a fost transportat la Spitalul Universitar de Urgență „Elias” București, și unul cu numărul de înmatriculare _____, care a fost condus de victima Vicol Daniel Andrei, decedat la fața locului. În zonă a fost identificat și martorul Umbreș Ion, taximetrist.

S-a procedat la efectuarea cercetării la fața locului ocazie, stabilindu-se că autoturismele implicate în coliziune erau autovehiculul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare _____, care a fost condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario din direcția Șoseaua de Centură în direcția Bd. Laminorului, precum și autovehiculul marca Audi model A4 cu nr. de înmatriculare _____, care circula dinspre Bd. Laminorului în direcția Șoseaua de Centură, condus de victima Vicol Daniel Andrei, care a fost găsită decedată la fața locului. S-a constatat că cele două autoturisme erau distruse în proporție majoritară, prezentând deformările specifice unui impact frontal, fiind poziționate pe trotuar, respectiv pe spațiul verde situat pe dreapta sensului de mers al autoturismului Audi A4. A fost stabilit cu acea ocazie locul producerii coliziunii, conform datelor obținute la momentul cercetării la fața locului, acesta fiind pe banda de lângă axul drumului (banda nr. 2), pe sensul de mers dinspre Bd. Laminorului spre Șoseaua de Centură (sensul de mers al autovehiculului marca Audi A4). Tot pe spațiul verde a fost identificat și cadavrul victimei Vicol Daniel Andrei, ce prezenta leziuni traumatiche, situat la o distanță de 3,6 m în plan longitudinal față de autoturismul Audi A4 și la o distanță de 18 m în plan transversal față de bordura situată pe partea dreaptă a sensului de mers al autoturismului Audi A4.

În ceea ce îl privește pe celălalt conducător auto, al autovehiculului marca Aston Martin, inculpatul Iorgulescu Gino Mario, s-a menționat că acesta a fost transportat la Spitalul Universitar de Urgență „Elias” București. Conform **Fișei UPU nr. 1768361/08.09.2019 (fila 64 vol. 2 d.u.p.)**, la ora 03:40, inculpatul prezenta diagnosticul: „Accident rutier. Politraumatism TCC minor. Traumatism toraco-abdominal cu multiple dermabraziuni și plăgi excoriante. Traumatism membru superior drept cu plăgi de cot cu lipsă de substanță și multiple excoriații față dorsală mână dreaptă. Contuzii ambii genunchi cu excoriații asociate. Excoriații gambă dreaptă.”

Conform actelor medicale (documentația medicală aferentă foii de observație nr. 43749/08.09.2019, privind pe inculpatul Iorgulescu Gino Mario, emisă de Spitalul Universitar de Urgență Elias, Secția Chirurgie – ATI, fiind depusă la filele 1-296 vol. 6 d.u.p.), inculpatul a fost supus unei intervenții chirurgicale începând cu ora 04:20. În cadrul acestei proceduri medicale, pentru stabilirea alcoolemiei și a prezenței în organism a substanțelor psihoactive, i-au fost recoltate probe biologice de sânge și urină (cereri de analiză nr. 3325451/08.09.2019 și dovezile de recoltare mostre biologice, filele 65-70 vol. 2 d.u.p.).

Potrivit datelor înscrise în **buletinul de analiză toxicologică nr. 1862/621 din data de 11.09.2019 - A12/10972/2019 (fila 71 vol. 2 d.u.p.)**, la data de 08.09.2019, inculpatul Iorgulescu Gino Mario avea o concentrație de 1,96 g/l alcool pur în sânge la ora 05.06 și o concentrație de 1,76 g/l alcool pur în sânge la ora 06.06. De asemenea, mostra de urină recoltată de la inculpatul Iorgulescu Gino Mario la data de 08.09.2019, ora 05.42, testată cu metoda testului imunologic rapid, a furnizat rezultatul „pozitiv pentru cocaină”. Buletinul de analiză toxicologică a fost completat la data de 13.09.2019 (fila 72 vol. 2 d.u.p.) cu rezultatul analizei prezenței/absenței în organism a substanțelor psihoactive prin metoda GCMS a mostrei de sânge, rezultând benzoilecgonină 0,013 μg/ml (în mostra de sânge). De asemenea, conform completării buletinului de analiză toxicologică, în mostra de urină s-au pus în evidență cocaină și metabolit; diclofenac (metaboliți); fentanil.

Totodată, prin Raportul de expertiză medico-legală nr. A1/4943/2020 emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, medicul legist a concluzionat următoarele: dacă se ține seama de timpii de înjumătățire a cocainei (0,7-1,5 ore) și a benzoilecgoninei (2,57-5,10 ore), se poate aprecia că pe parcursul intervalului orar 02:50-03:03, în data de 08.09.2019, inculpatul Iorgulescu Gino Mario se afla sub influența substanțelor psihoactive de tipul cocainei, influență accentuată și favorizată de alcoolemia asociată și capabilă să modifice în sens nefavorabil capacitatea acestuia de a conduce autovehicule pe drumurile publice.

Cu privire la **răspunsurile oferite avocatului inculpatului de către Agenția Națională Antidrog (în continuare ANA) prin adresa nr. 3920034/16.04.2020 (filele 241-242 vol. 5 d.u.p.)** prin care s-ar fi clarificat, în opinia apărării inculpatului, noțiunea de „aflat sub influența drogului” în sensul că ANA a precizat că în organismul unei persoane poate fi identificată o anumită substanță psihoactivă, însă cu toate acestea persoana în cauză să nu se afle sub influența drogului dat fiind faptul că efectul în sine al drogului (cocaină în acest caz) dispare după aproximativ o oră/o oră jumătate de la administrare, invocate de către apărarea inculpatului inclusiv pe parcursul camerei preliminare (atunci când a susținut lipsa de imparțialitate a expertului care a întocmit Raportul de expertiză medico-legală nr. A1/4943/2020 emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București), instanța reține că acestea nu se aplică în cazul de față. ANA nu își poate exprima o părere pertinentă în cauză, în condițiile în care nu cunoaște momentul la care ar fi fost consumate drogurile și nici nu cunoaște efectele drogului în concret asupra inculpatului Iorgulescu Gino Mario.

Este adevărat, nicio persoană audiată în cauză nu a confirmat că ar fi observat că inculpatul ar fi consumat cocaină premergător producerii accidentului rutier, deși o parte din martorii audiați au declarat că știau că inculpatul fusese consumator de cocaină, ocazional (martorele Dobrișan Raluca și Marzavan Maria, foste iubite ale inculpatului), însă probele, astfel cum se va arăta în continuare, au relevat că inculpatul, începând cu ora aproximativă 12 noaptea și până la ora producerii accidentului, deci pentru aproximativ 3 ore, a fost singur, nefiind însoțit de alte persoane; pe de altă parte, având în vedere incriminarea ca și infracțiune a consumului de droguri, este foarte posibil ca inculpatul să nu-și dorească ca alte persoane să observe aceste aspecte (cu precădere martora Toader Florentina care a arătat că nu și-ar fi lăsat copiii cu inculpatul dacă știa că acesta consumă droguri), astfel încât este posibil să fi consumat droguri, respectiv cocaină, la acea petrecere, în momentele de intimitate, spre exemplu în momentul în care se afla la toaletă.

Cert este că au existat în acea zi modificări fizice, psihice și comportamentale perceptibile ca urmare a consumului de droguri, distinct de consumul de alcool, aspect care rezultă cu prisosință din coroborarea informațiilor cuprinse în buletinul de analiză menționat anterior, cu concluziile Raportului de expertiză medico-legală nr. A1/4943/2020 emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și cu declarația dată de martora Dobrișan Raluca în fața instanței de judecată (declarație filele 42-43 vol. V dosar instanță). Astfel, martora, care a fost iubita inculpatului pe parcursul unui an, rămânând ulterior în relații de prietenie cu inculpatul, și care s-a aflat, conform propriilor declarații, în data de 07.09.2019, la domiciliul familiei Toader, pentru aproximativ o oră și ceva, plecând în jurul orei 23.00, a arătat că îl cunoștea bine pe inculpat, că inculpatul cu siguranță cunoștea persoane consumatoare de droguri și cunoștea, auzind din mai multe părți, că mai consumă ocazional cocaină. Mai mult, martora, deși a indicat faptul că percepția sa a fost că nu consumase atunci cocaină, cu toate acestea, a afirmat că în ziua respectivă martora l-a întrebat expres pe inculpat dacă a consumat droguri, acesta negând. Întrebarea martorei de la acel moment nu putea veni decât în contextul în care martora ar fi observat modificări comportamentale ale inculpatului (cunoscându-l bine pe acesta, inclusiv comportamentul său când consuma doar alcool) de natură să o determine pe martoră că este posibil să fi consumat cocaină. Este adevărat, martora a încercat să explice în altă modalitate motivul pentru care ar fi adresat, cu acea ocazie, acea întrebare, însă răspunsul oferit (în sensul că auzise din mai multe părți că ar consuma ocazional droguri) este apreciat de instanță ca fiind neverosimil; martora avea ocazia să adreseze această

întrebare cu alt prilej, cu ocazia altor întrevederi cu inculpatul, chiar dacă acestea erau rare, sau la telefon, dar, cu toate acestea, a ales să adreseze acea întrebare exact în seara respectivă în care s-a dovedit, prin probe științifice care nu pot fi contestate (buletinul de analiză toxicologică), că inculpatul prezenta cocaină în mostrele de urină și sânge.

De altfel, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (exemplu: decizia nr. 365/RC din 16 octombrie 2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, disponibilă pe Internet la adresa <https://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta>) s-a arătat că persoana se află sub influența unor substanțe psihoactive, în accepțiunea dispozițiilor art. 336 alin. (2) din Codul penal, ori de câte ori în organismul acesteia au fost introduse substanțe care produc efecte psihoactive, indiferent de cantitatea de substanță consumată sau de concentrația de substanță identificată în probele sale biologice și indiferent dacă modificările fizice, psihice ori comportamentale ale persoanei sunt sau nu sunt perceptibile, întrucât legiuitorul prezumă că orice substanță psihoactivă introdusă în organism generează modificări ale sistemului nervos central și ale funcțiilor cognitive incompatibile cu conducerea în siguranță a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

Cu privire la celălalt conducător auto, victima Vicol Daniel Andrei, tribunalul reține că acesta a fost supus autopsiei având în vedere că a fost găsit decedat la fața locului, potrivit constatării medico-legale de la fața locului (fila 15 vol. 2 d.u.p.), iar din *Raportul medico-legal de necropsie nr. A3/1293/2019, emis de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București (filele 5-9 vol. 2 d.u.p.)*, au rezultat următoarele aspecte: „Moartea lui Vicol Daniel Andrei în vârstă de 24 de ani a fost violentă. Ea s-a produs prin hemoragie internă ca urmare a rupturilor de organe și de vase mari – în cadrul unui politraumatism în care s-au mai constatat leziuni traumatice elementare, fracturi de bazin și membre inferioare, multiple fracturi costale pe mai multe planuri, toate cu infiltrat sanguin în focar. Leziunile traumatice s-au putut produce la data de 08.09.2019 prin lovire de corpuri dure și prin lovire de corp/plan dur, posibil în circumstanțele unui accident rutier; între acestea și deces există legătură directă necondiționată de cauzalitate. Sângele recoltat aparține grupului A, Rh (+). Examenul toxicologic (BA nr. 983/14.01.2020) a pus în evidență benzoilecgonină 0,131 μg/ml. Moartea datează din 08.09.2019”.

Trebuie menționat faptul că benzoilecgonina este principalul metabolit al cocainei și se formează în ficat prin metabolismul cocainei (<https://en.wikipedia.org/wiki/Benzoylecgonine>), ambii conducători auto implicați în evenimentul rutier fiind așadar sub influența cocainei.

Având în vedere că inculpatul se afla sub influența alcoolului și cocainei înainte de producerea accidentului rutier, în continuare urmează a fi analizate probele administrate în cauză pentru a se stabili condițiile în care a ajuns să consume aceste produse (cu privire la victimă neputând fi exercitată vreo acțiune penală pentru art. 336 alin. 2 din Codul penal, aceasta fiind decedată), distanța efectiv parcursă de inculpat sub influența acestor produse capabile să modifice în sens nefavorabil capacitatea acestuia de a conduce autovehicule pe drumurile publice, precum și comportamentul în trafic al acestuia înainte de impact. Astfel, distanța efectiv parcursă sub efectul acestor produse prezintă relevanță la individualizarea pedepsei ce se va aplica pentru săvârșirea infracțiunii prev. în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, iar comportamentul în trafic al acestuia pe această distanță poate prezenta relevanță cu privire la forma de vinovăție în ceea ce privește evenimentul rutier.

Astfel, din *declarațiile martorilor audiați în cursul urmăririi penale, Toader Dumitru, Toader Florentina și Toader Vlad (declarații filele 53-60 vol. 2 d.u.p.)* a rezultat că inculpatul a fost coleg de școală cu fiii familiei Toader, iar la data de 07.09.2019 a fost organizată o petrecere la locuința familiei Toader, din sat Gulia, com. Tărtășești, jud. Dâmbovița, la care au fost invitate mai multe persoane – rude și prieteni, printre care și inculpatul Iorgulescu Gino Mario, care a venit în jurul orei 17:00 – 18:00 la volanul autoturismului Aston Martin, pe care l-a parcat în curtea imobilului. Martorii au declarat că la petrecere inculpatul a consumat vin cu apă minerală, însă niciunul dintre martori nu l-a văzut pe inculpat plecând cu

vehiculul de acolo, petrecerea terminându-se în jurul orei 00:00 – 01:00. Martora Toader Florentina (declarație filele 59-60 vol. 2 d.u.p.) a arătat că totul a decurs normal până la ora 23:00, când inculpatul a primit un telefon în urma căruia a aflat că o prietenă se afla într-un club, fără știrea lui. Și după terminarea petrecerii, martora l-a văzut pe inculpat pe terasă cum se certa la telefon în continuu cu domnișoara din club. Întrucât și la ora 02:00 inculpatul vorbea la telefon în modul arătat mai sus, martora Toader Florentina i-a cerut acestuia să îi promită că nu va pleca cu mașina în acea stare.

Din declarația aceleiași martore, dată în cursul urmăririi penale, a rezultat că acesteia i-a fost foarte greu să se înțeleagă cu el, pentru că era nervos și țipa, fiind ea însăși nevoită să țipe la el pentru a-i atrage atenția, moment în care inculpatul i-a promis că nu va pleca la volanul vehiculului. Martora s-a gândit că mașina inculpatului era blocată în curte și că oricum nu avea telecomandă de la poartă, s-a gândit că nu era niciun pericol și a mers la culcare. Dimineață, martorii din familia Toader au constatat că la locuința familiei nu se mai aflau nici inculpatul, nici autoturismul Aston Martin, iar membrii familiei au aflat pe parcursul zilei despre accidentul rutier.

În cursul judecății au fost audiați din nou cei 3 martori, membri ai familiei Toader, declarațiile acestora fiind în același sens. Astfel, martorul Toader Dumitru (tatăl martorului Toader Vlad, prietenul inculpatului) – declarație fila 47 vol. III dosar instanță - a declarat că la data de 07.09.2019 își serba ziua de naștere, iar la petrecere a ajuns și inculpatul Iorgulescu Gino Mario, care a venit în jurul orei 17.00-18.00. Martorul a arătat că inculpatul a consumat și el vin care se servea la petrecere, însă nu l-a văzut niciodată pe inculpat să consume substanțe interzise. Martorul a mai susținut că o dată la 2-3 luni, inculpatul îi vizita la domiciliul din Gulia și rămânea la ei de fiecare dată când consuma băuturi alcoolice. A susținut că inculpatul l-a asigurat că o să rămână peste noapte la ei, cu acea ocazie.

Martorul Toader Vlad (declarație filele 45-46 vol. V dosar instanță), prietenul inculpatului, a susținut în declarația dată în cursul judecății faptul că în ziua de 07.09.2019 era o petrecere în Sat Gulia, era ziua tatălui său, erau în jur de 30 de persoane. A susținut că martorul l-a invitat și pe inculpat și au petrecut până la 11 seara. S-au consumat băuturi alcoolice, însă nu a putut indica cât vin a consumat inculpatul. Martorul a arătat că nu l-a văzut să consume droguri nici atunci și nici cu alte ocazii și nici nu a auzit aceste aspecte de la alte persoane. Inculpatul urma să rămână la martor acasă; martorul a mers la culcare în jurul orei 12, iar inculpatul se certa la telefon cu prietena lui întrucât o ruga să vină la petrecere și ea nu voia. A susținut martorul Toader Vlad că din câte își amintește, inculpatul de când a venit și până când martorul a plecat la somn, nu a părăsit zona de petrecere, respectiv acel foșor, de aceea a menționat că nu l-a văzut consumând substanțe interzise. În jurul orei 10.30-11 seara, s-au retras pe terasa casei, fiind aproximativ 12 persoane, iar majoritatea s-a retras la culcare. Martorul s-a retras ultimul, rămânând doar inculpatul care se certa cu fata respectivă, el spunându-i să înceteze. Martorul Toader Vlad a mai arătat că inculpatul a mai fost o singură dată la adresa unde a fost petrecerea, iar singurul traseu pe care se poate ajunge în Sat Gulia este pe Șoseaua Chitila; sunt mai multe trasee, dar acesta este cel uzual.

Martora Toader Florentina (declarație fila 48 vol. V dosar instanță) a declarat că în ziua de 07.09.2019 era aniversarea soțului său, a venit și inculpatul în jurul orei 18, i-a adus martorei un buchet de flori și o sticlă de vin soțului, martora susținând că atât cât l-a cunoscut, poate afirma că era cu mult bun simț, în noaptea aceea fiind prima dată când l-a auzit vorbind urât pe inculpat. Martora a precizat că s-a retras la somn în jurul orei 23, iar camera dormitorului său dădea spre terasă. La un moment dat a auzit țipete, a ieșit să vadă ce se întâmplă, însă era inculpatul singur, țipa la telefon la o fată pe nume Maria, îi spunea să plece din club, că dacă nu pleacă, vine după ea. Vorbea tare, motiv pentru care a țipat și martora la el să se potolească și să se culce, inculpatul afirmând că va face acest lucru. A afirmat martora că la petrecere s-a consumat vin, a consumat și inculpatul, nu părea foarte afectat de consum, dar i-a spus că o să rămână pe canapea. Martora a arătat că își reproșează și acum că nu i-a luat cheia, dar nu crede că i-ar fi dat-o. A susținut că nu

știe dacă inculpatul consuma droguri, nu și-ar fi lăsat copilul cu el dacă consuma, susținând însă că nici nu știe cum arată cineva care a consumat droguri.

Această ultimă afirmație a martorei este deosebit de relevantă, pentru că astfel se explică declarațiile martorilor care au susținut că inculpatul nu părea sub influența drogurilor întrucât fie martorii nu îl cunoșteau pe inculpat și comportamentul său normal și poate nici comportamentul unei persoane aflate sub influența drogurilor (martorii prezenți la locul accidentului – astfel cum rezultă de altfel din declarațiile acestora din faza de judecată), fie îl cunoșteau pe inculpat, dar nu cunoșteau comportamentul unei persoane aflate sub influența cocainei (spre exemplu martora Toader Florentina, Marzavan Maria a cărei declarație este în același sens).

Se impune precizarea că declarația martorului Toader Vlad, prietenul inculpatului din liceu, este parțial nesinceră, făcută cu scopul de a-l favoriza pe inculpat, fiind contrazisă chiar de declarațiile părinților săi. Astfel, martorul a arătat că în afară de ziua de 07.09.2019, inculpatul a mai vizitat familia Toader în satul Gulia, din câte își amintește, doar o singură dată. Cu toate acestea, martorul Toader Dumitru a declarat că o dată la 2-3 luni, inculpatul îi vizita la domiciliul din Gulia și rămânea la ei de fiecare dată când consuma băuturi alcoolice, iar martora Toader Florentina a declarat că de fiecare dată când venea la ei, inculpatul dormea pe canapea, lăsând de înțeles că inculpatul a venit anterior mai mult de o dată la domiciliul familiei din Gulia înainte de data de 07.09.2019. Așadar, din probele administrate rezultă că inculpatul a parcurs anterior, acest traseu, de mai multe ori, rezultând așadar că el cunoștea drumul și eventualele marcaje lipsă sau alte însemne lipsă de pe traseu.

În egală măsură, fiind ***audiată în cursul urmăririi penale, martora Dobrișan Raluca (filele 40-42 vol. 2 d.u.p.)***, o fostă prietenă (iubită) a inculpatului, a arătat că în data de 07.09.2019 acesta a apelat-o telefonic și a întrebat-o dacă vrea să vină la un grătar la prietenul lui, Toader Vlad, în localitatea Tărtășești, întrucât era ziua tatălui respectivului. Martora i-a spus că va veni mai târziu, ceea ce a și făcut, ajungând în jurul orei 22:00, fiind însoțită de o prietenă – Alexandra Maria Zamfir. La petrecere erau inculpatul, familia Toader și mai mulți prieteni. Martora l-a văzut pe inculpat consumând vin, însă acesta nu era în stare de ebrietate pentru că mâncase, iar în acel moment se tăia tortul. În jurul orei 23:30, martora și prietena ei au plecat, pentru că a doua zi aveau altă petrecere, fiind Sf. Maria. Martora a precizat că, în momentul în care ea a plecat, inculpatul nu intenționa să părăsească petrecerea, chiar voia să rămână să doarmă acolo. Martora l-a pus să îi promită că nu va pleca de acolo cu mașina, întrucât băuse, aceasta deși niciodată nu îl văzuse pe acesta urcându-se băut la volan. Și după ce a plecat de la petrecere, martora a vorbit cu inculpatul la telefon, aflând că el juca poker, inculpatul trimițându-i și o fotografie cu masa de poker. După discuția telefonică, martora s-a culcat, fiind însă trezită în jurul orei 02:50 de un telefon primit de la inculpat. Acesta din urmă era foarte nervos și i-a spus că vine în București și îi va povesti mai multe când va ajunge, întrebând-o pe martoră dacă poate rămâne la ea în acea noapte. Martora a fost de acord și i-a trimis „share location”, realizând că inculpatul plecase cu autoturismul. Martora a adormit din nou, iar dimineață, în jurul orei 10:00, a constatat că avea două-trei apeluri pierdute de la inculpat în jurul orei 02:58.

Fiind audiată în cursul judecății, martora Dobrișan Raluca (declarație filele 42-43 vol. V dosar instanță) a arătat că în ziua de 07.09.2019 inculpatul se afla acasă la părinții lui Toader Vlad, cu familia acestuia și prietenii familiei, se serba o zi de naștere, crede că era vorba de ziua tatălui lui Toader Vlad. Martora a arătat că inculpatul a sunat-o și a ajuns și ea acolo împreună cu o prietenă pe nume Alexandra Zamfir, a stat în jur de o oră și ceva. Inculpatul a consumat alcool, crede că vin întrucât vin bea de obicei. A susținut că substanțe interzise nu a consumat niciodată în prezența sa. Inculpatul urma să rămână să doarmă acolo, a asigurat-o în acest sens. După ce a plecat, inculpatul a sunat-o pe Facetime în timp ce juca poker, ulterior a sunat-o după ora 02.00 dimineața în timp ce martora dormea, i-a spus că pleacă de la familia Toader din Județul Ilfov, că s-a întâmplat ceva, nu mai reține despre ce era vorba întrucât abia se trezise, i-a spus că are nevoie să vină la martoră să-i povestească. Martora a susținut că inculpatul era agitat și ușor agresiv. Martora a mai susținut în

cursul declarației că atunci când consuma băuturi alcoolice, inculpatul avea șofer care îl transporta. În seara respectivă nu crede că a apelat la acel șofer întrucât era destul de departe de București. Martora și-a amintit că l-a întrebat dacă s-a urcat la volan după ce a consumat alcool, întrucât băuse toată ziua la grătar, iar el i-a comunicat că o să vorbească când ajunge. Când s-a trezit în jur de ora 10.00, martora a constatat că mai avea 2 apeluri pierdute de la inculpat, doar că în acel moment primise deja articolul din presă cu privire la accident.

În cauză, în cursul urmăririi penale, a fost audiată și persoana cu care inculpatul se certa la telefon potrivit declarațiilor martorilor din familia Toader, respectiv *martora Marzavan Maria (filele 46-50 vol. 2 d.u.p.)*. Aceasta a arătat că îl cunoaște pe Iorgulescu Gino Mario din februarie 2019, începând o relație adolescentină cu acesta. De atunci și până în data de 08.09.2019 ar fi existat totuși o perioadă de o lună în care cei doi nu au ținut legătura. În perioada relației, martora l-a însoțit pe inculpat la diverse petreceri, observând că niciodată acesta nu conducea vehicule după ce consuma alcool. Martora a arătat că în seara de 06/07.09.2019 fusese cu inculpatul la o petrecere, însă cei doi s-au certat pentru că martora a vrut să plece acasă mai devreme, astfel că au hotărât să nu mai vorbească o perioadă. În data de 07.09.2019 martora a primit mai multe mesaje de la inculpat, însă nu i-a răspuns până în jurul orei 19:00, când i-a spus că vrea să rupă orice legătură cu el. În acea zi, în jurul orelor 23:00 – 24:00, în timp ce se afla în clubul „Nuba” din Parcul Herăstrău, martora a primit mai multe mesaje de la inculpat care îi cerea să plece acasă și să nu mai stea în club. Cei doi au discutat și la telefon în legătură cu acest lucru. Inculpatul i-a trimis adresa locului în care era petrecerea la care el participa și i-a cerut să vină și ea acolo, însă martora a refuzat, iar inculpatul s-a supărat. Pe parcursul convorbirilor telefonice, martora i-a dat telefonul și martorului Alexandru Pițurcă, prezent și el în clubul „Nuba”, pentru ca acesta să îl liniștească pe inculpat. Într-una dintre convorbiri, inculpatul i-a spus martorei că vine și el în club. În jurul orei 03:00, martora s-ar fi hotărât să plece acasă, pentru a evita o ceartă în public în cazul în care inculpatul chiar ar fi venit. Ulterior, a aflat de implicarea acestuia în coliziunea dintre vehicule.

În cursul judecății, martora Marzavan Maria (declarație fila 44 vol. V dosar instanță) a susținut aceleași aspecte. În plus, a arătat că nu l-a văzut pe inculpat consumând droguri și susținea că nu mai consumă droguri. Inculpatul i-a recunoscut că a consumat cocaină, nu mai ține minte pentru cât timp a consumat cocaină și de cât timp se lăsase, însă martora, personal, nu își poate da seama dacă o persoană este sub influența drogurilor și nu poate preciza dacă a constatat o astfel de stare la acesta. Pe lângă faptul că inculpatul i-a recunoscut acest aspect, martora a susținut și că erau zvonuri în sensul acesta și era și o știre legată de consumul de substanțe.

Având în vedere susținerile martorei Marzavan Maria, în cursul urmăririi penale s-a procedat și la audierea *martorului Pițurcă Victorio-Alexandru (filele 38-39 vol. 2 d.u.p.)* care a confirmat că se afla în clubul „Nuba” în dimineața de 08.09.2019, iar în jurul orei 02:30 a venit la el prietena inculpatului, martora Marzavan Maria, care i-a cerut să vorbească cu el la telefon și să îl calmeze, inculpatul fiind gelos că Maria era în club. Martorul a vorbit cu inculpatul care tot repeta că Maria trebuie să plece de acolo. După 10 minute, martora Marzavan Maria a venit din nou la el cu telefonul și i-a cerut să îl calmeze, martorul spunându-i inculpatului că Maria era la masă, că acolo nu mai era niciun băiat, însă inculpatul a insistat ca Maria să plece. Martorul a mai arătat că nu l-a văzut niciodată pe inculpat să conducă vehicule după ce consumase alcool.

Fiind audiat în cursul cercetării judecătorești, martorul Pițurcă Victorio Alexandru (declarație fila 170 vol. V dosar instanță) și-a menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, susținând că în seara respectivă a discutat la telefon cu el prin prisma iubitei lui întrucât aceasta se afla la același club cu el, iar inculpatul era foarte gelos. Văzând că lucrurile degenerază, iubita lui i-a solicitat martorului să vorbească cu inculpatul la telefon, să îl calmeze pentru că totul este în regulă. Martorul a luat telefonul, a încercat să îl calmeze, dar când a început să țipe și i-a spus să nu se bage, i-a dat telefonul înapoi iubitei acestuia. Inculpatul i-a spus la telefon că vrea să vină la club după iubita lui. Discuția nu a durat mai mult de 10 secunde pentru că și-a dat seama că era nervos și nu avea cum să îl calmeze. Inculpatul nu i-a spus unde este, ulterior incidentului a aflat că era în

afara Bucureștiului. Martorul a susținut că nu știe dacă era sub influența drogurilor sau a băuturilor alcoolice, nu avea cum să își dea seama în cele 10 secunde. Martorul a mai arătat că inculpatul nu urca niciodată la volan după ce consumase băuturi alcoolice, avea o persoană specială care se ocupa de acest aspect, un șofer plătit, de-a lungul timpului chiar mai mulți, iar martorul chiar se miră că s-a întâmplat asta.

Procesul-verbal de analiză a datelor reținute de furnizorii de servicii de telecomunicații (fișele 46-48 vol. 5 d.u.p.), obținute în baza autorizării judecătorului de drepturi și libertăți, vine să confirme declarațiile martorilor cu privire la momentele premergătoare evenimentului rutier, astfel:

- în noaptea de 07/08.09.2019, în intervalul orar 20:43:35-00:48:04, postul telefonic cu nr. _____ (utilizat de inculpat) are 5 sesiuni de comunicare cu postul telefonic nr. _____, utilizat de către martora Dobrișan Raluca. În acest interval orar, postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD.DAMBOVITA”;

- în data de 08.09.2019, în intervalul 00:56:03-02:26:48, postul telefonic cu nr. _____ (utilizat de inculpat) are 8 sesiuni de comunicare cu postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe numele Marzavan Mirela Simona și utilizat de către martora Marzavan Maria. Șase sesiuni de comunicare sunt inițiate de la postul telefonic cu nr. _____, iar 2 de la postul telefonic cu nr. _____. În cadrul acestor sesiuni de comunicare, postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD.DAMBOVITA”;

- în data de 08.09.2019, ora 02:28:35 de la postul telefonic cu nr. _____ se efectuează un apel către postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe „Liga Profesionistă de Fotbal, CUI : RO 9501714”. Sesiunea de comunicare are o durată de 34 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD. DAMBOVITA”;

- în data de 08.09.2019, ora 02:33:43 de la postul telefonic cu nr. _____ se efectuează un apel către postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe numele Marzavan Mirela Simona și utilizat de către martora Marzavan Maria. Sesiunea de comunicare are o durată de 30 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD.DAMBOVITA”.

- în data de 08.09.2019, ora 02:36:23 postul telefonic cu nr. _____ primește un apel de la postul telefonic cu nr. _____, utilizat de către martorul Pițurcă Alexandru _____. Sesiunea de comunicare are o durată de 19 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD.DAMBOVITA”.

- în data de 08.09.2019, ora 02:40:14 postul telefonic cu nr. _____ primește un apel de la postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe „Liga Profesionistă de Fotbal, CUI : RO 9501714”. Sesiunea de comunicare are o durată de 39 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD.DAMBOVITA”.

- în data de 08.09.2019, ora 02:51:27 de la postul telefonic cu nr. _____ se efectuează un apel către postul telefonic cu nr. _____, utilizat de către martora Dobrișan Raluca, _____. Sesiunea de comunicare are o durată de 78 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat pentru ultima dată în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „LOCALITATEA TARTASESTI, JUD. DAMBOVITA”.

- în data de 08.09.2019, ora 02:54:52, de la postul telefonic cu nr. _____ se efectuează un apel către postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe „Liga Profesionistă de Fotbal, CUI : RO 9501714”. Sesiunea de comunicare are o durată de 8 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „STR. 23 AUGUST, NR. 75, BUFTEA, JUD. ILFOV”.

- în data de 08.09.2019, ora 02:58:15 postul telefonic cu nr. _____ primește un apel de la postul telefonic cu nr. _____, înregistrat pe numele Marzavan Mirela Simona și utilizat de către martora Marzavan Maria. Sesiunea de comunicare are o durată de 122 secunde, iar postul telefonic cu nr. _____ este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „STR. 23 AUGUST, NR. 75, BUFTEA, JUD. ILFOV;”

- în data de 08.09.2019, ora 03:00:25 postul telefonic cu nr. _____ are o sesiune de comunicare date, iar postul telefonic este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „MOGOSOAIA; SOS. BUCURESTI - TARGOVISTE NR. 162; ILFOV”.

- în data de 08.09.2019, ora 03:00:53 postul telefonic cu nr. _____ are o sesiune de comunicare date, iar postul telefonic este localizat în raza de acoperire a releului instalat la adresa din „CHITILA; STR SALCIEI 7-9 CHITILA; ILFOV”.

Rezultă așadar că în data de 08.09.2019 la ora 02:54:52 inculpatul era deja în mișcare, fiind deja în raza de acoperire a releului instalat în Buftea, str. 23 August, iar până la ora 03:02:39 când a intrat în coliziune cu autovehiculul condus de către victimă, deci pe parcursul a mai puțin de 8 minute, inculpatul a efectuat un apel către un număr, discutând 8 secunde, a efectuat două-trei apeluri către martora Dobrișan Raluca la care aceasta nu a răspuns (conform declarației martorei din cursul urmăririi penale, apelurile erau pierdute în jurul orei 02:58), a primit un apel de la martora Marzavan Maria (cu care se certa, astfel cum rezultă din declarațiile martorilor) cu care a discutat circa 2 minute (încheind apelul cu 2 minute și 22 secunde înainte de impact), iar după această discuție a mai avut două sesiuni de comunicare date. Toate acestea în condițiile în care inculpatul era sub influența alcoolului, sub influența cocainei, fiind într-o criză de gelozie determinată de comportamentul martorei Marzavan Maria cu care a discutat inclusiv înainte de impact, circulând cu o viteză extraordinar de mare și trecând pe culoarea roșie a semaforului, astfel cum se va arăta în continuare.

În cursul urmăririi penale, pentru lămurirea împrejurărilor în care a avut loc coliziunea dintre cele două autoturisme, au fost identificate și ridicate *imaginile surprinse de camerele de supraveghere de pe traseul parcurs de cele două vehicule*.

În ceea ce privește autoturismul marca Aston Martin, condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario, au fost obținute imagini relevante surprinse de camerele de supraveghere instalate la: SC Superbet Gaming SRL din Chitila, Șos. Banatului nr. 67, jud. Ilfov; Mol Chitila din mun. București, Șos. Chitilei nr. 242C; Poliția Locală, instalată în mun. București, Șos. Chitilei intersecție cu str. Căpitan Dragoș Radu, respectiv cu str. Aeroportului; SC Neste International SRL, pe Șos. Chitilei nr. 403; SC Romstal SRL, pe Șos. Chitilei nr. 363-365; SC Axel Fun SRL, pe Șos. Chitilei nr. 361; Annu Residence, pe Șos. Chitilei nr. 349; Complex Colosseum Park, din Șos. Chitilei nr. 284.

De asemenea, autoturismul marca Audi, condus de victima Vicol Daniel Andrei, a fost surprins de camerele de supraveghere instalate la: Complex Colosseum Park (plan îndepărtat), din Șos. Chitilei nr. 284; imobilul din mun. București, Șos. Chitilei nr. 333-335.

Coroborând aspectele rezultate din aceste înregistrări ale camerelor de supraveghere cu aspectele rezultate din procesul verbal de cercetare la fața locului, rezultă că autoturismul marca Aston Martin cu nr. de înmatriculare _____, condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario, a circulat în data de 08.09.2019 din direcția Chitila, deplasându-se pe Șoseaua Banatului și, ulterior, după intersecția cu Centura București, pe Șoseaua Chitilei, a trecut pe culoarea roșie a semaforului instalat la intersecția cu str. Teodor Neagoe, s-a mai deplasat o scurtă distanță, apoi a pătruns pe contrasens, intrând în coliziune cu autoturismul marca Audi cu nr. de înmatriculare _____, condus de victima Vicol Daniel Andrei. Coliziunea a avut loc la ora 03:02:39, în dreptul imobilului de pe Șoseaua Chitilei nr. 347, sector 1.

Cu privire la împrejurările în care s-a produs coliziunea, în cursul urmăririi penale a fost audiat *martorul Mincă Alex Armin (filele 36-37 vol. 2 d.u.p.)*, cel care conducea autoturismul care circula în spatele celui condus de victimă. Cu această ocazie, martorul a arătat că într-o noapte de sâmbătă spre duminică, posibil în data de 08.09.2019, până în ora 03.00, a plecat de la un priveghi

la tatăl unui prieten, în zona Gării de Nord. Martorul a fost însoțit de victima Vicol Daniel Andrei și de alți prieteni. Grupul s-a destrămat la plecarea spre casă, martorul plecând la volanul autoturismului marca BMW Seria 5 cu nr. de înmatriculare _____, singur în mașină, iar victima Vicol Daniel Andrei a plecat tot singură cu autoturismul cu care a avut accidentul. Cele două autoturisme s-au deplasat în același timp spre Chitila, iar la semafoare șoferii opreau paralel și discutau prin geamurile deschise. Martorul a mai arătat că atmosfera era una de plictiseală, așa că cele două autoturisme circulau cu viteză redusă. La semaforul de la capătul tramvaiului 45, ultimul semafor înainte de coliziune, martorul umbla la telefon cât a fost roșu la semafor, iar când s-a făcut verde, victima Vicol Daniel Andrei a plecat puțin mai în față, astfel că martorul era în spatele lui, nu mai stătea în lateral. În această formulă au circulat autoturismele până la locul coliziunii. Cele două vehicule se deplasau pe aceeași bandă de circulație, cel mai probabil cea de lângă axul ce separă sensurile, între ele fiind o distanță de cca. 50-100 de metri. Martorul a apreciat că vehiculul său și al victimei circulau cu cca. 40 Km/h, maxim 50 Km/h, iar dacă victima Vicol Daniel Andrei mergea cu o viteză mai mare, chiar putea să evite coliziunea, pentru că la o viteză atât de mică nu a putut manevra vehiculul suficient de repede. Martorul a mai descris cum, mergând în spatele victimei Vicol Daniel Andrei, deodată a văzut farurile unei mașini care venea pe contrasensul ei cu o viteză foarte mare. Mașina a apărut „ca o fantomă”, iar Vicol Daniel Andrei a încercat să o evite, martorul observând cum vehiculul Audi a virat puțin dreapta spre trotuar, dar nu suficient cât să evite celălalt vehicul. Martorul a descris coliziunea ca pe „un șut pe care îl dai la minge”, vehiculele nu s-au răsturnat, ci s-au târât. Autoturismul Audi a ajuns cu fața spre Chitila, urcat pe bordură, aproape lipit de un stâlp, ca și cum ar fi fost parcat lateral. Celălalt autoturism era în flăcări în partea din față, la capota motor, unde avea distrugerii mari. Imediat după coliziune, a oprit martorul, a sărit din mașină și a mers la Audi cu gândul să îl scoată pe Vicol Daniel Andrei de acolo, dar când a mers spre mașină l-a văzut pe acesta pe iarbă, pe câmpul de lângă vehicul. Conform martorului, victima „stătea ca un covrig, era tot rupt în el, îl țineau doar pantalonii”, era pe câmp în lateral pe partea dreaptă a autoturismului Audi. Martorul a presupus că victima a fost proiectată pe ușa din dreapta a mașinii, după care ușa s-a blocat la loc. Victima avea ochii închiși, martorul țipa la ea cât putea de tare, gândindu-se că, dacă ar încerca să o mute, i-ar face mai mult rău, nici nu credea că Vicol Daniel Andrei era mort, fiind sigur că medicii îl vor salva. Cât martorul era lângă victimă, în zonă au venit și alte persoane în trecere. A strigat la ele să vină ambulanța, apelând el însuși numărul de urgență. Ambulanța a sosit în cca. 7-8 minute, iar în această perioadă a venit o femeie care spunea că e asistentă, i-a pus mâna la gât lui Vicol Daniel Andrei și a spus că era mort și că se duce la celălalt șofer să îl salveze, adică la inculpat. Martorul a rămas lângă victimă și a văzut cum alte persoane încercau să îl scoată pe celălalt șofer din mașină. A văzut cum inculpatul a fost scos din vehiculul său și că era ținut în picioare de celelalte persoane, care îi dădeau palme peste față, să îl trezească. Celălalt șofer era viu, astfel că martorul nu s-a mai interesat de el. A venit salvarea, iar medicii au confirmat că Vicol Daniel Andrei era mort. L-au luat pe celălalt șofer și l-au dus la spital. După coliziune s-au strâns în câteva minute mai multe persoane acolo, care au ajutat la stingerea focului și la scoaterea inculpatului din mașină. În cadrul audierii, martorului i-au fost prezentate imagini surprinse de camerele de supraveghere instalate la imobilul de pe Șos. Chitilei nr. 333-335 și a indicat autoturismul Audi și autoturismul marca BMW, care apar în cadru la ora afișată 03.28.11 (ora fiind decalată), autoturismul Audi fiind primul, urmat de vehiculul martorului, la care nu funcționa farul xenon stânga, ceea ce se observă și pe filmare. Martorul a mai apreciat că, dacă inculpatul mergea cu o viteză legală, coliziunea nu mai avea loc, iar dacă avea loc nu s-ar fi soldat cu moartea cuiva.

În cursul judecății, contrar celor susținute de apărarea inculpatului cu ocazia audierii martorului, instanța reține că martorul Mincă Alex Armin (declarație filele 49-50 vol. V dosar instanță) și-a menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, fără a se contrazice în declarațiile oferite organelor judiciare. Astfel, martorul a arătat că în data de 08.09.2019, în jurul orei 2.30-3 dimineața, era în drum spre casă pe Șoseaua Chitilei. Victima era în fața sa într-un Audi A4 gri, iar

martorul se afla în spatele acestuia într-o mașină BMW, mergea foarte încet pe banda 2, nu își amintește exact pentru că au trecut 3 ani și jumătate, a arătat că a dat toate detaliile la procuror. Avea în jur de 30km/h, iar victima era la circa 25-50m în fața lui, iar această distanță era nu pentru că victima mergea mai repede decât martorul, ci pentru că la semaforul roșu victima a plecat mai repede decât el pentru că martorul se uita la navigație. Era la o distanță suficientă astfel încât să aibă vizibilitate, dar să fie și la o distanță încât să nu fie atins deloc în acel accident. A văzut la un moment dat doar farurile de la mașină, ca un fulger, într-o secundă a izbit mașina victimei și a arunca-o pe câmp, a venit de pe contrasens, avea o viteză foarte mare, cu viteza luminii, avea cel puțin 250km/h. Înainte de impact semaforul de pe partea lor se făcuse galben și urma să fie roșu, urmau să se oprească 100% la roșu și nu crede că victima apucase să pună frână. În continuare, martorul a arătat că a tras de volan dreapta, a sărit jos din mașină, a sărit spre mașina victimei să o ducă la spital, a văzut-o pe câmp la 3m, nu știa ce să facă, a țipat la victimă, a sunat la 112, la familie, încheia apelul și suna în altă parte. Era total aerian la momentul respectiv, dar crede că 2-3 minute a fost doar martorul cu cei implicați în coliziune și era foarte disperat pentru că nu știa ce să facă. Au trecut mașini și s-au oprit, a văzut la un moment dat la mașina inculpatului o persoană care spunea că este asistentă, i-a cerut să vină la victimă însă a constatat că nu are ce să facă pentru că este moartă și a spus că merge să îl salveze pe celălalt. La 3-5 minute a văzut că inculpatul a ieșit din mașină, era susținut de cineva, dar martorul a apreciat că nu poți ține pe cineva dacă nu se ține singur pe picioare. Martorul a arătat că nu era lângă inculpat și nu a auzit ce vorbea cu persoanele care îl susțineau. Din câte își aduce aminte, pe Șoseaua Chitilei, pe sensul lor de mers nu mai erau alte mașini decât cele 2 ale lor. Martorul a mai susținut că nu știe ca Vicol Daniel să fi consumat droguri și nu știe dacă a consumat înainte să urce la volan, nu era absolut nimic schimbat la el în comportament. Pe Calea Griviței, el a mers puțin mai în față, mai agresiv, iar la unul din semafoare, la un roșu, victima Vicol Daniel Andrei i-a comunicat în limbajul lor să nu mai meargă așa întrucât este târziu, discuție care a avut loc pe geam, pe loc, ei fiind poziționați paralel. Această discuție a avut loc pe Calea Griviței. Martorul a susținut că nu crede că au mers paralel, au mers fie unul în față, fie celălalt, nu poate preciza dacă au mers pe aceeași bandă sau pe benzi diferite (așadar, martorul nu se contrazice, așa cum susține apărarea inculpatului, ci nu își mai aduce aminte exact, dat fiind că este audiat cu privire la un eveniment ce a avut loc în urmă cu mai bine de 3 ani). Martorul a precizat că după acel șoc, victima fiind prietenul său, nu are cum să își aducă aminte toate detaliile din trafic înainte de impact. Poate au existat porțiuni de drum în care au mers lateral, dar nu poate preciza că tot drumul. Nu aveau cum să meargă tot drumul lateral, nu știe de ce s-a consemnat așa la procuror (sublinierea instanței – acest aspect nu a fost consemnat în declarația dată la procuror, fiind însă o mențiune făcută de apărarea inculpatului în interpretarea acestei declarații din care rezultă că cele două autoturisme s-au deplasat în același timp spre Chitila, iar la semafoare șoferii opreau paralel și discutau prin geamurile deschise), și atunci a declarat la fel, că sunt alte cuvinte, dar ideea este tot una. Crede că la ultimul semafor, victima a plecat cu 3-4 secunde la verde înaintea mea, nu a avut cronometru și nu poate indica exact cu cât timp înainte.

La fața locului, după cum s-a arătat deja, a fost identificat și **martorul Umbreș Ion**, de profesie taximetrist. Cu ocazia audierii sale (filele 19-20 vol. 2 d.u.p.), martorul a arătat că plecase în data de 08.09.2019, în jurul orei 03.00, din Chitila spre București, deplasându-se pe Drumul Pădurea Chitila (de fapt Șoseaua Chitila-Mogoșoaia), până la giratoriul cu str. Banatului, unde a făcut stânga și a mers spre București. A văzut cum din spate, în același giratoriu, a intrat un autoturism care l-a ajuns din urmă și i-a făcut semne cu faza lungă să se dea de pe banda a 2-a. Autoturismul, de culoare roșie, l-ar fi depășit pe dreapta, apoi s-a poziționat în fața sa și l-a șicanat, i-a frânat în față, apoi a accelerat către Șoseaua de Centură. La intersecția cu Șoseaua de Centură, autoturismul roșu a încetinit puțin, apoi a accelerat foarte tare. Martorul a auzit motorul turat, scârțâit de roți și a apreciat că autoturismul roșu a accelerat până la 200 km/h, a accelerat și el și ar fi observat cum autoturismul roșu a trecut pe culoarea roșie a semaforului de la intersecția cu str. Teodor Neagoe, a început să meargă în zig-zag, iar martorul a auzit o bubuitură și a văzut o lumină

puternică în față, pe partea stângă. La fața locului, martorul a văzut și o femeie care a afirmat că autoturismul roșu era să intre în autoturismul ei înainte de incident (autoturismul de culoare închisă pe care inculpatul l-a ocolit imediat după trecerea de intersecția Șos. Chitila cu str. Teodor Neagoe).

În cursul judecății, martorul Umbreș Ion (declarație fila 138 vol. V dosar instanță), deși a arătat că își menține declarația dată în cursul judecății, a prezentat o situație de fapt ușor diferită, dar acest aspect este explicabil prin distanța de timp dintre cele două audieri; ca atare, sub aspectul contradicțiilor existente dintre cele două declarații, instanța va reține în ansamblul probator pe cea din cursul urmăririi penale, fiind dată foarte aproape de momentul evenimentului rutier. Astfel, martorul a arătat că în noaptea respectivă venea de acasă, se afla pe Șoseaua Banatului, în sensul spre București. Din spatele său a venit o mașină roșie care i-a făcut semn din faruri să se dea la o parte, dar martorul nu a vrut, iar mașina a venit paralel cu a martorului, șoferul crede că a vrut să îi spună ceva, dar nu i-a mai spus, după care a plecat înainte foarte tare de lângă martor, a trecut în față sa, l-a șicanat întrucât a frânat ușor întrucât s-au aprins stopurile. Din zona respectivă și până la pod erau 600 m, iar când martorul a ajuns la pod să coboare, acea mașină roșie avea deja 1km în față sa. Martorul a susținut că a mers special mai repede ca să vadă cât de departe se duce. A văzut semaforul pe culoarea roșie și a observat că acea mașină roșie a trecut pe roșu direct. În acea zonă a putut să vadă semaforul dar nu și locul accidentului pentru că este curbă, dar a văzut o lumină puternică. Când a ajuns la locul accidentului, mașina roșie avea flacăra, nu foarte mare, a fost stinsă de către cei care erau pe acolo. A observat când au ajuns 2-3 tineri, a înțeles că au coborât din bloc și o mașină de culoare albă parcată în fața martorului, crede că era o fată care o conducea. Conducătorul mașinii roșii era în autovehicul, mașina întoarsă spre oraș pe contrasens. A coborât să vadă ce se întâmplă, a observat o fată și un băiat care au țipat că este un băiat pe câmp ieșit din mașină, dar nu s-a uitat. Conducătorul din mașina roșie era prins în scaun și erau toate airbag-urile sărite, nu se vedeau urme de sânge pe el, nu a stat să se uite pentru că i se face rău în astfel de situații. În continuare, martorul a arătat că a venit poliția, iar martorul a stat o perioadă în mașină pentru că nu se simțea bine. La întrebarea procurorului, martorul a arătat că nu a văzut alte mașini în intersecție la momentul în care mașina roșie a intrat în acea intersecție pe culoarea roșie a semaforului. Din locul în care se afla și până la acea intersecție era o distanță de aproape 1km. A spus că mașina era întoarsă cu fața spre București deși era în aceeași direcție cu direcția inițială de deplasare deoarece, bănuiește martorul, că după ce a trecut de intersecție a lovit cu roata din spate acel scuar existent imediat după intersecție și s-a sucit și a ajuns din nou în acea poziție dar pe contrasens. Martorul a precizat că mașina lovită de mașina roșie era la o distanță de circa 10 m de aceasta, crede că a fost cumva un impact frontal. A susținut martorul că era o bordură acolo care nu prea se vede bine și având în vedere că nu era nimeni pe stradă, ca să ajungi pe contrasens este clar că a lovit bordura. Nu a văzut urme pe acea bordură, este posibil să se fi uitat, dar nu mai știe. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul Umbreș Ion a arătat că pentru un participant la trafic care nu cunoștea zona, scuarul respectiv era greu vizibil pentru că semnele de circulație care indică viraj la stânga sunt în fața semaforului. Chiar la capătul scuarului, acolo unde se îngustează, nu exista niciun semn. Martorul a precizat în continuare că nu își amintește exact ce a discutat cu acea doamnă care se afla la fața locului, crede că îi cerea un extingtor sau solicita să sune la savare, era foarte panicată. Martorul a menționat că nu își amintește să fi spus la poliție dacă fata respectivă l-a întrebat dacă a văzut că autoturismul roșu era să intre în ea. Nu a scris el declarația la poliție, nici nu a semnat el, nu își mai aduce aminte. A declarat însă în continuare că recunoaște semnătura sa de pe declarația din 11.09.2019 care i-a fost prezentată, au trecut 2 ani și nu își aduce aminte. Totodată, la întrebarea apărătorului ales al părților civile, martorul Umbreș Ion a arătat că în momentul în care mașina roșie a intrat pe culoarea roșie în acea intersecție, pe distanța de aproape 1km existentă între martor și acel autovehicul roșu, nu se mai afla niciun alt vehicul, nici pe o parte și nici pe cealaltă. A susținut că sunt intersecții mai mici, dacă bordura nu este vopsită, scuarul respectiv nu este vizibil nici dacă se merge cu viteza legală.

Din perspectiva trecerii timpului, cu consecințe asupra memoriei persoanelor audiate, cu atât mai mult cu cât în acest caz este vorba de o persoană în vârstă de 52 de ani, aceste diferențe dintre declarații (la instanță martorul Umbreș nu a mai declarat că a văzut când mașina roșie, după ce a trecut pe culoarea roșie a semaforului, a mers în zig-zag, ci dimpotrivă, că era curbă și nu mai avea vizibilitate, observând doar semaforul nu și locul accidentului, a declarat despre existența unui autoturism de culoare albă și nu de culoare închisă și a negat existența unei discuții cu conducătorul acelui vehicul în sensul că persoana în cauză ar fi declarat că inculpatul era să intre în ea) sunt explicabile, însă în probatoriu se va reține partea din declarație (care vizează astfel de neconcordanțe minore) dată în 11.09.2019, la 3 zile de la evenimentul rutier.

De asemenea, în cursul urmăririi penale s-a procedat la audierea martorilor care au ajuns primii la locul accidentului, respectiv martorii Mogoș Silviu-Daniel, Zahariuc Andreea, Maiovschi Ileana și Pupezescu Adrian-Gheorghe.

Astfel, ***martorul Mogoș Silviu Daniel*** (declarație filele 22-25 vol. 2 d.u.p.) a arătat că locuiește în imobilul de pe Șos. Chitila nr. 349 cu prietena sa, martora Maiovschi Ileana, și a fost trezit de zgomot de roți și de o bubuitură. A observat cele două autoturisme, cel Aston Martin având flăcări în zona motorului. Lângă șoferul Audi, întins pe iarbă, era un bărbat care se agita, care părea să îl cunoască pe șofer. Imediat după martor, la fața locului a ajuns un taximetrist și o doamnă brunetă, care a afirmat că pe ea a încercat să o depășească (sublinierea instanței – trecerea pe lângă un vehicul, pe benzi diferite ale aceluiași sens de mers nu este considerată depășire, conform legii) auto Aston Martin înainte de impact. Martorul a realizat că șoferul autoturismului marca Audi era decedat, apoi a mers la Aston Martin, unde o prietenă de-ale sale, Zahariuc Andreea, împreună cu o altă femeie care era asistentă medicală și care ajunsese acolo după taximetrist, îl ajuta pe șoferul autoturismului marca Aston Martin, care ieșise singur din mașină și care l-a rugat pe martor să îl sune pe tatăl său, i-a dat numărul de telefon, iar prietena martorului, Ileana, l-a sunat pe tatăl șoferului Aston Martin și l-a anunțat despre incident.

Martorul Mogoș Silviu Daniel, fiind audiat în cursul judecății în condiții de contradictorialitate (declarație filele 145-146 vol. III dosar instanță), a arătat că i-a atras atenția autovehiculul Aston Martin pentru că luase foc doar în zona motorului. A fost primul și singurul care s-a apropiat de Aston Martin pentru că știa că autovehiculele moderne au un sistem de oprire a combustibilului în aceste cazuri și a considerat că nu este nicio problemă. S-a apropiat pe partea șoferului, geamurile laterale erau închise și neafectate de impact, în mașină era o persoană de sex masculin, avea urme de pudra de talc, era ca o pulbere în suspensie. Persoana nu era încarcerată, a văzut că trăiește, avea ochii deschiși, a considerat că îi face mai rău dacă o scoate din mașină. Deși era întuneric, a putut observa că nu avea centura de siguranță, ori nu a avut-o ori s-a eliberat în acele momente. A dorit să se deplaseze către cealaltă implicată în accident, era o persoană căzută pe câmp despre care a aflat de la persoana de sex masculin care era foarte agitată și se afla pe partea carosabilă (sublinierea instanței – martorul Mincă Alex Armin). Această persoană care se agita foarte tare venea dinspre centru către Chitila și era mai mult ca sigur un cunoscut al victimei. Martorul s-a deplasat către acea victimă împreună cu altă persoană de sex feminin care a spus că era cadru medical. Pe câmp a sesizat o persoană de sex masculin care prezenta semne incompatibile cu viața, din punctul său de vedere, picioarele le avea într-o poziție nefirească, fără semne vitale și cu un traumatism toracic puternic. Doamna respectivă a încercat să îi găsească semne vitale la nivelul gâtului, iar martorul a verificat dacă are semne vitale la nivelul mâinii. Din câte a înțeles, prietena martorului este a doua persoană care a sunat la 112 Aceasta a coborât la 1 minut și jumătate după martor. Când a văzut că nu are ce să facă acolo, s-a deplasat către scara blocului pentru a lua stingătorul. A observat că deja stinsese un alt conducător cu un stingător provenit din mașină. Atunci s-a apropiat de Aston Martin, acolo era martora Andreea Zahariuc și a constatat că persoana din Aston Martin reușise să deschidă ușa și scosese picioarele afară din automobil. Persoana din Aston Martin era într-o stare conștientă, l-a ajutat să iasă din mașină, impropriu spus pentru că el a ieșit singur cu jumătate de corp, l-a ajutat să iasă foarte încet întrucât erau multe piese metalice

ascuțite. L-a tras la 10 m distanță de automobil, l-a pus pe o parte și a spus că îl doare, l-a întrebat cum îl chemă și i-a spus că Mario, respira cu greutate, l-a întrebat pe martor dacă a decedat cineva. I-a spus că nu a decedat nimeni, să se liniștească, i-a spus că îl doare foarte tare burta, după care l-a întrebat dacă este lovit rău Aston Martin sau ceva de genul, martorul comunicând că este în regulă mașina, încerca să îl liniștească. Ulterior a venit prietena sa Maiovschi Ileana, l-a întrebat dacă vrea să anunțe pe cineva, le-a dat numărul de telefon pe care îl știa pe de rost, nu a spus despre cine este vorba, a sunat prietena martorului și i-a spus să vină la fața locului. Martorul a mai precizat că dintre cei de la fața locului, taximetristul a spus că Aston Martin a trecut cu 200km/oră pe lângă el în Chitila. Ține minte acest lucru pentru că martorul a început să râdă întrucât nu a crezut așa ceva. După ce a traversat, a întâlnit o domnișoară blondă care era în stare de șoc și a spus ceva, nu își aduce aminte ce anume. De la poliție a aflat că acea persoană blondă ar fi venit dinspre strada Teodor Neagoe și s-ar fi deplasat către centru. A menționat martorul că locuiește acolo de 7 ani, au fost în jur de 19 accidente, este o intersecție foarte periculoasă, semnalizarea lipsește cu desăvârșire din punctul său de vedere, se circulă cu viteză excesivă. Se referă martorul la faptul că scuarurile nu sunt semnalizate corespunzător, mai ales noaptea, au pus 3 borduri pe mijlocul drumului. Nu există indicatoare de presemnalizare a trecerilor de pietoni nici în prezent. În ceea ce privește urmele accidentului, a arătat că la acel moment s-a concentrat pe cioburi, îl interesa locul impactului și cât de mult s-au deplasat mașinile. A apreciat că s-au deplasat foarte puțin, crede că 10 m era distanța una față de cealaltă dintre mașinile implicate. Nu poate preciza pe ce sens de mers a avut loc impactul. A doua zi dimineața a analizat locul și a observat o bordură lovită de cauciuc întrucât avea o pată neagră, pe sensul dinspre Chitila către centru. Nu își aduce aminte dacă erau urme de frânare, a trecut prea mult timp. Bordura respectivă era a scuarului dintre sensuri. Bordura respectivă era doar gri, nu avea semne care să o facă vizibilă pe timpul nopții. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul a arătat că el consideră că ce a declarat la poliție corespunde adevărului întrucât a dat declarație la 3 zile de accident. Acum nu își mai amintește dacă a fost un zgomot de scârțâit și frâne urmate de impact. La poliție memoria sa era mult mai recentă cu privire la cele întâmplate, acum nu își mai amintește dacă acea persoană de sex feminin a menționat că Aston Martin a încercat să o depășească. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, a arătat că de regulă, la orele 2-3 noaptea, bulevardul în cauză este circulat, fiind un bulevard care deservește mai multe localități. La întrebarea apărătorului ales al părților civile, martorul ales a arătat că persoana din Aston Martin era în stare de șoc, conștientă și i-a răspuns la toate întrebările. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul a susținut că nu poate preciza dacă acea persoană era în condiții normale de șoc sau era sub influența drogurilor pentru că nu o cunoaște personal. Nu poate să precizeze dacă prezenta halenă alcoolică, în aer se simțea miros de ars și iarbă.

Martora Zahariuc Andreea a declarat că era în locuință cu martorul Mogoș Silviu-Daniel și cu prietena acestuia, Maiovschi Ileana, confirmând evenimentele expuse de martorul Mogoș, atât în declarația oferită în cursul urmăririi penale (filele 27-29 vol. 2 d.u.p.), cât și în cea oferită instanței de judecată (declarație fila 148 vol. III dosar instanță).

De asemenea, **martora Maiovschi Ileana** a confirmat declarațiile celorlalți doi martori cu care se afla în locuință, respectiv martorii Mogoș Silviu Daniel și Zahariuc Andreea, atât în declarația dată în cursul urmăririi penale (filele 30-32 vol. 2 d.u.p.), cât și în cea oferită instanței de judecată (declarație fila 147 vol. III dosar instanță).

Și **martorul Pupezescu Adrian-Gheorghe** (filele 34-35 vol. 2 d.u.p. și declarație fila 112 vol. III dosar instanță) a fost audiat în cauză ca fiind persoană care a sunat la 112 și care a oferit detalii cu privire la cele constatate după incident, fără a oferi însă alte detalii cu privire la modalitatea în care s-a produs acesta, nefiind în zona respectivă la acel moment, ci ajungând ulterior.

În cursul judecății au mai fost audiați 3 martori noi, dintre cei care au contactat serviciul SNUAU 112 și au solicitat intervenția autorităților pentru acest incident.

Astfel, **martorul Enache Gabriel** (declarație fila 135 vol. V dosar instanță) a arătat că în noaptea respectivă era acasă, dormea, l-a trezit o bubuitură foarte mare, s-a ridicat brusc crezând că cineva a lovit mașinile din parcare din fața blocului. A mers la geamul din bucătărie, apoi pe balcon și a observat că o mașină marca Audi A6 era pe trotuar, cealaltă mașină era cumva în fața acestei mașini, iar în partea stângă față luase foc. A apelat la 112, a constatat că se face legătura mai greu, motiv pentru care, fiind polițist, a luat stația de serviciu și a anunțat despre acest incident colegii de la secția 5 și a solicitat să vină urgent la fața locului și pentru a se acorda îngrijiri, dacă este cazul. Nu a coborât din bloc pentru că la ora 06.00 urma să intre la serviciu. Între timp i s-a răspuns și la 112, a precizat că este necesară și prezența pompierilor, însă între timp a fost stinsă flacăra. Nu a putut observa cine a făcut acest lucru, era o distanță destul de mare, nu a putut să observe nici numărul persoanelor implicate. Nu a observat dacă ieșise cineva din autovehiculele implicate. La întrebarea procurorului, martorul a arătat că accidentul era pe partea cealaltă de blocul în care locuiesc, era la o distanță de câteva sute de metri, era noapte, crede că ora 4.

Martorul Paraschivescu Ovidiu Romulus (declarație fila 136 vol. V dosar instanță) a susținut că evenimentul s-a produs în jur de 3 dimineața, dormea, s-a trezit din cauza unui zgomot puternic, ca un vuiet, a mers la geam pentru că a văzut și o lumină puternică. A văzut 2 mașini, nu poate preciza marca întrucât era o distanță de câteva zeci de metri și zona respectivă era luminată mai puțin din unghiul în care martorul se afla întrucât la el era lumina aprinsă și existau felinare în fața blocului. A sunat la 112, în timp ce suna a văzut o persoană ieșită pe iarbă și care se mișca la acel moment, era pe iarbă, nu s-a ridicat nimeni în picioare, la un moment dat a fost o persoană lângă ea, dar îi este foarte greu, pentru că au trecut 3 ani, să își amintească exact când a apărut acea persoană. Nu știe cât a durat convorbirea la 112, dar după ce a încheiat convorbirea a vrut să coboare în fața blocului, însă nu a mai coborât deoarece a văzut că erau deja mai multe persoane în fața locului. La scurt timp, a observat o mașină de poliție care a venit la fața locului. Martorul a arătat că ulterior a predat către poliție un stick cu înregistrările de pe camerele de supraveghere ale blocului în care locuiește. Se poate observa pe acel stick doar cum o mașină apare cu viteză foarte mare, nu se observă exact impactul. Pe înregistrări crede că se vede o lumină puternică în urma impactului. Martorul a mai arătat că a locuit în zonă 9 ani, timp în care au fost multe accidente, însă de departe acesta a fost cel mai violent pe care l-a văzut și gravitatea sa este foarte mare. Pe parcursul dimineții a fost martorul familiilor care au trecut pe acolo. Este afectat personal de acest accident pentru că este părinte la rândul său și își dă seama de efectele deciziilor lor și consecințele faptelor lor. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul a arătat că accidentele pe care el le-a văzut nu s-au produs în zona scuarului în care a fost produs acest accident, unele s-au produs pe fondul vitezei în general, în zona intersecției sau dinspre centură către București. chiar a fost afectat de unul dintre aceste accidente întrucât o mașină, din cauza vitezei a intrat pe trotuar și a lovit 2 mașini dintre care una era a sa. Cu privire la acel scuar, martorul a arătat că el crede că are un stâlp reflectorizant, erau tot timpul stâlpișori până la scuar care delimitau sensurile de mers. Nu știe dacă aceștia au existat în permanență, aceștia fiind de plastic.

În egală măsură, **martorul Tatu Cătălin Costin** (declarație fila 137 vol. V dosar instanță) a declarat că a trecut destul timp, însă poate relata cele întâmplate. El locuiește în zona în care s-a produs accidentul, în noaptea respectivă dormea, era împreună cu prietena sa, au fost treziți de un vuiet urmat de o bubuitură, a sărit din pat, prima reacție a fost să sune la 112. Prietena martorului se panicase, a trebuit să o calmeze. S-a uitat pe fereastră și a constatat că au apărut multe persoane la locul accidentului care s-a produs pe sensul București-Chitila, au apărut și forțele de ordine (poliție, SMURD și ambulanță). El nu a mai coborât din bloc pentru că nu mai era necesară prezența sa, nu est de specialitate și trebuia să o liniștească și pe prietena lui care era destul de panicată. Martorul își aduce vag aminte că una dintre persoanele pe care a considerat-o ca fiind victimă a crezut că era o fată îmbrăcată în alb. Forțele de ordine au început să acorde primul ajutor, se făcea o resuscitare pe zona de spațiu verde, pe targa ambulanței ieșită de pe carosabil era o altă persoană, erau mașini în fața blocului. A auzit plânsese, le-a auzit în timpul nopții, probabil era familia victimelor. În jur

de ora 7 a venit o autospecială a poliției pentru a ridica mașinile. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul a arătat că în intersecția respectivă au fost accidente minore de-a lungul timpului, cel puțin cele pe care le-a observat el. Din punctul său de vedere, ca participant la trafic în zona respectivă, nu a avut niciodată probleme de orientare sau să trebuiască să evite alte obstacole. Locuiește în orașul Chitila de când s-a născut, în blocul respectiv locuiește de 4 ani. Din câte își amintește, prealabil scuarului respectiv pe direcția București Ilfov erau și niște stâlpișori flexibili de delimitare a sensului de circulație. Există o insulă denivelată în zona intersecției, dar care nu șicanează drumul. Pe direcția Chitila București există o bandă amenajată pentru viraj la stânga, iar scuarul, insula denivelată nu creează nicio șicană pentru cele 2 benzi de circulație pe direcția înainte spre București. Referitor la semnalizarea rutieră a acestui scuar, nu poate face nicio referire, nici acum nu știe cum este semnalizată. La întrebarea apărătorului ales al inculpatului, martorul a arătat că în zonă au loc accidente din cauza conduitei în trafic, uneori semaforizarea este cu galben intermitent, nu funcționează, dar rareori am constatat acest aspect. Nu își amintește dacă semaforizarea funcționa în intersecție în zona respectivă.

Pentru stabilirea condițiilor în care a avut loc coliziunea dintre cele două vehicule, dinamica producerii incidentului și stabilirea posibilităților de prevenire și evitare a acestuia, pe lângă ridicarea autovehiculelor în vederea analizării acestora, a fost necesară și strângerea datelor tehnice necesare în vederea efectuării unei expertize criminalistice.

Astfel, instanța reține că prin ordonanța nr. 3588/P/2019 din data de 04.11.2019, Parchetul de pe lângă Tribunalul București a dispus demontarea și ridicarea de la autoturismul marca Aston Martin model DBS, de culoare roșie, cu număr de înmatriculare _____, depozitat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București - Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, Măgurele, jud. Ilfov, a tuturor componentelor care stochează date informatice din care pot fi extrași parametrii de funcționare a vehiculului, între care ceasurile de bord, calculatoarele motorului, calculatorul air bag, dar și alte componente ce vor fi indicate de reprezentanții Forza Rossa la fața locului (file.le 143 – 144 vol, 2 d.u.p.).

La data de 05.11.2019, pentru punerea în executare a dispozițiilor ordonanței, procurorul, în prezența reprezentanților din partea Forza Rossa și a apărătorului ales al inculpatului, au asistat la demontarea de către un tehnician service a următoarele componente, ridicate în vederea continuării cercetărilor: 1. din zona aripii față dreapta, un calculator de motor cu seria 000008521299101013012301 cu urme de avarie - plic nr. 1; 2. din zona aripii față stânga, un calculator de motor cu seria 900008521291901013012301 cu urme de avarie - plic nr. 2; 3. din habitacul vehiculului, ceasurile de bord cu seria 012682 (HY5310849AE) - cutia nr. 3; 4. din habitacul vehiculului, calculatorul de airbag cu seria T04XX071919031243290 - plic nr.4; 5. din habitacul vehiculului, calculator cutie de viteze cu seria HY5312K511AC012834 (09006975) - plic nr. 5 (file 146 – 170 volum 2 urmărire).

În cauză a fost dispusă, în baza unui mandat de percheziție informatică emis de judecătorul de drepturi și libertăți de la Judecătoria Sectorului 1 București (competență material raportat la încadrarea faptei la acel moment), o percheziție informatică pentru percheziționarea celor cinci calculatoare demontate în data de 15.11.2019 de la autoturismul marca Aston Martin cu nr. de înmatriculare _____ și seria de șasiu SCFRMHAV1KGR01023, condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario la momentul coliziunii, indicate anterior.

Prin adresa nr. 3588/P/2019 din data de 19.12.2019 (filele 190-193 vol. 3 d.u.p.), a fost solicitat sprijin tehnic pentru punerea în executare a mandatului de percheziție informatică nr. 204/14.11.2019 emis de judecătorul de drepturi și libertăți de la Judecătoria Sectorului 1 București.

Cu toate acestea, activitatea de punere în executare a vizat doar percheziționarea calculatorului de airbag cu seria T04XX071919031243290 - plic nr. 4 (unitate de control airbag marca Continental), întrucât în urma discuțiilor dintre organele de urmărire penale și specialiștii SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL și din procesul-verbal de percheziție informatică a rezultat că acest sistem informatic este cel care reține parametrii relevanți pentru

lămurirea condițiilor în care a avut loc coliziunea dintre vehicule (viteza, nivelul de acționare a accelerației și nivelul de acționare a frânei, toate din momentul coliziunii și pe o perioadă de 5 secunde în urmă, precum și alți parametri).

Activitățile au fost efectuate la sediul SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL, în data de 15.01.2020, începând ora 14:00, întrucât doar unitățile Continental din Timișoara și Regensburg se ocupă de unitățile de airbag produse de Continental Automotive din întreaga lume, utilizându-se un test – box, echipament anume dezvoltat de către producătorul unităților airbag, care simulează mediul mașinii și care nu afectează datele extrase din unitate (filele 189 – 193 vol. 3 d.u.p.).

Activitatea de copiere s-a realizat doar după conectarea calculatorului de airbag printr-un dispozitiv fizic [test – box] ce conținea sistemul informatic utilizat în mod curent în realizarea acestor operațiuni, simulând mediul mașinii fără a afecta datele extrase din unitate.

S-a realizat pornirea sistemului informatic utilizat de specialist, ca urmare a criptării fizice a dispozitivului, care permite doar fabricantului accesarea informațiilor existente în stare brută pe calculatorul de airbag (astfel cum rezultă din corespondența cu reprezentanții fabricantului autoturismului și ai SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL - filele 141 – 142 și 171 – 174 vol. 2 d.u.p. și filele 187 – 193 vol. 3 d.u.p.), a fost transmisă o comandă de diagnoză necesară pentru deblocarea nivelului de securitate, în acest mod datele relevante cauzei, respectiv caracteristicile de funcționare ale vehiculului, au putut fi accesate în totalitate.

Toate datele informatice din calculatorul de airbag cu seria T04XX071919031243290 au fost copiate utilizându-se suportul extern pentru duplicare, și doar ulterior s-a trecut efectiv la cercetarea copiei, fiind descoperite și identificate următoarele fișiere: ACU_read_Errors (text); ACU_Settings (text); EDR_private (excel); EDR_public (excel); EDR_public (text); Memory_AutosasrID.par (par). Aceste fișiere conțin toate datele brute stocate pe unitatea airbag percheziționată în legătură cu parametrii de funcționare a vehiculului, relevanți pentru obiectul cauzei.

Astfel, o copie a datelor brute rezultate în urma percheziției informatice (proces-verbal de percheziție informatică din data de 15.01.2020, filele 194-196 vol. 3 d.u.p.) a fost ridicată de organele de urmărire penală, iar o altă copie a fost lăsată la dispoziția specialiștilor din cadrul SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL, care urmau să pună la dispoziția procurorului un raport complet de analiză a datelor descărcate.

Specialiștilor din cadrul SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL li s-a solicitat ca, până la emiterea raportului vizând analiza tuturor datelor descărcate, să pună la dispoziția organului de urmărire penală o analiză parțială a datelor privind viteza, accelerația și frâna.

La data de 21.01.2020, specialiștii SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL au transmis prin e-mail **analiza parțială a datelor stocate de unitatea de control airbag**, așa cum au fost ele primite de la celelalte sisteme ale vehiculului, rezultând următoarele:

- începând cu 5 secunde înainte de coliziune și până în momentul coliziunii, vitezele cu care a circulat autoturismul marca Aston Martin, condus de inculpat, înregistrate de două ori pe secundă, au fost de 131 km/h (- 5 secunde); 134 km/h (-4.5 secunde); 137 km/h (-4 secunde); 141 km/h (-3.5 secunde); 145 km/h (-3 secunde); 151 km/h (-2.5 secunde); 157 km/h (- 2 secunde); 162 km/h (- 1.5 secunde); 161 km/h (- 1 secunde); 154 km/h (-0.5 secunde); 143 km/h (impact), cea din urmă fiind viteza la care a avut loc coliziunea cu autoturismul marca Audi;

- începând cu 5 secunde înainte de coliziune și până în momentul coliziunii, pedala de accelerație a fost acționată în proporție de 63% (-5 secunde); 68% (- 4.5 secunde); 78% (-4 secunde); 78% (- 3.5 secunde); 91% (-3 secunde); 92% (-2.5 secunde); 91% (-2 secunde); 83% (-1.5 secunde); 100% (-1 secunde); 80% (-0.5 secunde); **100% (impact)**, cel din urmă procent fiind înregistrat în momentul coliziunii ;

- începând cu 5 secunde înainte de coliziune și până în momentul coliziunii, pedala de frână nu a fost acționată.

Ulterior, a fost depus și **raportul final de analiză, întocmit de specialiștii SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL la data de 31.01.2020**, care a menținut concluziile parțiale indicate anterior, dar a adus și alte precizări, printre care:

- ACU a detectat și a înregistrat complet un eveniment de coliziune frontală ;
- Nu au fost prezente coduri de eroare înainte sau la momentul evenimentului detectat; lampa de avertizare airbag era OFF (stinsă);
- Timpul sistemului ACU în momentul detectării evenimentului era 54h 41min 58s 550ms;
- În momentul evenimentului, contorul ciclului de aprindere a sistemului ACU era la 1154 cicluri de aprindere, iar valoarea odometrului indica 637.3 Km;
- Senzorul centurii de siguranță a șoferului indica: “Centură pusă”;
- Senzorul centurii de siguranță a pasagerului indica: “Centura nu este pusă”;
- Senzorul scaunului pasagerului indica: “Scaun neocupat”;
- Lampa ON a airbag-ului pasagerului era ON (pornită). Airbag-ul față dreapta nu era dezactivat.
- Senzorii poziției scaunelor șoferului și pasagerului indicau: “Spate”.
- Gravitatea evenimentului detectat a fost suficient de mare pentru a activa sistemul de reținere necesar, conform specificațiilor: airbag frontal șofer și pasager stadiul 1 și stadiul 2, dispozitiv pretensionare centură de siguranță și dispozitiv pretensionare capăt centură de siguranță șofer, airbag genunchi șofer și airbag cortină dreapta.

- Un singur eveniment a fost detectat, o singură înregistrare accident 1 și un singur EDR 1 au fost stocate, descriind evenimentul de declanșare frontală.

- Conform informațiilor primite prin magistrala CAN, în momentul evenimentului detectat, vehiculul înregistra o viteză de 143 km/h, pedala de accelerație era 100% apăsată, iar pedala de frână nu era apăsată în momentul începerii calculului algoritmului.

- Nu a fost găsit niciun indiciu al unei defecțiuni ACU în informațiile de memorie.

În continuare, instanța reține că în cursul urmăririi penale au fost ridicate și analizate și **înregistrările camerelor de supraveghere care au surprins comportamentul autoturismului Aston Martin în cele 5 secunde înainte de coliziune**, cele rezultate coroborându-se armonios cu probele ce rezultă din raportul final de analiză, întocmit de specialiștii SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL la data de 31.01.2020.

Astfel, una dintre camerele aparținând SC Axel Fun SRL (fișier ”455 SC 2019 Șos. Chitilei, f. 209 – filmare 00423”), instalată pe Șos. Chitilei nr. 361, în a cărei rază de acțiune intră și intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, a surprins autoturismul marca Aston Martin pătrunzând în intersecție, pe a doua bandă dinspre trotuar, pe culoarea roșie a semaforului la ora afișată 03:05:12, iar la ora afișată 03:05:16 a surprins explozia (lumina puternică) provocată de coliziunea cu autoturismul marca Audi, fără a se observa exact impactul, locul accidentului nefiind în raza de acțiune a acestei camere. Orele afișate sunt decalate față de ora reală, însă relevant este faptul că, de la pătrunderea în intersecție a autoturismului Aston Martin pe culoarea roșie a semaforului și până în momentul exploziei provocate de coliziunea acestuia cu autoturismul marca Audi au trecut 4 secunde. Această înregistrare a fost vizionată și în ședința de judecată din data de 13.01.2023, în prezența părților prezente la termen (cu excepția tatălui victimei care nu a dorit să vizioneze aceste imagini), ale apărătorilor și a reprezentantului Ministerului Public. Se poate observa cu ușurință din aceste înregistrări că autovehiculul de culoare închisă care a virat dreapta de pe str. Teodor Neagoe circula regulamentar, a semnalizat corespunzător schimbarea direcției de deplasare, circula cu viteză redusă, pe banda nr. 1, fără a incomoda în vreun fel ceilalți participanți la trafic, virând exact pe prima bandă a Șos Chitila, dinspre trotuar, fără a se putea reține că ar fi

putut incomoda în vreun fel pe un alt conducător auto care ar fi venit de pe banda nr. 2 dinspre trotuar (cum este cazul inculpatului).

De asemenea, camera de supraveghere aparținând Annua Residence, instalată pe Șos. Chitilei nr. 349, cu vedere din sens opus față de camera descrisă mai sus, a surprins autoturismul marca Aston Martin pătrunzând în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe la ora afișată 02:44:52 (fișier "ch01_20190908024452"). Aceeași cameră a surprins reflexia luminii produse de explozia ce a avut loc în urma coliziunii celor două autoturisme, la ora afișată 02:44:56. Și aceste ore sunt decalate față de ora reală, însă relevant este faptul că, din momentul pătrunderii autoturismului Aston Martin în intersecție și până în momentul exploziei ca urmare a coliziunii cu autoturismul marca Audi au trecut 4 secunde. Și această înregistrare a fost vizionată în ședința de judecată din data de 13.01.2023, în prezența părților prezente la termen (cu excepția tatălui victimei care nu a dorit să vizioneze aceste imagini), ale apărătorilor și a reprezentantului Ministerului Public. Se poate observa cu ușurință din aceste înregistrări că autovehiculul de culoare închisă care a virat dreapta de pe str. Teodor Neagoe, pe Șos. Chitila, circula regulamentar, cu viteză redusă, pe banda nr. 1, fără a incomoda în vreun fel ceilalți participanți la trafic. Dacă inculpatul s-a simțit incomodat de acest autovehicul a fost din cauza vitezei sale de deplasare și consumului de alcool și cocaină; circulând în aceste condiții, inculpatul se putea aștepta să întâlnească și alți participanți la trafic pe traseul său și trebuia să își adapteze viteza de deplasare astfel încât să nu fie surprins în trafic de alți participanți la trafic care circulau regulamentar.

Totodată, camera de supraveghere instalată la Complex Colosseum Park, din Șos. Chitilei nr. 284 ("fișier Colosseum 08.09.2019, f. 215 – M5 CV SP"), a înregistrat într-un plan îndepărtat deplasarea autoturismelor implicate în coliziune, precum și explozia. Așadar, imaginile au surprins pătrunderea autoturismului marca Aston Martin în intersecția amintită la ora reală 03:02:36, iar coliziunea cu autoturismul marca Audi la ora 03:02:39. Imaginile mai relevă faptul că explozia nu a fost instantanee, ci a survenit la ora 03:02:40, la o secundă după coliziune.

În imaginile menționate mai sus se observă și acel vehicul de culoare închisă invocat de către apărarea inculpatului în mod frecvent, în principal pentru a solicita schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de ucidere din culpă întrucât conduita nepreventivă a acelui conducător auto ar fi determinat acțiunile inculpatului înscriindu-se în lanțul causal al accidentului. Cu toate acestea, instanța reține că acest vehicul circula pe strada Teodor Neagoe, oprește la culoarea roșie a semaforului instalat la intersecția cu Șos. Chitilei și repornește cu viteză foarte mică, după ce culoarea semaforului se schimbă în verde, semnalizează dreapta și intră pe Șos. Chitilei, pe banda nr. 1, pe aceeași direcție de deplasare ca și autoturismul Aston Martin condus de inculpat pe banda nr. 2. Momentul în care autoturismul menționat finalizează virajul la dreapta și începe deplasarea pe direcția înainte este situat cu 6 secunde înaintea celui în care autoturismul Aston Martin pătrunde în intersecție. Autoturismul de culoare închisă, care se deplasa cu viteză redusă pe banda nr. 1 de circulație, a fost ajuns din urmă în scurt timp de autoturismul Aston Martin care s-a urcat cu partea stângă pe un scuar amplasat între sensurile de mers, aceasta fiind modalitatea în care autoturismul condus de inculpat a devansat autoturismul de culoare închisă, fără ca acel conducător auto al autovehiculului de pe banda nr. 1 să fi incomodat pe inculpat în vreun fel, acesta putându-și continua nestingherit drumul pe banda nr. 2 pe care se afla, bandă de lângă axul drumului delimitat la acel moment de acel scuar la care apărarea inculpatului face referire frecvent. După această trecere pe lângă autoturismul de culoare închisă, fără ca inculpatul să fie stingherit de acel vehicul de culoare închisă care circula regulamentar, autoturismul marca Aston Martin a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune frontală cu autoturismul marca Audi, condus de victima Vicol Daniel Andrei, care a decedat în urma leziunilor suferite.

Având în vedere că de la momentul în care autoturismul marca Aston Martin a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului (03:02:36) și până în momentul coliziunii cu autoturismul marca Audi (3:02:39) au trecut 3 secunde, rezultă că datele puse la dispoziție de specialiștii din cadrul SC CONTINENTAL AUTOMOTIVE ROMANIA SRL privesc deplasarea

autoturismului marca Aston Martin începând cu 2 secunde înainte de pătrunderea în intersecție și până în momentul coliziunii.

Așadar, având în vedere că unitatea de control airbag a stocat datele din cele 5 secunde premergătoare coliziunii, de două ori pe secundă, conform raportului sus menționat, rezultă că autoturismul marca Aston Martin s-a deplasat în cele 2 secunde anterioare pătrunderii în intersecție cu vitezele de 131 km/h și pedală accelerație la 63% (cu 5 secunde înainte de impact); 134 km/h și pedală accelerație la 68% (cu 4.5 secunde înainte de impact); 137 km/h și pedală accelerație la 78% (cu 4 secunde înainte de impact); 141 km/h și pedală accelerație la 78% (cu 3.5 secunde înainte de impact); 145 km/h și pedală accelerație la 91% (cu 3 secunde înainte de impact), acesta fiind momentul la care a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului. În următoarele 3 secunde, de la pătrunderea în intersecție și până la coliziune, autoturismul a circulat cu vitezele de **151 km/h (pedală accelerație la 92%); 157 km/h (pedală accelerație la 91%); 162 km/h (pedală accelerație la 83%); 161 km/h (pedală accelerație la 100%); 154 km/h (pedală accelerație la 80%). Unitatea de control airbag a înregistrat viteza de 143 km/h (pedală accelerație la 100%)** în momentul coliziunii cu autoturismul marca Audi.

Rezultă din aceste probe că inculpatul Iorgulescu Gino Mario a condus autoturismul marca Aston Martin pe Șos. Chitila, iar în momentul în care s-a apropiat de intersecția cu str. Teodor Neagoe, culoarea semaforului fiind roșie, a circulat cu o viteză care a crescut de la 131 km/h până la 145 km/h, pedala de accelerație fiind apăsată progresiv de la 63% până la 91%. După ce a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului cu o viteză de 145 km/h, inculpatul a dorit să treacă prin stânga de autoturismul de culoarea închisă care circula cu viteză redusă pe banda nr. 1, respectiv pe banda nr. 2 pe care de altfel circula și premergător (a se vedea în acest sens înregistrările camerelor de supraveghere din fișierul fișier "455 SC 2019 Șos. Chitilei, f. 209 – filmare 00423"), însă autoturismul Aston Martin nu a mai putut să țină banda sa din cauza vitezei cu care circula și s-a urcat cu partea din stânga pe scuarul ce separă sensurile de mers, în acest mod trecând pe lângă autoturismul de culoare închisă. După ce scuarul s-a terminat, autoturismul inculpatului a pătruns pe contrasens și a intrat în coliziune frontală cu autoturismul marca Audi care circula din sens invers, pe banda de lângă axul drumului, condus de victima Vicol Daniel Andrei, care a decedat în urma coliziunii.

Trebuie menționat în acest context că după pătrunderea în intersecție și observarea autoturismului de culoarea închisă care circula pe banda nr. 1, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a apăsat mai tare pedala de accelerație (chiar înainte de a se urca pe scuar), viteza autoturismului crescând în timpul manevrelor de trecere pe lângă vehiculul închis la culoare până la 162 km/h, în condițiile în care acele momente autoturismului inculpatului era urcat cu partea stângă pe scuarul ce despărțea sensurile. Din momentul în care a pătruns în intersecție și până în momentul coliziunii, viteza vehiculului a crescut în mod constant până la 162 km/h, iar accelerația a ajuns la 100%, pentru ca ulterior să scadă la 80% pentru o jumătate de secundă, iar viteza să scadă până la 143 km/h în momentul coliziunii (din cauza urmelor de frecare dintre roțile vehiculului și bordura pe care a urcat). Următorul moment este cel al impactului, în care autoturismul avea viteza de 143 km/h, iar pedala de accelerație era apăsată la maximum.

În cele 5 secunde în care unitatea de control airbag a înregistrat datele, inculpatul nu a acționat pedala de frână, viteza scăzând de la 162 km/h până la 143 km/h ca urmare a unei ușoare decelerări (frână de motor), precum și din cauza urmelor de frecare dintre roțile vehiculului și bordura pe care a urcat.

Pentru stabilirea dinamicii producerii evenimentului, pentru stabilirea momentului apariției stării de pericol, având în vedere probele de la dosar și vitezele celor două vehicule, pentru a stabili care erau posibilitățile de prevenire și evitare a acestui eveniment rutier, precum și pentru a se stabili vitezele cu care au circulat autoturismul Aston Martin și autoturismul marca Audi în punctele în care acestea au fost surprinse de camerele de supraveghere, prin ordonanța nr. 3588/P/2019 din data de 19.11.2019 s-a dispus efectuarea de către experții din cadrul Ministerului Justiției –

Institutul Național de Expertize Criminalistice a unei expertize tehnice judiciare (calificată ulterior ca fiind o expertiză criminalistică), pentru lămurirea acestor aspecte.

În cauză s-a depus astfel **Raportul de expertiză criminalistică nr. 73/16.03.2020, emis de Institutul Național de Expertize Criminalistice (filele 200-227 vol. 2 d.u.p.)**, formulându-se următoarele concluzii:

1. În ceea ce privește dinamica producerii evenimentului, concluziile fac trimitere la pct. 1 din capitolul „Constatări”. În esență, pe baza urmelor descoperite cu ocazia cercetării la fața locului, deformărilor autoturismelor, poziției și leziunilor victimei, precum și imaginilor surprinse de camerele de supraveghere, experții au stabilit că autoturismul marca Aston Martin a circulat din direcția Șoseaua de Centură către Bd. Laminorului și a pătruns pe culoarea roșie a semaforului în intersecția Șos. Chitila cu str. Teodor Neagoe, la scurt timp după ce un autoturism de culoare închisă a virat dreapta pe Șos. Chitila de pe str. Teodor Neagoe, manevră efectuată pe culoarea verde a semaforului. Autoturismul Aston Martin a devansat autoturismul de culoare închisă, ocazie cu care a imprimat pe partea carosabilă o urmă de pneu identificată cu ocazia cercetării la fața locului, urcând pe scuarul care separă sensurile de mers, împrejurare în care a produs urmele existente pe bordura scuarului. După terminarea scuarului, autoturismul Aston Martin a pătruns parțial pe contrasens, unde pe banda de lângă axul drumului circula autoturismul marca Audi A4. Cele două autoturisme au intrat în coliziune aproximativ frontală, apoi au ricoșat în pozițiile finale în care au fost găsite la fața locului. Coroborând leziunile victimei cu avariile ușii stânga față, experții au apreciat că, în momentul impactului și în momentele imediat următoare, victima a fost împinsă de o forță centrifugă în ușa stânga față, iar din cauza amplitudinii acesteia, corpul său a fost proiectat în exteriorul habitaculului prin geamul respectiv.

2. Locul impactului s-a situat la o distanță măsurată în plan longitudinal de cca. 1,5 m anterior locului în care a început urma de frecare, iar în plan transversal la cca. 1 m de același reper, pe sensul de mers Bd. Laminorului – str. Teodor Neagoe.

3. În momentul impactului, autoturismul Aston Martin era situat parțial pe contrasens, înclinat sub un anumit unghi față de axul drumului, raportat la sensul său de deplasare, respectiv str. Teodor Neagoe – Bd. Laminorului.

Autoturismul Audi A4, în momentul impactului, era situat pe banda a doua, aproximativ paralel cu axul drumului, pe sensul de mers Bd. Laminorului – str. Teodor Neagoe.

4. Viteza de impact a autoturismului Aston Martin înmatriculat cu nr. _____, condus de numitul Gino Mario Iorgulescu, a fost de aproximativ **143km/h**.

Viteza de impact a autoturismului Audi A4 cu nr. de înmatriculare _____, condus de numitul Daniel Andrei Vicol, a fost de cca. **63km/h**.

5. Autoturismul Aston Martin înmatriculat cu nr. _____, condus de inculpatul Iorgulescu Gino Mario, în momentul în care a fost surprins de camera de supraveghere video de la:

- SC Superbet Gaming SRL, Chitila, a avut o viteză de cca. **161km/h**;
- MOL Chitila – nu se poate stabili – fișier incompatibil cu software-ul din dotare;
- Poliția Locală, a avut o viteză de cca. **161km/h**;
- SC Romstal SRL, a avut o viteză de cca. **140km/h**;
- SC Axel Fun SRL camera 1, a avut o viteză de cca. **152km/h**;
- SC Axel Fun SRL camera 2, a avut o viteză de cca. **163 km/h**;
- Annu Residence, a avut o viteză de cca. **154 km/h**;
- Complex Colosseum – Intrare Leroy Merlin, a avut o viteză de cca. **164 km/h**;
- Complex Colosseum – Summer Park 1, a avut o viteză de cca. **150 km/h**.

6. Autoturismul Audi A4 înmatriculare cu nr. _____, condus de numitul Daniel Andrei Vicol, în momentul în care a fost surprins de camera de supraveghere video de la:

- Complex Colosseum – Summer Park 1, a avut o viteză de cca. **70 km/h**;
- Imobil Șos. Chitilei 333-335, a avut o viteză de cca. **69 km/h**.

7. Inculpatul Iorgulescu Gino Mario, conducătorul autoturismului Aston Martin DBS, înmatriculat cu nr. _____, putea preveni accidentul rutier, dacă nu părăsea sensul său de deplasare.

Victima Daniel Andrei Vicol, conducătorul autoturismului Audi A4 înmatriculat cu nr. _____ nu putea evita și nici preveni evenimentul rutier, viteza sa de deplasare nefiind în legătură de cauzalitate cu evenimentul produs.

9. Cauza producerii evenimentului constă în pătrunderea pe contrasens a autoturismului Aston Martin DBS, înmatriculat cu nr. _____, condus de Gino Mario Iorgulescu.

După cum s-a arătat anterior, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a plecat conducând în condițiile arătate autoturismul Aston Martin DBS de la locuința familiei Toader din sat Gulia, com. Tărtășești, _____, jud. Dâmbovița, la ora aproximativă ora 02:51 (ora la care inculpatul o apelează pe martora Dobrișan Raluca și o anunță că vine spre București, iar postul său telefonic este localizat pentru ultima dată în raza de acoperire a releului din Tărtășești, jud. Dâmbovița), acest aspect rezultând de altfel și din declarația martorei Dobrișan Raluca din cursul urmăririi penale.

Autoturismul Aston Martin s-a deplasat din com. Tărtășești, jud. Dâmbovița și a circulat pe DN7 până la locul coliziunii cu autoturismul Audi A4 condus de victimă. Porțiunea din DN7 care trece prin Chitila se numește Șos. Banatului, iar după intersecția cu Șoseaua de Centură și intrarea în mun. București devine Șos. Chitilei.

Raportul de expertiză criminalistică depus la dosarul de urmărire penală a stabilit că autoturismul Aston Martin a circulat cu viteze asemănătoare în toate momentele în care a fost surprins de camerele de supraveghere video pe traseul urmat până în locul coliziunii. Cu ajutorul aplicației Google Earth s-a stabilit că, de la intersecția cu sens giratoriu dintre Șos. Chitila-Mogoșoaia și Șos. Banatului și până la locul coliziunii există 9 treceri de pietoni. La viteza cu care a circulat autoturismul Aston Martin, noaptea, în localitate, rezultă că orice încercare de traversare a străzii de către un pieton pe acele treceri de pietoni ar fi fost echivalentă cu riscul unei accidentări mortale, situație evitată însă prin norocul inculpatului și nicidecum prin experiența la volan a inculpatului, așa cum susține apărarea acestuia care arată că a condus pe o distanță considerabilă până la coliziune și, cu toate acestea, nu au fost probleme.

După cum s-a arătat deja, evenimentele expuse s-au petrecut în contextul în care inculpatul avea o criză de gelozie și era furios că prietena sa, martora Marzavan Maria, care era neînsoțită de el în Clubul Nuba din mun. București, refuza să plece acasă la solicitarea sa, astfel că inculpatul s-a hotărât să se deplaseze către mun. București cu autoturismul Aston Martin, având o alcoolemie de peste 1,96 g/l alcool pur în sânge și fiind sub influența cocainei, în ciuda sfaturilor venite de la membrii familiei Toader de a nu conduce în acea stare (cea cunoscută de aceștia – aceea de a se afla sub influența alcoolului). Nu a reușit să se calmeze în cele aproximativ 2 ore și jumătate (astfel cum a reieșit din declarațiile martorilor audiați coroborate cu procesul verbal de analiză a datelor reținute de furnizorii de servicii de telecomunicații) de când se certa cu martora, timp în care putea apela la ajutorul șoferului pe care martorii au declarat că îl avea, chiar dacă se afla în afara Bucureștiului. Nu a încercat să se tempereze nici când conducea vehiculul, dimpotrivă a răspuns și în acele momente la apelul telefonic al prietenei sale, cu puțin timp înainte de impact (accentuându-și cel mai probabil starea de gelozie). În aceste condiții a ales inculpatul să conducă pe drumurile publice, într-o stare de furie pe care și-a accentuat-o răspunzând la telefon în timp ce conducea cu o viteză extraordinară de mare și trecând pe culoarea roșie a semaforului. Dacă nu a observat acel scuar pe care a urcat și care a determinat intrarea sa ulterioară parțial pe contrasens, acest aspect se datorează exclusiv conduitei sale care circula în aceste condiții și nu din cauza autorităților care nu ar fi semnalizat corespunzător acel scuar.

De altfel, în înregistrarea camerei de supraveghere aparținând SC Axel Fun SRL (fișier "455 SC 2019 Șos. Chitilei, f. 209 – filmare 00423"), instalată pe Șos. Chitilei nr. 361 se poate observa că acel scuar este vizibil de la distanța considerabilă la care este montată camera de supraveghere și,

mai mult, a fost vizibil pentru toate vehiculele care au circulat anterior cu o viteză rezonabilă, pe aceeași bandă ca și inculpatul, banda nr. 2 dinspre trotuar (după cum se observă în înregistrare). Mai mult, acest aspect rezultă și din declarațiile martorilor audiați la solicitarea inculpatului. Astfel, ***martorul Paraschivescu Ovidiu Romulus*** (declarație fila 136 vol. V dosar instanță) a susținut că accidentele pe care el le-a văzut nu s-au produs în zona scuarului în care a fost produs acest accident, unele s-au produs pe fondul vitezei în general, în zona intersecției sau dinspre centură către București, chiar a fost afectat de unul dintre aceste accidente întrucât o mașină, din cauza vitezei a intrat pe trotuar și a lovit 2 mașini dintre care una era a sa. Declarația acestui martor vine să infirme declarațiile date de martorii Mogoș și Umbreș, sub acest aspect, al pericolozității intersecției și lipsa de vizibilitate a scuarului. Chiar dacă acesta ar putea fi mai bine marcat, nu înseamnă că nu era vizibil dacă se circula cu viteza legală sau chiar cu o viteză redusă în condițiile în care se circula noaptea.

În egală măsură, martorul Tatu Cătălin Costin (declarație fila 137 vol. V dosar instanță) a declarat că în intersecția respectivă au fost accidente minore de-a lungul timpului, cel puțin cele pe care le-a observat el. Din punctul său de vedere, ca participant la trafic în zona respectivă, nu a avut niciodată probleme de orientare sau să trebuiască să evite alte obstacole. Locuiește în orașul Chitila de când s-a născut, în blocul respectiv locuiește de 4 ani. Există o insulă denivelată în zona intersecției, dar care nu șicanează drumul. Pe direcția Chitila București există o bandă amenajată pentru viraj la stânga, iar scuarul, insula denivelată nu creează nicio șicană pentru cele 2 benzi de circulație pe direcția înainte spre București. Martorul a arătat că în zonă au loc accidente din cauza conduitei în trafic. Declarația martorului se coroborează cu înregistrările camerei de supraveghere aparținând SC Axel Fun SRL (fișier "455 SC 2019 Șos. Chitilei, f. 209 – filmare 00423"), instalată pe Șos. Chitilei nr. 361 din care rezultă că pe banda 2 pe care circula nu exista niciun obstacol, inculpatul nu a fost incomodat în trafic nici de autovehiculul de culoare închisă care a virat pe Șos. Chitilei dinspre str. Teodor Neagoe și care se afla pe o altă bandă, banda nr. 1, iar inculpatul trebuia doar să țină banda sa, banda nr. 2 și nu să urce pe scuarul care nu îl incomoda, acesta fiind situat în partea stângă față de banda sa de deplasare.

Pentru toate aceste considerente, instanța nu poate primi acele apărări ale inculpatului care se bazează pe punctul de vedere exprimat de expertul recomandat de inculpat la efectuarea expertizei criminalistice (filele 274-297 vol. 5 d.u.p.).

Astfel, prin acel punct de vedere s-a învederat lipsa de semnalizare a scuarului, aspect care ar fi creat starea de pericol inițial (cu consecința reținerii culpei și nu intenției indirecte, în opinia apărării inculpatului). Deși reține că în mod regretabil autoritățile încă nu semnalizează corespunzător anumite zone (prin montarea de indicatoare și marcaje corespunzătoare) de pe drumurile publice (în acest caz lipsurile fiind deja constatate prin Raportul de Inspecție de Siguranță Rutieră suplimentară de accident - ISA nr. REISR 644/2019 emis de Autoritatea Rutieră Română, filele 240-249 vol. 2 d.u.p.), instanța reține însă că acest aspect nu a influențat în niciun fel producerea evenimentului rutier. Pe lângă aspectele deja arătate în paragrafele anterioare, instanța subliniază faptul că potrivit urmelor constatate la cercetarea la fața locului, inculpatul nu a acroșat acest scuar în zona de început unde trebuia montat indicatorul corespunzător și a cărui lipsă a fost constatată, ci la câțiva metri după, deși nici atunci nu a fost incomodat de vehiculul de culoare închisă pe lângă care trecea (care totuși circula mai aproape de linia care delimita cele două benzi ale aceleiași sens de mers decât de marginea trotuarului, dar totuși pe banda sa). Mai mult decât atât, inculpatul cunoștea acel drum, din declarația martorului Toader Dumitru reieșind că venea la fiecare 2-3 luni la casa lor din sat Gulia și rămânea de fiecare dată peste noapte, astfel că putea să observe cu acele ocazii zonele din trafic care nu ar fi fost corect semnalizate și să le evite pe viitor.

De asemenea, contrar apărării inculpatului (arătate pe parcursul judecății, dar care nu au mai fost susținute la termenul din data de 13.01.2023, după vizionarea înregistrărilor camerelor de supraveghere din trafic), instanța reține că nu se poate pune problema creării unei stări de pericol de către autoturismul de culoare închisă care a virat dreapta pe Șos. Chitila de pe str. Teodor Neagoe,

manevră efectuată pe culoarea verde a semaforului, după semnalizare prealabilă, pe banda nr. 1, circulând în continuare cu viteză redusă pe banda nr. 1. Manevrelor acestui autoturism au fost regulamentare, chiar dacă circula mai aproape de linia care delimita cele două benzi ale aceleiași sens de mers decât de marginea trotuarului, dar totuși pe banda sa. În realitate, dacă inculpatul s-a simțit incomodat de acest vehicul, motiv pentru care a urcat pe acel scuar (existent în stânga benzii sale de circulație, fără a incomoda în vreun fel deplasarea unui vehicul pe acea bandă), aceasta s-a datorat vitezei sale de deplasare extraordinar de mari. Astfel, chiar dacă inculpatul ar fi încercat să ocolească acel vehicul pentru a evita o coliziune cu acesta (cu privire la care instanța subliniază încă o dată că circula regulamentar), nu trebuie omis faptul că starea de pericol inițială a fost creată de inculpat care conducea cu o astfel de viteză și care trecuse de puțin timp (3 secunde) pe culoarea roșie a semaforului.

În punctul de vedere exprimat de expertul recomandat de inculpat la efectuarea expertizei criminalistice (filele 274-297 vol. 5 d.u.p.) s-a mai susținut că victima a condus pe banda nr. 2, de lângă axul drumului, contrar dispozițiilor art. 42 din O.u.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare. Este adevărat, conform art. 42 din O.u.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare, când circulația se desfășoară pe două sau mai multe benzi pe sens (cum este cazul în speță, pe ambele sensuri de mers de pe Șos. Chitilei), acestea se folosesc de către conducătorii de vehicule în funcție de intensitatea traficului și viteza de deplasare, având obligația să revină pe prima bandă ori de câte ori acest lucru este posibil, dacă aceasta nu este destinată vehiculelor lente sau transportului public de persoane. În mod surprinzător astfel apărarea inculpatului apreciază că victima este parțial vinovată de producerea acestui eveniment rutier, pentru că circula pe banda nr. 2 în loc de banda nr. 1, deși premergător intrării în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, inculpatul circula, similar, pe banda nr. 2. Ca atare, apărarea consideră că acest aspect, respectiv faptul că inculpatul circula pe banda nr. 2 nu se înscrie în lanțul causal, însă consideră că faptul că victima circula în aceste condiții se înscrie în lanțul causal al evenimentului rutier. Cu toate acestea, instanța reține că niciunul dintre cele două aspecte nu prezintă relevanță, aceste norme de circulație invocate având rolul de a asigura fluidizarea traficului și nu sunt prevăzute pentru a asigura o siguranță rutieră sporită. Spre exemplu aceeași regulă există și pentru autostrăzi, drumuri delimitate cu parapeti; în cazul acestora din urmă nu se poate susține că s-a prevăzut obligația de a circula pe banda nr. 1 pentru a asigura o protecție sporită pentru situația în care alt vehicul ar veni pe contrasens, ci evident pentru fluidizarea traficului. Ca atare, o asemenea susținere nu poate fi primită. Este ca și cum s-ar invoca faptul că victima avea posibilitatea de evitare a evenimentului rutier dacă nu se afla în acel loc în acel moment, ceea ce evident nu poate fi primit.

În punctul de vedere exprimat de expertul recomandat de inculpat la efectuarea expertizei criminalistice (filele 274-297 vol. 5 d.u.p.) s-a mai susținut că victima nu purta centura de siguranță, contrar dispozițiilor art. 36 alin. (1) din O.u.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare. Cu toate acestea, instanța reține că faptul că victima nu purta centura de siguranță nu se înscrie în lanțul causal al evenimentului rutier. Coliziunea s-ar fi produs independent de faptul că victima purta sau nu centura de siguranță; victima nu putea preveni și evita coliziunea dacă ar fi purtat centura de siguranță. Putea cel mult să evite consecințele nefaste ale coliziunii, aspect care însă nu putea influența nici gradul de vinovăție al inculpatului în producerea evenimentului rutier (vinovăția exclusivă) și nici forma de vinovăție reținută în sarcina sa (intenția indirectă). Dacă decesul nu s-ar fi produs pentru că victima purta centura de siguranță, fapta ar fi fost încadrată tot într-o faptă contra vieții, infracțiunea de tentativă la omor. Dincolo de aceste aspecte, inculpatul nu a făcut dovada faptului că decesul nu s-ar fi produs dacă purta centura de siguranță. Este încă un element pe care inculpatul l-a lăsat pe seama hazardului, în realitate inculpatul prevăzând că la acea viteză poate să intre în coliziune cu alt vehicul și să cauzeze decesul uneia sau mai multor persoane (inclusiv dintre cele care nu sunt obligate să poarte centură, potrivit legii, spre exemplu femeile însărcinate), deci indiferent dacă purtau sau nu centura de siguranță.

Inculpatul a mai susținut, prin avocații aleși, că victima a consumat la rândul său cocaină și ca atare i se poate reține o culpă în producerea evenimentului rutier. Cu toate acestea, deși a reținut în considerentele anterioare că victima era sub influența cocainei, instanța reține că această împrejurare putea atrage cel mult sancționarea victimei pentru infracțiunea prevăzută în art. 336 alin. (2) din Codul penal, dacă victima supraviețuia, și nicidecum vreo culpă în producerea evenimentului rutier. Indiferent de faptul că s-ar fi aflat sau nu sub influența cocainei, nimic din ceea ce a făcut premergător victima nu l-a incomodat pe inculpat. Victima circula pe banda sa, pe sensul său de mers, inculpatul fiind cel care a intrat parțial pe contrasens și ulterior în coliziune cu autovehiculul victimei. Ar fi fost relevant acest aspect doar în ipoteza în care victima ar fi putut evita evenimentul rutier și, cu toate acestea nu a făcut-o din lipsă de reacție din cauza modificărilor fizice, psihice și comportamentale cauzate de consumul de droguri. Raportat însă la viteza de deplasare a celui alt conducător auto și timpul extrem de scurt pe care l-a avut pentru o eventuală reacție (0,45 secunde conform raportului experților criminaliști, pagina 52/55), dintre momentul intrării pe contrasens și momentul impactului, nu exista nicio posibilitate de evitare a coliziunii de către nicio persoană, aflată sau nu sub influența drogurilor.

Cu privire la faptul că și victima ar fi depășit limita maximă admisă în localitate, instanța reține că într-adevăr victima circula la momentul impactului cu viteza de 63 km/h, față de viteza legală de 50 km/h în localitate. Cu toate acestea, instanța reține argumentele pertinente expuse de experții criminaliști conform cărora victima Daniel Andrei Vicol, conducătorul autoturismului Audi A4 înmatriculat cu nr. nu putea evita și nici preveni evenimentul rutier, viteza sa de deplasare nefiind în legătură de cauzalitate cu evenimentul produs. Astfel, experții au concluzionat (pagina 53/55 din raport) că timpul de care ar fi trebuit să dispună conducătorul autovehiculului Audi A4 pentru a efectua orice manevră de evitare a coliziunii era de 1,1 secunde. Or, având în vedere că a avut la dispoziție doar 0,45 secunde, victima nu a dispus de suficient timp pentru a evita coliziunea; având în vedere că timpul aferent întârzierilor involuntare este mai mare decât timpul de care a dispus pentru a efectua orice manevră de evitare, rezultă că în acest caz viteza sa de deplasare nu are legătură de cauzalitate cu evenimentul produs.

Instanța subliniază astfel că și dacă circula cu viteza legală de 50 km/h, victima nu putea evita coliziunea. Or, așa cum s-a arătat în raportul întocmit de experții criminaliști (pagina 49/50), autoturismul Aston Martin a intrat parțial pe contrasens atunci când se afla la o distanță de 17,5 metri față de locul impactului, iar autoturismul Audi A4 se afla la circa 7,5 metri față de același reper. Rezultă așadar că autoturismul Audi A4 nu putea evita prin frânare evenimentul rutier nici dacă circula cu viteza legală de 50 km/h. Dincolo de aceste aspecte, esențial este că, timpul scurs până la impact era insuficient pentru a avea vreo reacție, indiferent de viteza cu care circula. Având în vedere că inculpatul avea o viteză de 143 km/h, fără a frâna și cu pedala de accelerație apăsată la maxim, la un impact frontal cu acest autovehicul, indiferent de viteza la impact a celui alt vehicul, consecințele nu puteau fi decât dintre cele mai nefaste, o eventuală supraviețuire fiind lăsată pe seama hazardului.

În acest context, instanța reține că din coroborarea întregului material probatoriu, se poate considera, în mod neîndoielnic, că inculpatul IORGULESCU GINO MARIO este cel care a săvârșit faptele reținute în sarcina sa cu forma de vinovăție cerută de lege, acestea sunt nejustificate și imputabile inculpatului.

În drept. Tribunalul reține că potrivit dispozițiilor art. 188 alin. (1) din Codul penal (infracțiunea de „omor”), uciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

În conformitate cu prevederile art. 336 alin. (1) din Codul penal (infracțiunea de „*conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe*”), conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu

închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă. Conform alin. (2) al aceluiași text de lege, cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

Prin decizia nr. 11/2022 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 430 din 3 mai 2022, s-a stabilit că fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, infracțiune unică.

De asemenea, prin decizia nr. 48/2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial nr. 698 din 14 iulie 2021, s-a stabilit că „Folosirea sintagmei «substanțe psihoactive» din cuprinsul normei de incriminare a art. 336 alin. (2) din Codul penal include, pe lângă categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, și substanțele prevăzute în conținutul Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare“.

În consecință, Tribunalul reține că, în drept, **faptele inculpatului IORGULESCU GINO MARIO** constând în aceea că la data de 08.09.2019, pe fondul unei crize de gelozie, fiind într-o stare de furie, având o alcoolemie de peste 1,96 g/l și fiind sub influența cocainei, intenționând să se deplaseze din sat Gulia, com. Tărtășești, , jud. Dâmbovița, spre Clubul Nuba din Parcul Herăstrău, mun. București, unde se afla fosta sa prietenă și care refuza să plece acasă la solicitarea lui, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a condus autoturismul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare cu o viteză ce depășea cu mult viteza legală de 50 km/h în localitate, pătrunzând pe culoarea roșie a semaforului cu viteza de 145 km/h în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, apoi accelerând până la 162 de km/h în momentul în care a trecut de un alt vehicul care circula cu viteză redusă pe banda I, urcând în cele din urmă vehiculul cu partea stângă pe un scuar aflat în stânga față de banda sa de circulație pe care nu se afla niciun obstacol și apăsând la maximum pedala de accelerație în condițiile în care conducea un vehicul echipat cu un motor ce dezvoltă o putere de aproximativ 700 de cai putere, pătrunzând ulterior pe contrasens și intrând în coliziune frontală, la ora 03:02:39, la viteza de 143 km/h, cu autoturismul marca Audi cu nr. de înmatriculare , condus de victima Vicol Daniel Andrei, persoană care a decedat pe loc în urma leziunilor suferite, în condițiile în care, din momentul în care a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului inculpatul nu a acționat frâna și, mai mult, la momentul coliziunii pedala de accelerație era apăsată la maximum (100%), manifestând astfel o atitudine indiferentă față de urmările acțiunilor sale pe care le-a prevăzut, dar nu le-a urmărit, ci doar le-a acceptat, punând în pericol participanții la trafic, lăsând producerea sau evitarea unei coliziuni pe seama hazardului și astfel ucigând-o pe victima Vicol Daniel Andrei, participant la trafic, cu intenție indirectă, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de "omor", faptă prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal și "conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe", faptă prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, ambele cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.**

În ceea ce privește **infracțiunea de "omor"**, *elementul material* al laturii obiective a acestei infracțiuni, reprezentat prin acțiunea făptuitorului, se identifică în speță în acțiunea de a intra în coliziune cu autovehiculul victimei și a cauza decesul acesteia, în condițiile în care circula cu accelerația apăsată la maximum, fără a acționa pedala de frână, cu o viteză extraordinar de mare, cu mult peste viteza legală (de circa 3 ori mai mare), trecând pe culoarea roșie a semaforului cu circa 100 metri înainte de coliziune, și fiind sub influența alcoolului (într-o cantitate însemnată, cu mai

mult de dublul limitei de la care fapta devine infracțiune) și sub influența cocainei, drog de mare risc, prevăzut în Tabelul nr. II la Legea nr. 143/2000 republicată, și, mai mult, prealabil coliziunii continuând în acest timp cearta la telefon cu prietena sa, Marzavan Maria (pentru circa 2 minute, încheind apelul cu 2 minute și 22 secunde înainte de impact, iar după acest apel având alte două sesiuni de comunicări de date). Conducând astfel, inculpatul Iorgulescu Gino Mario a arătat indiferență față de urmările acțiunilor sale pe care le-a prevăzut, punând în pericol participanții la trafic, lăsând producerea sau evitarea unei coliziuni pe seama hazardului, acțiunea sa fiind așadar susceptibilă de a produce decesul victimei, ceea ce s-a și întâmplat.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în rezultatul produs prin acțiunea inculpatului, iar, față de circumstanțele speței, ea îmbracă forma leziunilor traumatiche pe care inculpatul le-a produs victimei Vicol Daniel Andrei prin acțiunea sa, leziuni care au condus la decesul pe loc al victimei.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată a fost dovedită prin administrarea probatoriului din prezenta cauză. În acest sens, instanța, din coroborarea probelor, reține că decesul victimei a fost produs prin acțiunea exclusivă a inculpatului.

Pe *latură subiectivă*, infracțiunea de omor prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal s-a săvârșit cu vinovăție în modalitatea intenției indirecte, prevăzută în art. 16 alin. (3) lit. b) din Codul penal. Instanța constată că în prezenta cauză inculpatul a avut reprezentarea faptei sale și, deși nu a urmărit decesul victimei Vicol Daniel Andrei, prin modalitatea în care a acționat, a acceptat posibilitatea producerii unui astfel de rezultat. Astfel, din analiza atitudinii subiective a inculpatului la momentul producerii faptei, instanța apreciază că acesta a acționat cu intenție, motiv pentru care în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru reținerea, pe latură subiectivă, a vinovăției sub forma intenției indirecte astfel cum este prevăzută de dispozițiile art. 16 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

Contrar celor susținute de apărarea inculpatului, instanța reține că intenția indirectă a inculpatului de a ucide victima reiese fără echivoc din următoarele aspecte:

Pentru a se reține forma de vinovăție a culpei, ar trebui ca în cauză să fie vorba despre o ignoranță a șoferului față de normele de circulație, situație în care încălcarea normelor poate fi atât conștientă, cât și involuntară, iar în acest caz, făptuitorul prevede două rezultate (unul dorit și altul pe care nu îl urmărește, dar nici nu îl acceptă, ci consideră, în baza unor temeieri obiective că poate preveni sau evita urmarea care astfel nu se va produce). Această conduită capătă însă forma unei intenții indirecte atunci când cumulul de neglijențe devine prea nefast pentru a mai putea fi acoperit de elementele obiective pe care conducătorul auto le-ar fi avut în vedere. Încălcarea unor norme de circulație care, din perspectiva conducătorului auto, poate fi acoperită prin abilități proprii (experiența la volan, reacțiile bune în situații critice) sau funcții ale mașinii, conduce așadar la reținerea formei de vinovăție a culpei cu prevedere, însă atunci când încălcarea conștientă a unor reguli de circulație ce denotă o pericolozitate ridicată se bazează pe hazard, în cauză nu poate fi vorba decât de intenție indirectă. Și în cazul intenției indirecte autorul prevede două posibile urmări, dar acceptă eventualitatea producerii oricăreia dintre ele (lăsând în seama sortii ce rezultat se va produce), spre deosebire de culpă, când nu acceptă producerea rezultatului periculos pe baza unor elemente obiective, apreciate însă eronat.

Inculpatul nu poate invoca în apărarea sa, așa cum a arătat apărarea sa, faptul că avea experiență în a conduce autovehicule puternice sau faptul că până la momentul impactului a condus în aceeași zi în același condiții și nu s-a produs niciun eveniment rutier. După cum instanța a arătat anterior, un alt eveniment rutier cu consecințe nefaste nu s-a produs până atunci tocmai din cauza hazardului, din norocul inculpatului de a nu se întâlni spre exemplu pe drum cu un pieton care ar fi traversat regulamentar strada pe la trecerea de pietoni peste care inculpatul a trecut cu viteze extraordinar de mari și pe culoarea roșie a semaforului. Referitor la faptul că inculpatul conducea mașini puternice, instanța reține că acest aspect ar fi prezentat relevanță pentru siguranța inculpatului (aceste mașini puternice fiind prevăzute și cu multiple sisteme de siguranță pentru șofer și pasageri, cum a fost și mașina inculpatului) și nu pentru ceilalți participanți la trafic care nu

beneficiază neapărat de cele mai bune sisteme de siguranță montate pe propriile vehicule, aspect care trebuia avut în vedere de inculpat atunci când a condus o astfel de mașină la viteza respectivă (143 km/h la impact, viteza de deplasare fiind redusă de urmele de frecare dintre roți și bordura scuarului și nu ca urmare a acționării pedalei de frână), cu pedala de accelerație la maxim și fără a frâna. Susținerile avocatului ales al inculpatului în sensul că în astfel de situații, când se pierde controlul vehiculului, se recomandă accelerarea și nu frânarea nu pot fi permise. Această recomandare este valabilă când se respectă, până la pierderea controlului vehiculului din diverse motive – derapaj de exemplu, viteza legală de deplasare, ceea ce nu este cazul. Premisele urcării pe scuar cu consecința intrării pe contrasens a inculpatului au fost reprezentate de viteza extraordinar de mare de deplasare și faptul că a trecut pe culoarea roșie a semaforului premergător impactului, cu circa 100 metri înainte.

Instanța nu poate primi nici acele aserțiuni ale apărării inculpatului în sensul că circula noaptea când traficul rutier era redus și se putea baza astfel pe acest element obiectiv și nu pe hazard în evitarea oricărei coliziuni cu consecințe asupra vieții persoanelor. După cum se poate observa din imaginile surprinse de camerele de supraveghere din trafic, deși era noapte, traficul nu era atât de redus la acea oră. Dovadă că pe sensul opus circulau victima și martorul Mincă Alex Armin, iar pe sensul de mers al inculpatului, se mai afla în acel moment un autovehicul de culoare neagră. Mai mult, din declarația martorului Mogoș Silviu Daniel (declarație filele 145-146 vol. III dosar instanță) a rezultat că de regulă, la orele 2-3 noaptea, bulevardul în cauză este circulat, fiind un bulevard care deservește mai multe localități. Pe de altă parte, acest aspect al traficului redus putea fi luat în considerare dacă nu ar fi fost vorba de un cumul de încălcări grave ale unora dintre cele mai importante norme rutiere - conducere sub influența alcoolului (peste dublul limitei de la care fapta devine infracțiune) și drogurilor (cocaină – drog de mare risc), depășirea vitezei legale în localitate (de circa 3 ori viteza legală – 50 km/h în localități), trecerea pe culoarea roșie a semaforului, inculpatul fiind și sub o puternică stare de furie, gelozie, accentuată pe parcurs prin faptul că a răspuns apelului, cât timp conducea, persoanei cu care se certase în prealabil. Toate aceste aspecte, împreună, conduc la concluzia că pentru inculpat a fost indiferent care dintre cele două rezultate se va produce (cel dorit – neproducerea niciunui eveniment rutier și ajungerea la destinație în condiții de siguranță, sau cel doar acceptat – producerea unui eveniment rutier cu consecințe asupra vieții persoanelor raportat la viteza cu care circula, ceea ce a făcut să transforme vehiculul său într-o armă).

Ca atare, ținând cont că în condițiile date, aprecierea inculpatului a avut la bază șansa, întâmplarea, hazardul, iar nu temeiuri obiective rezonabile, instanța reține că acesta a comis fapta acceptând rezultatul acțiunii sale, deci cu intenție indirectă.

Inculpatul a mai susținut că practica judiciară este constantă în a reține infracțiunea deucidere din culpă în situația în care s-a produs decesul unei persoane ca urmare a încălcării unor norme de circulație de către inculpat (pe care apărarea le recunoaște de altfel).

Cu toate acestea, instanța nu a regăsit nici măcar un exemplu din practica judiciară din care să rezulte că în ipoteza unui cumul de încălcări atât de grave ale normelor de circulație ca cele care se regăsesc în prezenta cauză s-a reținut o infracțiune din culpă. Dimpotrivă, procurorul de caz a indicat cele două exemple de practică judiciară (decizii definitive) în care încălcările normelor de circulație nu sunt atât de multe și grave ca în prezenta cauză, când s-a reținut forma de vinovăție a intenției indirecte. Este vorba de Decizia nr. 178/14.03.2018 a Curții de Apel Iași și Decizia nr. 367/01.04.2019 a Curții de Apel Suceava (disponibile pe rolui.ro), ambele definitive înainte de săvârșirea faptelor deduse judecății și ambele mediatizate în presa scrisă înainte de săvârșirea faptelor deduse judecății (<https://adevarul.ro/stiri-locale/iasi/tragedia-care-schimba-optica-accidentelor-rutiere-776171.html>; <https://www.clujjust.ro/condamnat-pentru-omor-calificat-in-urma-unui-accident-rutier-grav-pedeapsa-finala-19-ani-si-8-luni-plus-daune-morale-de-1-milion-de-lei/>; <https://stiri.botosani.ro/stiri/justitie/instanta-a-decis-autorii-accidentului-de-la-darabani-vor-fi->

[judecati-pentru-omor-calificat.html](https://www.clujjust.ro/schimbare-de-incadrare-in-cazul-unui-accident-mediatizat-din-ucidere-din-culpa-in-omor); <https://www.clujjust.ro/schimbare-de-incadrare-in-cazul-unui-accident-mediatizat-din-ucidere-din-culpa-in-omor>).

Pentru aceste considerente, Tribunalul nu poate primi susținerile inculpatului în sensul că nu a avut intenția de a ucide persoana vătămată.

În ceea ce privește **infracțiunea de "conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe"**, *elementul material* al laturii obiective a acestei infracțiuni, reprezentat prin acțiunea făptuitorului, se identifică în speță în acțiunea inculpatului de a conduce un autovehicul - - autoturismul marca Aston Martin model DBS cu numărul de înmatriculare , pe drumurile publice, respectiv pe drumul dinspre sat Gulia, com. Tărtășești, , jud. Dâmbovița, spre Clubul Nuba din Parcul Herăstrău, mun. București, până după intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe (în dreptul imobilului de pe Șos. Chitilei nr. 347, sector 1) unde a produs accidentul rutier (aproximativ 14 km), fiind atât sub influența substanțelor psihoactive (cocaină), cât și sub influența alcoolului (având o alcoolemie la ora 03:02:39 de peste 1,96 g/l alcool pur în sânge, în condițiile în care la ora 05.06 avea deja o alcoolemie de 1,96 g/l alcool pur în sânge, în curbă descendentă). În cauză, inculpatul a realizat acte ce intră în conținutul elementului material al infracțiunii ce i se reține în sarcină.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în crearea unei stări de pericol cu privire la circulația pe drumurile publice.

Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultă din materialitatea faptei.

Pe *latură subiectivă*, infracțiunea de **"conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe"** prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal s-a săvârșit cu vinovăție în modalitatea intenției directe, prevăzută în art. 16 alin. (3) lit. a) din Codul penal. Instanța constată că în prezenta cauză inculpatul a avut reprezentarea faptei sale și a urmărit producerea rezultatului. Ingerința acestor substanțe a fost una voluntară, iar o eventuală diminuare a discernământului său la acele momente din aceste cauze nu poate fi invocată în favoarea sa.

Procedând în continuare la **individualizarea judiciară a pedepselor ce se vor aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO**, instanța va avea în vedere criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 74 alin. (1) și alin. (2) din Codul penal, respectiv *gradul de pericol social al faptei, conduita după săvârșirea infracțiunii, nivelul de educație și situația socială* a inculpatului.

Referitor la limitele de pedeapsă stabilite de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, instanța reține că art. 188 alin. (1) din Codul penal prevede că infracțiunea de "omor" se sancționează cu **închisoarea de la 10 ani la 20 de ani**. Limitele de pedeapsă în cazul infracțiunii de "conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe" sunt cuprinse între **1 an închisoare și 5 ani închisoare** (față de împrejurările comiterii faptei, arătate pe larg în considerentele anterioare, neputând fi aleasă pedeapsa amenzii penale).

În ceea ce privește gradul de pericol social concret al faptelor săvârșite (împrejurările comiterii faptei, locul și timpul în care aceasta a fost săvârșită), instanța reține gravitatea deosebită a faptelor, gravitate determinată de împrejurările concrete și de mijloacele de comitere, constând în aceea că inculpatul a acționat pe fondul unei crize de gelozie întrucât tocmai aflase că fosta sa prietenă se afla în club Nuba și refuza să plece acasă la solicitarea sa, motiv pentru care, având o alcoolemie de peste 1,96 g/l și fiind sub influența cocainei, intenționând să se deplaseze de la petrecerea organizată în sat Gulia spre Clubul Nuba din Parcul Herăstrău, mun. București, a condus autoturismul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare cu o viteză ce depășea cu mult viteza legală de 50 km/h în localitate. Astfel, a pătruns pe culoarea roșie a semaforului cu viteza de 145 km/h în intersecția dintre Șos. Chitilei și str. Teodor Neagoe, a accelerat până la 162 de km/h în momentul în care a trecut de un alt vehicul care circula cu viteză redusă pe banda I, la un moment dat urcând vehiculul cu partea stângă pe un scuar și apăsând la maximum pedala de accelerație (în condițiile în care autovehiculul pe care îl conducea era echipat

cu un motor ce dezvoltă o putere de aproximativ 700 de cai putere), pătrunzând pe contrasens și intrând în coliziune frontală, la ora 03:02:39, la viteza de 143 km/h, cu autoturismul marca Audi cu nr. de înmatriculare _____ ce era condus de victima Vicol Daniel Andrei, persoană care a decedat pe loc în urma leziunilor suferite. Din momentul în care a pătruns în intersecție pe culoarea roșie a semaforului, inculpatul Iorgulescu Gino Mario nu a acționat pedala de frână și, mai mult, în momentul coliziunii pedala de accelerație era apăsată la maximum. Conducând în aceste condiții, cu o viteză extraordinar de mare, cu mult peste viteza legală, trecând pe culoarea roșie a semaforului și fiind sub influența alcoolului (într-o cantitate însemnată, cu mai mult de dublul limitei de la care fapta devine infracțiune) și sub influența cocainei, drog de mare risc, prevăzut în Tabelul nr. II la Legea nr. 143/2000 republicată, și, mai mult, continuând în acest timp cearta la telefon cu prietena sa, Marzavan Maria (pentru circa 2 minute, încheind apelul cu 2 minute și 22 secunde înainte de impact, iar după acest apel având alte două sesiuni de comunicări de date), inculpatul Iorgulescu Gino Mario a arătat indiferență față de urmările acțiunilor sale pe care le-a prevăzut, punând în pericol participanții la trafic, lăsând însă producerea sau evitarea unei coliziuni pe seama hazardului și, în aceste condiții, ucigând-o pe victima Vicol Daniel Andrei, participant la trafic, cu intenție indirectă. Toate aceste aspecte relevă deopotrivă o pericolozitate sporită a inculpatului, dezinhibiție și nesocotirea gravă a normelor de circulație rutieră.

Raportat la circumstanțele personale ale inculpatului IORGULESCU GINO MARIO, instanța reține că acesta nu are obligații militare, are studii liceale, nefinalizând studiile universitare, este necăsătorit, la data accidentului fiind administrator la Trattoria Il Calcio, a fost consumator ocazional de droguri (astfel cum rezultă din declarațiile martorilor Dobrișan Raluca și Marzavan Maria), nu era cunoscut cu antecedente penale la data săvârșirii infracțiunilor, însă ulterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei fapte concurente astfel cum reiese din fișa de cazier existentă la dosarul cauzei, săvârșite în cursul anului 2016 (când acesta a fost reținut, respectiv la data de 06.09.2016).

Referitor la conduita după săvârșirea infracțiunii, instanța reține că inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptelor, nu s-a prezentat nicio clipă în fața organelor judiciare române pentru a da o declarație și nici nu a dorit să dea vreo declarație în fața organelor judiciare italiene, la solicitarea autorităților judiciare române, pentru motivele expuse în considerentele anterioare.

Prin raportare la criteriile analizate, punând în balanță circumstanțe reale și personale ale inculpatului, instanța apreciază că se impune aplicarea unor pedepse cu închisoarea îndreptate peste minim, spre mediu.

Instanța apreciază că în cauză nu există circumstanțe legale sau judiciare atenuante de natură a conduce la reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă. Astfel, nici inculpatul nu a făcut dovada și nici martorii audiați pe latură civilă nu au arătat acest aspect, în sensul că inculpatul, personal sau prin membrii familiei sale, a depus eforturi pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, prin plata unor sume de bani către părțile civile sau prin consemnarea unor sume de bani pe numele părților civile, prin intervenția unor executor judecătoresc în condițiile Codului de procedură civilă, dacă părțile civile refuzau primirea unor sume de bani. Nu prezintă relevanță pentru incidența unor astfel de circumstanțe faptul că în cauză este introdus ca parte responsabilă civilmente asiguratorul RCA, inculpatul având posibilitatea să facă plăți benevole, cu atât mai mult cu cât în cauză s-a reținut intenția indirectă și nu culpa (pentru care asiguratorul răspunde).

Așadar, constatând că faptele există, constituie infracțiuni și acestea au fost săvârșite de inculpat, instanța, potrivit art. 392 alin. (2) din Codul de procedură penală, va condamna pe inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la pedeapsa închisorii de 14 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de "omor", faptă prevăzută în art. 188 alin. (1) din Codul penal (victimă Vicol Daniel Andrei) și la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracțiunea de "conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe", faptă prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, apreciind că pedepsele astfel cum vor fi stabilite și aplicate sunt de natură să asigure atingerea scopurilor preventiv-educative și sancționatorii ale pedepsei.

În ceea ce privește apărările inculpatului (altele decât cele analizate deja, în considerentele anterioare, cu privire la cauzele producerii accidentului, reținerea faptului că se afla sub influența drogurilor și cu privire la forma de vinovăție reținută), instanța subliniază următoarele:

S-a susținut prin concluziile scrise depuse la dosar încălcarea dreptului la un proces echitabil, criticându-se, printre altele, deciziile luate de către instanță pe parcursul cercetării judecătorești. Aceste aspecte nu pot fi analizate de către instanța de fond, fiind veritabile motive de apel, depuse prematur, înainte de pronunțarea hotărârii. Pe de altă parte, instanța nu poate reveni și dispune alte măsuri decât cele pe care le-a dispus deja în cursul cercetării judecătorești, pentru motivele arătate în mod exhaustiv în încheierile de ședință de la fiecare termen, redată succint și în prezenta hotărâre; toate deciziile luate de instanță au fost dispuse pentru a garanta drepturile tuturor părților din proces, în vederea respectării egalității armelor ca și componentă a dreptului la un proces echitabil.

Susținându-se tot încălcarea dreptului la un proces echitabil, s-a învederat prin concluziile scrise că instanța ar fi fost "cu adevărat imparțială dacă ar fi admis fără discuții proba cu expertiza solicitată având în vedere faptul că, în cazul oricărui accident de circulație soldat cu victime, este obligatoriu a se stabili cu certitudine cine sau ce a generat starea de pericol".

Sub acest aspect, se impune a se face următoarele precizări: competența de a stabili cine sau ce a generat starea de pericol în cazul unui eveniment rutier aparține doar instanței de judecată, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, în urma evaluării tuturor probelor din dosar. În condițiile alin. (1) al aceluiași text de lege, probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege (sublinierea instanței – nici măcar expertizele efectuate într-o cauză nu pot avea valoare absolută) și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. După cum s-a arătat anterior, probele au fost evaluate de către instanță, incluzând Raportul de expertiză criminalistică în care experții au concluzionat cu privire la cauzele producerii acestui eveniment rutier și au constatat aspecte tehnice (vitezele de deplasare, distanțele până la impact de la momentul intrării inculpatului pe contrasens, timpii de reacție de la același moment etc, aspecte necontestate de către părți). Instanța nu a luat așadar decizia fără a exista un astfel de raport la dosarul cauzei, cum se susține (inculpatul chiar a avut posibilitatea de a recomanda un expert parte care a și depus punctul său de vedere, analizat pe larg, în prezenta hotărâre). În realitate, inculpatul contestă sub aspectul temeiniciei, nejustificat după cum s-a arătat în considerente anterioare, acest raport ale cărui concluzii îi sunt nefavorabile.

De asemenea, prin avocat ales, Popescu Mircea, inculpatul a solicitat la termenul din 13.01.2023 să se țină cont de starea sa medicală și să nu i se aplice o pedeapsă, ci o măsură de siguranță.

Având în vedere considerentele anterior arătate în sensul că rezultă dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat, instanța nu poate pronunța, conform dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, decât condamnarea inculpatului, deci aplicarea unor pedepse și nu a unor măsuri de siguranță, în locul pedepselor.

Pentru a lua direct o măsură de siguranță, fără a aplica o pedeapsă, ar trebui ca instanța să dispună achitarea inculpatului în condițiile art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. d) teza a II-a din Codul de procedură penală, cu referire la art. 28 din Codul penal (iresponsabilitatea). Acest ultim text de lege prevede că nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să își dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale ori nu putea să le controleze, fie din cauza unei boli psihice, fie din alte cauze, ceea ce nu este cazul în speță, după cum se va arăta.

Deși s-a invocat existența unor boli psihice care ar data încă din copilărie, instanța reține că nu s-a făcut dovada prin înscrisuri medicale care să confirme aceste afecțiuni la acele momente. S-au depus înscrisuri, fotografiile începând cu anul 2016, însă nu trebuie omis că tot în anul 2016 au apărut și primele probleme de natură penală ale inculpatului (cele de pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București). În acest context, fotografiile înfățișându-l pe inculpat, depuse la dosar ca datând din

2016-2017, și toate înscrisurile emise după data reținerii și arestării sale din septembrie – octombrie 2016 în dosarul Judecătorei Sectorului 3 București ar putea fi considerate *pro causa*. De asemenea, orice fel de susțineri actuale ale mamei inculpatului, de profesie medic psiholog, cu privire la starea psihică gravă a inculpatului de dinainte de apariția primelor probleme penale ale inculpatului, fără ca aceasta să fi făcut la momentul oportun (când afecțiunile psihice ar fi apărut) minime diligențe pentru a înlătura starea de pericol pe care eventual inculpatul o reprezenta pentru sine sau pentru ceilalți din cauza acelor afecțiuni psihice, nu pot fi apreciate decât ca fiind făcute în scopul de a-l exonera pe inculpat de la răspunderea penală.

S-au depus înscrisuri din cursul anului 2001 (fila 48 vol. IV dosar instanță din care rezultă că „examinarea cerebro – ventriculară prin CT nu evidențiază modificări tomografiice intra sau extracerebrale”). S-au mai depus înscrisuri din 2012 când inculpatul avea vârsta de circa 17 ani (facturi privind consultații la un cabinet de psihoterapie și procedură terapie corporală acupresură, efectuate la St. Gallen/Elveția, susținându-se că ședințele de psihoterapie au fost întrerupte pe parcursul studiilor de facultate, nefinalizate, filele 54-75 vol. IV dosar instanță). Însă acestea din urmă nu relevă nici diagnosticul (se menționează doar „boală”), nici tipul consultației, nici frecvența acestor tratamente și dacă cu adevărat inculpatul ar fi urmat acel tratament prescris (fiind menționate și medicamente precum „Fastum Gel”, „paracetamol”, „solmucol”, „angină tablete de supt” etc). cu atât mai mult aceste înscrisuri nu relevă faptul că aceste eventuale probleme psihice ar fi continuat sau s-ar fi agravat până la momentul producerii evenimentului rutier. Până la data când a împlinit vârsta de 18 ani nu au mai fost depuse astfel de înscrisuri medicale. Aceste eventuale afecțiuni nu au fost însă apreciate suficient de grave pentru a împiedica, începând cu anul 2014, obținerea permisului de conducere. Instanța reține astfel că singurul act medical de dinainte de apariția primelor probleme de natură penală ale inculpatului (2016), care ar trebui luat în considerare, este reprezentat de evaluarea obligatorie efectuată de către un psiholog abilitat înainte de obținerea permisului de conducere de către inculpat (vechimea permisului fiind din 2014, conform procesului verbal de cercetare la fața locului). Chiar dacă această evaluare psihologică (în care se iau în considerare capacitatea de control și autocontrol, simțul răspunderii, conștientizarea riscului, motivația, orientarea atitudinală etc, în cazul unei astfel de evaluări fiind verificate de regulă și atenția concentrată, atenția distributivă, memoria topografică, echilibru emoțional, rezistența la stres etc.) nu a fost depusă la dosarul cauzei, prin aceasta nu se putea constata decât că inculpatul era apt din punct de vedere psihologic să conducă autovehicule pe drumurile publice, altfel nu ar fi deținut permis de conducere valabil la data producerii evenimentului rutier.

Pe de altă parte, instanța reține că în cauză nici nu s-a solicitat efectuarea unei expertize medico-legale psihiatrice pentru a se stabili dacă inculpatul avea sau nu discernământul păstrat la momentul săvârșirii faptelor. Inculpatul a solicitat o astfel de expertiză doar pentru a verifica dacă poate participa psihic la acest proces, solicitând suspendarea procesului penal (expertize respinse pentru considerentele expuse în încheierea din data de 16.11.2022 la care instanța face trimitere, cu mențiunea că se putea efectua o astfel de expertiză de către INML în condițiile legii române, probă imposibil de obținut raportat la conduita inculpatului și a reprezentantului legal provizoriu).

Nici instanța, din oficiu, nu a apreciat necesar să dispună o astfel de expertiză. În cazurile de omor, contrar celor susținute de către apărarea inculpatului (fără a solicita expres o astfel de expertiză), prin dl. avocat Popescu Mircea, expertiza psihiatrică nu este obligatorie în cazurile de omor și se impune doar în cazurile în care din modalitatea concretă de săvârșire a faptei de omor (spre exemplu prin cruzimi, asupra a două sau mai multor persoane; de către o persoană care a mai săvârșit un omor; pentru a săvârși sau a ascunde săvârșirea altor infracțiuni grave, spre exemplu tâlhăria) sau din alte aspecte rezultă îndoiala cu privire la discernământul persoanei la momentul săvârșirii infracțiunii, ceea ce nu este cazul în această speță.

Astfel, probele administrate în cauză nu au condus la existența unei îndoieli cu privire la discernământul inculpatului la momentul săvârșirii infracțiunii.

Dimpotrivă, a rezultat din declarația martorei Toader Florentina că inculpatul s-a prezentat la acea petrecere – având deci o viață socială, oferind martorei un buchet de flori și soțului martorei o sticlă cu vin, martora susținând că inculpatul, atât cât martora l-a cunoscut, avea mult bun simț. De asemenea, imediat după producerea evenimentului rutier, martorii prezenți la fața locului au arătat că acesta întreba repetat dacă a murit cineva, dacă autovehiculul Aston Martin este grav avariat, fiind așadar pe deplin conștient de posibilele consecințe nefaste ale acțiunilor sale. Mai mult, memoria acestuia nu a fost afectată, indicând pe de rost numărul de telefon al tatălui său pentru a fi contactat de către martori, ceea ce i-a surprins pe martorii audiați. Astfel, martora Zahariuc Andreea, de profesie cadru medical, a arătat în fața instanței de judecată faptul că imediat după accident l-a observat pe inculpat, care încerca să coboare din mașină, era cu partea de jos a corpului în afara mașinii, era coerent, putea să își miște degetele de la mâini și picioare, cooperant, a spus că îl doare burta, întreba repetat dacă a murit cineva; au încercat să îl îndepărteze de zona de risc, inculpatul întreba dacă a murit cineva, încercau să îl liniștească și atunci i-a rugat să îl sune pe tatăl său; le-a dat numărul tatălui, acesta a fost sunat de prietena sa Ileana, în acest timp martora încerca să îl liniștească deoarece tot întreba dacă a murit cineva. De asemenea, martora Maiovschi Ileana a declarat în fața instanței de judecată că în momentele imediat următoare evenimentului rutier, inculpatul i s-a părut coerent, nu părea beat, vorbea destul de bine, nu se aștepta să îi spună numărul pe de rost, crede că era sub influența șocului, nu știe dacă era sub influența drogurilor pentru că nu are experiență. În egală măsură, martorul Mogoș Silviu Daniel a arătat că l-a întrebat cum îl cheamă și i-a spus că Mario, respira cu greutate, l-a întrebat dacă a decedat cineva; martorul i-a spus că nu a decedat nimeni, să se liniștească, i-a spus că îl doare foarte tare burta, după care l-a întrebat dacă este lovit rău Aston Martin sau ceva de genul, i-a spus că este în regulă mașina, încerca să îl liniștească; ulterior a venit prietena martorului, Maiovschi Ileana, l-a întrebat dacă vrea să anunțe pe cineva și le-a dat numărul de telefon pe care îl știa pe de rost.

Este foarte posibil ca inculpatul să fi avut și atunci anumite afecțiuni psihice, însă dacă au existat acestea nu au determinat manifestări de natură psihiatrică care să conducă la pierderea în totalitate a discernământului inculpatului la data săvârșirii infracțiunilor. Dacă ar fi rezultat astfel de aspecte, medicul de familie al inculpatului sau alte persoane apropiate ar fi luat măsurile necesare pentru a se retrage permisul de conducere pentru a nu pune în pericol alți participanți la trafic sau ar fi solicitat internarea nevoluntară a inculpatului, în condițiile legii, ceea ce nu este cazul, nefiind făcută dovada unor astfel de demersuri.

Astfel, conform art. 22 alin. (6) din O.u.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice medic, atunci când constată că un conducător de autovehicul, aflat în evidența sau îngrijirea sa, prezintă afecțiuni medicale prevăzute în ordinul ministrului sănătății, este obligat să emită bilet de trimitere către o unitate de asistență medicală autorizată prevăzută la alin. (4), cu diagnosticele constatate și cu datele de contact ale unității medicale în care medicul trimițător își desfășoară activitatea și să consemneze acest lucru în fișa medicală a conducătorului. Biletul de trimitere va fi comunicat conducătorului, de îndată, prin orice mijloc de comunicare prevăzut de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În baza biletului de trimitere, în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea acestuia, persoana care posedă permis de conducere este obligată să se prezinte la unitatea de asistență medicală autorizată pentru a efectua examinarea medicală de specialitate.

Conform alin. (6¹) al aceluiași text de lege, în cazul în care unitatea de asistență medicală autorizată, în urma realizării examenului de specialitate necesar, stabilește că persoana care posedă permis de conducere este inaptă medical pentru a conduce un autovehicul, aceasta este obligată, în termen de o zi de la data constatării, să comunice rezultatul examinării către poliția rutieră în a cărei rază teritorială unitatea își desfășoară activitatea, către medicul trimițător, precum și persoanei declarate inaptă din punct de vedere medical pentru a conduce un autovehicul. În cazul în care persoana care posedă permis de conducere este declarată aptă medical, unitatea de asistență

medicală autorizată comunică, în termen de 15 zile de la constatare, rezultatul examinării către medicul trimițător.

De asemenea, potrivit alin. (6²) al art. 22 din O.u.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care, în termen de 30 zile de la data comunicării biletului de trimitere în condițiile alin. (6), medicul trimițător nu este înștiințat de către unitatea de asistență medicală autorizată asupra rezultatului examinării, acesta este obligat să comunice poliției rutiere pe a cărei rază teritorială acesta își desfășoară activitatea numele, prenumele și codul numeric personal al persoanei aflate în evidența sau îngrijirea sa, precum și informația că aceasta a fost trimisă să se prezinte pentru o examinare medicală în conformitate cu prevederile alin. (6). Conform alin. (6³), la data primirii comunicării prevăzute la alin. (6¹) teza I sau, după caz, la alin. (6²), poliția rutieră retrage permisul de conducere al persoanei respective, făcând mențiuni despre aceasta în evidența permiselor de conducere reținute și a sancțiunilor aplicate conducătorilor de autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie.

În egală măsură, conform alin. (6⁴) al aceluiași text de lege, persoana care posedă permis de conducere, declarată inaptă medical pentru a conduce un autovehicul, nu mai are dreptul de a conduce de la data comunicării acestui fapt de către poliția rutieră în condițiile alin. (6³), iar conform alin. (8), **permisul de conducere al persoanei care este declarată inaptă psihologic pentru a conduce autovehicule, se retrage de către poliția rutieră și poate fi redobândit numai după încetarea motivului pentru care s-a luat această măsură.**

Așadar, dacă vreun medic, în toată perioada de circa 5 ani cât inculpatul a deținut permis de conducere, ar fi luat cunoștință de existența unor afecțiuni psihice grave de natură a-l declara pe inculpat inapt psihologic să conducă autovehicule pe drumurile publice, avea obligația legală să o facă.

Conform art. 7.1.1. din Normele minime privind aptitudinile fizice și mentale necesare pentru conducerea unui autovehicul, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1162/2010, cu modificările și completările ulterioare, permisele de conducere nu sunt eliberate sau reînnoite în cazurile candidaților ori conducătorilor auto care prezintă următoarele afecțiuni:

- a) tulburări mintale grave, congenitale sau dobândite ca urmare a unor afecțiuni, traume ori intervenții neurochirurgicale;
- b) retard psihic sever;
- c) probleme comportamentale grave datorită vârstei sau tulburări grave ale capacității de judecată, comportament ori adaptabilitate.

Astfel de acte medicale din care să rezulte afecțiuni mintale grave nu au fost depuse la dosarul cauzei, inexistența acestor acte înainte de evenimentul rutier fiind susținută de faptul că deținea un permis de conducere valabil la data evenimentului rutier.

Ar mai fi de subliniat faptul că, în condițiile în care inculpatul prezenta cu adevărat manifestări psihiatrice constatate de familie de natură a contura indicii cu privire la o tulburare mintală gravă sau probleme comportamentale grave datorită unor tulburări grave ale capacității de judecată, comportament sau adaptabilitate, nu prezintă relevanță faptul că inculpatul era adult și prezumat ca având discernământ, întrucât o eventuală evaluare a stării de sănătate mintală se efectuează nu doar la cererea persoanei, la internarea voluntară a acesteia într-o unitate psihiatrică, ci și în condițiile unei internări nevoluntare prin solicitarea expresă a persoanelor menționate la art. 56, astfel cum rezultă din textul art. 12 din Legea sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Persoanele prevăzute la art. 56 alin. (1) din același act normativ care puteau solicita internarea nevoluntară sunt:

- a) **medicul de familie** sau medicul specialist psihiatru care are în îngrijire această persoană;
- b) **familia persoanei**;
- c) reprezentanții administrației publice locale cu atribuții în domeniul social-medical și de ordine publică;

- d) reprezentanții poliției, jandarmeriei sau ai pompierilor, precum și de către procuror;
- e) instanța de judecată civilă, ori de câte ori apreciază că starea sănătății mintale a unei persoane aflate în cursul judecății ar putea necesita internare nevoluntară.

Ca atare, dacă inculpatul ar fi prezentat manifestări psihiatrice constatate de familie de natură a contura indicii cu privire la o tulburare mintală gravă sau probleme comportamentale grave datorită unor tulburări grave ale capacității de judecată, comportament sau adaptabilitate, medicul de familie și familia persoanei nu doar că putea, ci și trebuia să facă demersuri pentru evaluarea sănătății mintale a inculpatului, cu atât mai mult cu cât acesta deținea la acel moment un permis de conducere și ar fi putut să pună în pericol participanții la trafic, nefiind apt psihologic să conducă. Dovada unor astfel de demersuri nu a fost făcută, dimpotrivă din actele dosarului (autorizația de circulație provizorie emisă la data de 30.08.2019) reiese că inculpatului i-a fost pus la dispoziție un autovehicul extrem de puternic (echipat cu un motor ce dezvoltă o putere de aproximativ 700 de cai putere) cu doar 9 zile înainte de evenimentul rutier.

Nu se poate accepta în mod rezonabil că părinții unei persoane ar fi permis acelei persoane cu tulburări mintale grave să aibă acces la un astfel de vehicul puternic care se poate transforma oricând într-o armă a crimei, fără a exista riscul de a pune în pericol nu doar viața propriului copil, dar și a altor persoane, și de a se supune totodată riscului de a fi acuzați de săvârșirea unei complicități morale la săvârșirea unei infracțiuni contra vieții.

Din aceste motive, toate susținerile mamei inculpatului din înscrisurile depuse la dosar ce vizează posibile probleme psihice grave ale inculpatului anterioare evenimentului rutier (aspecte reiterate și de apărarea inculpatului), care ar fi condus în final la starea psihică actuală a inculpatului, nu pot fi luate în considerare, nefiind făcute demersurile necesare la momentul oportun (înainte de evenimentul rutier). Faptul de a susține astfel de aspecte în prezent, fără a face dovada demersurilor anterioare, nu poate fi privit decât ca fiind o încercare de a obține exonerarea de răspundere penală a inculpatului.

Cât privește actele medicale depuse la dosar, reprezentând opinii medicale ale unor specialiști – medic neurochirurg Alexandru Vladimir Ciurea și psiholog Tudorel Butoi, fără a nega experiența și profesionalismul acestora, instanța reține că acestea provin de la persoane care nu dețin calificarea necesară pentru a constata lipsa discernământului, definit ca fiind facultatea de a discerne, de a judeca și a aprecia lucrurile la justa lor valoare [potrivit legii – art. 28 alin. (1) din Normele procedurale din 25 mai 2000 privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății nr. 1.134/C din 25 mai 2000, acest aspect poate fi constatat doar de o comisie medico-legală din care fac parte în mod obligatoriu doi medici psihiatri și un medic legist]. Pe de altă parte, aceste opinii se bazează pe înscrisuri primite doar de la inculpat (incluzând înscrisuri pro causa, spre exemplu rapoarte avocațiale în apărare – astfel cum rezultă din raportul întocmit de prof. Tudorel Butoi, fila 156 vol. IV dosar instanță), fără ca specialiștii în cauză să fi discutat vreodată cu inculpatul astfel cum prevăd obligatoriu aceleași norme procedurale mai sus arătate.

Totodată, deși în raportul întocmit de medicul neurochirurg Alexandru Vladimir Ciurea nu au fost enumerate toate actele medicale sau alte înscrisuri care au condus la conturarea opiniei acestuia, în mod evident opinia sa a fost exprimată pe baza înscrisurilor prezentate de inculpat (raportul fiind întocmit la solicitarea acestuia, prin familie și avocați). Este și normal acest aspect, să nu fi avut acces la toate actele dosarului, raportul fiind unul extrajudiciar, la solicitarea părții interesate, și nu dispus de către instanța de judecată. În acest context, instanța nu poate reține în ansamblul probator acest raport, acesta bazându-se inclusiv pe acte care nu numai că nu există la dosarul cauzei, dar sunt contrazise de actele de la dosarul cauzei. Astfel, în raportul întocmit de medicul neurochirurg Alexandru Vladimir Ciurea s-a făcut mențiunea că ”în urma accidentului rutier din anul 2019, din cauza traumatismului cranio cerebral sever, fenomenele neuro-psihice au fost accentuate (...)” Cu toate acestea, din actele de la dosar reiese că traumatismul TCC nu a fost unul sever, ci minor. Conform *Fișei UPU nr. 1768361/08.09.2019 (fila 64 vol. 2 d.u.p.)*, la ora

03:40, inculpatul prezenta diagnosticul: „Accident rutier. Politraumatism TCC **minor** (...)”, iar în biletul de externare (externarea fiind solicitată de către tatăl inculpatului, contrar recomandărilor medicale), traumatismul TCC minor nici nu mai este menționat în diagnosticul secundar (fiind menționat diagnosticul secundar astfel: ”șoc hemoragic, traumatism toracic forte cu contuzie pulmonară bilaterală, fracturi costale VII-IX bilaterală, insuficiență respiratorie acută - ARDS și anemie secundară – politransfuzie”). Din același bilet de externare (fila 79 vol. 2 d.u.p.) reiese, la capitolul ”epicriză”, că ”pacientul în vârstă de 24 de ani este adus de urgență de SMURD la UPU, victimă a unui accident rutier (șofer) agitat psihomotor, acuzând dureri abdominale și în baza hemitoracelui bilateral”. Aceste aspecte se coroborează cu declarațiile martorilor audiați – Zahariuc Andreea – cadru medical, Mogoș Silviu și Maiovschi Ileana, prezentate anterior, din care rezultă că inculpatul acuza imediat după evenimentul rutier ”dureri de burtă”. Totodată, în același bilet de externare s-au menționat constatările medicului: „fără traiecte de fractură la nivelul neuro și viscerocraniului și fără acumulări hemoragice intra sau epicraniene”. Nu rezultă din actele dosarului faptul că inculpatul, la data evenimentului rutier ar fi primit diagnosticul de traumatism cranio cerebral (TCC) **sever**, relevanță în acest sens putând avea doar actele medicale de la momentul prezentării la Spitalul universitar de urgență Elias și nu alte acte medicale care ar certifica ulterior astfel de diagnostice, în baza unor posibile alte traumatisme TCC intervenite ulterior evenimentului rutier, cauzate conștient sau involuntar. Ca atare, niciun înscris de la dosarul cauzei nu confirmă susținerea medicului neurochirurg Vladimir Alexandru Ciurea în sensul că în urma accidentului rutier din anul 2019, inculpatul ar fi suferit un traumatism cranio cerebral sever.

Instanța subliniază în acest context că nu este suficient ca inculpatul să apeleze la reputați profesori, ci este necesar ca acestora să le fie prezentate toate înscrisurile relevante ale cauzei pentru ca aceștia să își poată exprima o opinie corectă, imparțială, prin raportare la toate înscrisurile relevante.

Cu privire la expertizele efectuate în Italia de un medic psihiatru numit de Curtea de Apel din Milano, încuviințate în prezentul dosar ca înscrisuri (pentru considerentele arătate în încheierea din data de 16.11.2022), instanța reține că acestea nu se referă la lipsa de discernământ a inculpatului la data săvârșirii infracțiunii.

Din toate considerentele mai sus expuse rezultă că nu s-a făcut dovada lipsei discernământului la data săvârșirii faptelor (neexistând îndoieli în acest sens cu privire la acest aspect, pentru a se dispune o expertiză, nesolicitată de altfel, în mod pertinent, de apărarea inculpatului) de natură a conduce la aplicarea unei măsuri de siguranță și nu a unei pedepse, așa cum a solicitat ulterior apărarea inculpatului, la termenul din data de 13.01.2023 când au avut loc dezbaterile pe fondul cauzei.

Declarațiile martorilor prezenți la petrecerea de la care inculpatul a plecat când a produs evenimentul rutier nu confirmă, de asemenea, manifestări psihiatrice ale inculpatului, starea de furie și gelozie a inculpatului fiind amplificată de consumul de cocaină și alcool, în cantități însemnate, ingerate de către inculpat voluntar.

Cu privire la celelalte apărări ale inculpatului privind încălcarea dreptului la un proces echitabil întrucât nu a fost suspendată cauza pe motiv că nu poate participa conștient la proces, instanța face trimitere expres la cele consemnate în încheierea de ședință de la data de 16.11.2022.

Astfel cum a arătat chiar apărarea inculpatului, acesta dă interviuri în presă (chiar dacă apărarea apreciază că reporterii au abuzat în acest sens de inculpat), ia legătura cu martorii din dosar (Dobrișan Raluca, Pițurcă Victorio Alexandru, Toader Vlad), pentru a le solicita acestora bani cu împrumut, face afirmații cu privire la evenimentul rutier în fața familiei (a se vedea în acest sens punctul de vedere exprimat de mama inculpatului, pagina 5 din această notă depusă la filele 82-85 vol. IV dosar instanță din care rezultă că: ”ba mai mult, băiatul mai târziu când a început să își amintească câte ceva, a spus că a fost șicanat în trafic și făcut să accelereze și apoi o mașină i-a tăiat calea și văzut o lumină puternică, un flash puternic s-a exprimat și asta este tot ce își amintește”), dar refuză orice dialog cu instanța de judecată sau cu organele judiciare din Italia solicitate a se

deplasa la clinica medicală unde e internat pentru a obține consimțământului inculpatului la efectuarea diferitelor acte.

Sub acest aspect, se observă din CD-ul înaintat de organele judiciare italiene, la solicitarea instanței de judecată, cum inculpatul, stând picior peste picior, ușor bronzat, păstrează tăcerea când este întrebat cu privire la anumite aspecte pe care instanța le-a apreciat necesare, incluzând numele și prenumele său și alte date necesare pentru identificare (aspecte cu privire la care nu are dreptul la tăcere, potrivit legii, putând păstra tăcerea doar cu privire la fapta ce i se impută). Inculpatul acceptă astfel strategia apărării de a păstra tăcerea și de a invoca afecțiuni medicale psihice care îl împiedică să participe la proces, deși prin simpla acceptare a acestei strategii inculpatul dovedește că înțelege ce se întâmplă.

Apărarea inculpatului, pe parcursul judecății, a mai afirmat că inculpatul nu are telefon în clinica unde este internat, însă lovește celelalte persoane din clinică cărora le ia telefonul, sugerând că acesta a fost contextul în care a ajuns să discute cu martorii din dosar și cu reporterii cu privire la care a afirmat că au făcut abuzuri luând legătura cu inculpatul. Dovada unor astfel de susțineri nu a fost făcută, nefiind depuse înscrisuri de la respectiva clinică din care să rezulte astfel de fapte grave (loviri, furt etc.). Nu au fost depuse dovezi din care să rezulte eventualele demersuri efectuate de reprezentanții clinicii respective pentru a sesiza organele de urmărire penală din Italia cu privire la faptele de natură penală de care au luat cunoștință, astfel încât autoritățile competente să solicite luarea măsurii de siguranță a internării medicale în unitățile medicale competente și nu internarea voluntară sau la solicitarea familiei, în situația în care s-ar fi dovedit că nu a avut discernământ la data săvârșirii respectivelor presupuse fapte grave sau s-ar fi dovedit că nu putea participa conștient la diversele procese penale deschise împotriva sa pentru infracțiunile de loviri și furturi.

Tot în acest context se impune precizarea că și în ipoteza în care s-ar reține că inculpatul nu deține un telefon mobil și a sustras telefoanele de la alte persoane pentru a lua legătura cu martorii Dobrișan Raluca, Toader Vlad și Pițurcă Victorio Alexandru, astfel cum rezultă din declarațiile acestor martori, precum și cu diverși reporteri (așa cum susține apărarea inculpatului), nefolosind telefonul său, acest aspect implica aducerea aminte, din memorie, a numerelor de telefon ale martorilor și ale reporterilor, sau, după caz, aducerea aminte a contului de pe rețelele de socializare și introducerea parolilor aferente; ca atare, nu se poate susține că memoria inculpatului a fost afectată. Cu toate acestea, atunci când instanța de judecată a solicitat organelor judiciare din Italia deplasarea acestora la clinică, urmând a fi adresate întrebările obligatorii conform art. 107 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu privire la nume, prenume, poreclă, data și locul nașterii, codul numeric personal, numele și prenumele părinților, cetățenia, starea civilă, situația militară, studiile, profesia ori ocupația, locul de muncă, domiciliul și adresa unde locuiește efectiv și adresa la care dorește să îi fie comunicate actele de procedură, antecedentele penale sau dacă împotriva sa se desfășoară un alt proces penal, precum și cu privire la orice alte date pentru stabilirea situației sale personale, inculpatul a păstrat tăcerea (fără a se manifesta violent în prezența unor persoane necunoscute, fără a solicita bani cu împrumut acestora), acceptând strategia apărării, dovedind că înțelege ce se întâmplă.

Declarația martorei Dobrișan Raluca dată în fața instanței de judecată (în sensul că inculpatul este bipolar, spre exemplu dacă nu îi răspundea, inculpatul se enerva și începea să devină agresiv, cumva își făcea tot felul de idei, să interpreteze lucruri care nu existau, după o perioadă scurtă de timp își cerea scuze dacă o jigneau; își schimba starea de mai multe ori, trecea dintr-o stare de emoție pozitivă la una negativă, după care la agresivitate, după care la empatie, după care la un soi de milă) nu poate fi avută în vedere, martora neavând calificarea necesară pentru a stabili astfel de diagnostice și, mai mult, aceasta a fost iubita inculpatului.

Cu privire la decizia Curții de Apel din Milano depusă la dosarul cauzei, instanța reține că aceasta nu poate avea autoritate de lucru judecat în cauză cu privire la incapacitatea persoanei de a participa conștientă în acest proces aflat pe rolul autorităților judiciare române, autoritățile judiciare

din Italia raportându-se strict la obiectul sesizării lor, respectiv recunoașterea și predarea inculpatului autorității judiciare din România competente să soluționeze prezenta cauză.

Aceasta cu atât mai mult cu cât hotărârea s-a bazat în principal pe concluziile unor expertize psihiatrice dispuse în acea cauză, dar la care celelalte părți din prezenta cauză nu au avut acces, nu au putut să solicite modificarea obiectivelor expertizei, nu au avut posibilitatea să desemneze un expert parte, să conteste concluziile acelei expertize psihiatrice, aceste drepturi fiind recunoscute în România tuturor părților dintr-un proces. Acesta este motivul pentru care în repetate rânduri instanța a subliniat că acele înscrisuri nu pot avea în prezenta cauză valoarea unor expertize psihiatrice, ci a unor înscrisuri care eventual pot fi avute în vedere la dispunerea, în prezenta cauză, a unei expertize medico-legale psihiatrice în condițiile legii penale române, efectuate de către o comisie INML formată din doi medici psihiatri și un medic legist.

Mai mult decât atât, expertul din Italia nu a avut acces decât la dosarul Curții de Apel Milano, nu și la dosarul prezentei cauze, nu a avut acces la înscrisurile (inclusiv medicale) și declarațiile martorilor redade pe larg în cuprinsul prezentei hotărâri. De asemenea, pe lângă dosarul Curții de Apel Milano, expertul l-a intervievat pe inculpat și a avut acces la documentele depuse de parte (inculpat), celelalte părți din acest proces nefiind solicitate să exprime un punct de vedere sau să depună înscrisuri medicale relevante, inclusiv obținute din prezentul dosar. În final, în expertiza din data de 23.09.2021 s-a concluzionat că ”inculpatul prezintă simptome compatibile cu leziunile cerebrale survenite în septembrie 2019” (cu toate acestea, nu se arată de către expert care sunt actele medicale din care ar fi rezultat aceste leziuni cerebrale survenite în septembrie 2019 pentru a se stabili dacă a avut în vedere fișa UPU emisă de Spitalul Universitar de Urgență Elias și restul documentației medicale de la acest spital), ”și ale căror manifestări și nu se poate spune multifactoriale, existând **un teren vulnerabil de dinaintea acestora** așadar el prezintă un **deficit cognitiv ușor** însoțit de manifestări mai degrabă psihiatrice”. Din această expertiză nu rezultă că, pentru a se pronunța în sensul unui teren vulnerabil de dinaintea evenimentului rutier, expertul a beneficiat de alte acte medicale în acest sens sau s-a bazat doar pe susținerile inculpatului cu ocazia interviului și a susținerilor familiei acestora prezentate expertului de către medicul de la clinica unde era internat, arătând în schimb că a avut în vedere și actele prezentate de parte. În acest sens, instanța face trimitere la considerentele arătate anterior în care a reținut, raportat la probele din prezentul dosar și actele normative aplicabile pe teritoriul României, că inculpatul nu a prezentat manifestări psihiatrice anterior evenimentului rutier din data de 08.09.2019, în condițiile în care a avut acces, cu doar 9 zile înainte de eveniment, la un autovehicul puternic, fără ca familia sau vreo altă cunoștință a inculpatului să intervină dacă apreciau că există indicii că acesta prezintă manifestări psihiatrice de natură să îl pună nu doar pe inculpat într-un pericol real, cât și pe ceilalți participanți la trafic.

Pe de altă parte, se observă că faptele prezentate expertului psihiatric din Italia sunt total diferite de faptele prezentate instanței învestite cu soluționarea prezentei cauze.

Astfel, se menționează în expertiza din data de 23.09.2021 faptul că ”medicul curant relatează inclusiv cereri nepotrivite condițiilor tânărului, în principal din partea mamei, care pare de a nu-și da seama de tulburările de comportament ale tânărului, de imprezibilitatea și de dificultatea de gestionare a acesteia și a făcut o cerere pentru a putea să-l ducă pe Gino Mario ”în vacanță” să viziteze orașul, în special ar fi vrut să îl ia cu ea o săptămână în Veneția”.

Cu toate acestea, în nota prezentată instanței de judecată și la care s-a făcut anterior referire, mama inculpatului susține că în 2016 l-a retras pe inculpat de la facultate pentru tentativă de suicid, dar mai ales pentru comportamentul distructiv și autodistructiv care se agrava proporțional. I s-a spus că nu se poate face nimic fără consimțământul acestuia (în sensul internării) decât dacă ”face ceva de ordin penal” pentru a se cere expertiza fără consimțământ și interna forțat prin decizie judecătorească (iată așadar că mama inculpatului confirmă faptul că știa încă din 2016 de dispozițiile legale la care instanța a făcut anterior referire privind internarea nevoluntară, dar tot în

2016 au apărut și problemele de natură penală, inculpatul fiind condamnat definitiv pentru fapta respectivă,).

Rezultă așadar neconcordanțe între faptele prezentate expertului psihiatric din Italia și actele existente la prezentul dosar, astfel că, pentru toate considerentele mai sus expuse, instanța din România nu putea constata, în baza actelor întocmite de acest expert, incapacitatea psihică a persoanei de a sta în prezentul proces.

Ar mai fi de adăugat că nu poate fi primită teza apărării în sensul că ”juriștii, neavând cunoștințele medicale specifice în materie penală, nu doar raportat la normele morale, dar și raportat la normele legale, trebuie să apelăm la expertiza specialiștilor și să ne însușim obligatoriu concluziile lor”, astfel cum s-a susținut prin concluziile scrise depuse la dosar.

Așa cum s-a arătat și anterior, competența de a statua cu privire la orice aspect de fapt sau de drept dintr-o cauză aparține doar instanței de judecată, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, în urma evaluării tuturor probelor din dosar. În condițiile alin. (1) al aceluiași text de lege, probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege (sublinierea instanței – nici măcar expertizele efectuate într-o cauză nu pot avea valoare absolută) și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Or, așa cum s-a arătat deja, pentru toate considerentele anterior expuse, instanța nu poate să își însușească concluziile expertului psihiatric din Italia.

Înscrisurile care emană de la expertul psihiatric din Italia puteau fi avute în vedere cel mult la dispunerea, în prezenta cauză, a unei expertize medico-legale psihiatrice în condițiile legii penale române, efectuate de către o comisie INML formată din doi medici psihiatri și un medic legist.

Prin încheierea din data de 16.11.2022, instanța a arătat expres că nu are nimic împotriva efectuării acestei expertize, în condițiile legale conform Codului de procedură penală român, cu participarea eventualilor experți recomandați de către Ministerul Public, inculpat, părțile civile, partea responsabilă civilmente, și doar în prezența inculpatului și cu examinarea acestuia de către o comisie din cadrul INML, la sediul acestei instituții. Cu toate acestea, la acel moment procesual, instanța a constatat că o astfel de expertiză nu este posibilă din cauza conduitei inculpatului și a familiei acestuia (reprezentantul său legal provizoriu). Chiar și prin cererile formulate, inculpatul a exclus automat o astfel de posibilitate. Or, inculpatul nu își poate alege în acest mod locul efectuării expertizei, în condițiile în care acesta este o persoană transportabilă (rezultă expres acest aspect din înregistrarea audio-video transmisă de autoritățile judiciare italiene cu ocazia încercării de audiere a inculpatului, ocazie cu care a păstrat liniștea) și, mai mult expertiza ar fi utilă tocmai pentru soluționarea unei cereri formulate de către inculpat, prin avocați, în interesul său exclusiv.

Nu se poate susține că inculpatul este netransportabil în condițiile în care a fost transportat pe teritoriul Italiei între mai multe clinici medicale și nu se poate nici invoca faptul că nu poate fi transportat în România din cauza recomandărilor medicale din Italia (depuse de inculpat la dosar) care ar fi în sensul nedeplasării acestuia. Așa cum reprezentantul legal provizoriu al inculpatului a luat decizia de a-l externa de la Spitalul Universitar de Urgență Elias, contrar recomandărilor medicale, așa poate să procedeze reprezentantul legal provizoriu și în acest caz, inculpatul putând fi transportat din Italia sub supraveghere medicală calificată și putând beneficia în România de toate îngrijirile medicale de care ar avea nevoie.

Chiar presupunând că inculpatul ar fi arestat imediat ce ar intra pe teritoriul României în baza mandatului de arestare preventivă emis în lipsa sa în prezenta cauză, inculpatul ar beneficia încă de la început de toate îngrijirile medicale necesare. Astfel, potrivit art. 50 din Legea 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, administrația fiecărui penitenciar asigură hrana în funcție de vârsta și starea de sănătate a persoanei în cauză, iar conform art. 71 din aceeași lege, inculpatul ar avea dreptul la asistență medicală, tratament și îngrijiri. Pe de altă parte, conform art. 240 din Codul de procedură penală, în cazul în care, pe baza actelor medicale, se

constată că cel arestat preventiv suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua medicală a Administrației Naționale a Penitenciarelor, administrația locului de deținere dispune efectuarea tratamentului sub pază permanentă în rețeaua medicală a Ministerului Sănătății.

În acest context, pe lângă faptul că nu se poate susține că România, prin rețeaua medicală a Ministerului Sănătății, sau prin rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, după caz, nu ar fi în măsură să ofere inculpatului îngrijirile medicale adecvate, se impune a se sublinia și faptul că, potrivit jurisprudenței CEDO, Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu garantează dreptul de a primi asistența medicală care depășește nivelul standard al îngrijirilor medicale accesibile populației generale.

Se mai impune precizarea că de la data de 06.12.2022 (data la care încheierea din data de 16.11.2022 a fost disponibilă pentru avocații inculpatului în dosarul electronic și s-a indicat că instanța poate încuviința, în raport de conduita inculpatului și a reprezentantului legal provizoriu, expertiza medico-legală psihiatrică de către INML la sediul acestei instituții), la niciunul dintre termenele de judecată ulterioare din 07.12.2022, 08.12.2022, 11.01.2023 și 13.01.2023, inculpatul nu a solicitat, prin avocați, o astfel de expertiză cu privire la care s-a apreciat, potrivit celor menționate în încheierea din data de 16.11.2022, că garantează egalitatea dintre arme, ca și componentă a dreptului la un proces echitabil.

Așadar și la termenul din data de 13.01.2023 când instanța a declarat dezbaterile închise, nu a putut fi dispusă o astfel de expertiză, nefiind solicitată de apărarea inculpatului. Or, dispunerea acesteia presupunea acordul prealabil al inculpatului și/sau a reprezentantului legal provizoriu de a asigura prezența inculpatului în fața Institutului Național de Medicină Legală "Mina Minovici" (INML), acord care nu a fost niciodată prezentat instanței.

Conform principiului de drept *impossibitium nulla est obligatio* ("nimeni nu poate fi obligat să facă imposibilul"), instanța nu ar putea dispune vreodată o expertiză medico-legală a cărei executare este imposibil de realizat întrucât inculpatul nu s-ar prezenta în fața comisiei INML din București, competentă potrivit legii române să efectueze o expertiză medico-legală psihiatrică, compusă obligatoriu din doi medici psihiatri și un medic legist.

Instanța nu poate amâna cauza la nesfârșit, așteptând ca inculpatul să se prezinte la INML pentru a se efectua o expertiză pe care chiar inculpatul o solicită (dar dorește să își aleagă locul efectuării acesteia), întrucât, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală și art. 6 din CEDO, instanța de judecată este obligată să soluționeze cauza într-un termen rezonabil. Or, instanța este sesizată din anul 2020 cu această cauză, iar de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 3 ani și 5 luni; mai mult, în cauză, raportat la ultima decizie a Curții Constituționale a României privind prescripția – Decizia nr. 358/26.05.2022, cel puțin cu privire la una dintre cele două infracțiuni deduse judecării (cea prevăzută în art. 336 din Codul penal), există riscul împlinirii termenului general de prescripție de 5 ani.

În consecință, instanța nu poate primi acele apărări ale inculpatului ce vizează încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Reținând așadar că se impune aplicarea unor pedepse principale cu închisoarea, în continuare, în baza art. 67 alin. (2) din Codul penal, va aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de omor și **pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal, pe o perioadă de 5 (cinci) ani.

În baza art. 65 alin. (1) din Codul penal, va aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de omor și **pedeapsa accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal, va aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsă principală aplicată pentru infracțiunea prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal și **pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal, pe o perioadă de 5 (cinci) ani.

În baza art. 65 alin. (1) din Codul penal, va aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsă principală aplicată pentru infracțiunea prevăzută în art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal și **pedeapsa accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal.

Astfel, în raport de natura infracțiunilor de omor și conducere pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența alcoolului și a altor substanțe interzise și în raport de modul de comitere al acesteia, este necesară (pentru infracțiunea de omor fiind și obligatorie interzicerea unor drepturi) interzicerea, cu titlu de pedeapsă accesorie și complementară, a drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal, pedeapsa complementară pe durata sa maximă

În baza art. 38 alin. (1) din Codul penal, va constata că infracțiunile deduse judecății sunt infracțiuni concurente între ele, precum și cu infracțiunea de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal în varianta simplă, împotriva persoanei vătămate Vlăsceanu Dragoș-Ionuț, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală.

În baza art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, va contopi cele două pedepse de 14 ani închisoare și 2 ani închisoare aplicate prin prezenta hotărâre cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru infracțiunea de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută în art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 205 alin. (1) din Codul penal, aplicată prin sentința penală nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală, în pedeapsa cea mai grea de 14 ani închisoare, la care se adaugă un spor de 1 an și 8 luni închisoare (o treime din totalul de 5 ani al celorlalte două pedepse), **inculpatul IORGULESCU GINO MARIO urmând să execute în final pedeapsa de 15 ani și 8 luni închisoare.**

În ceea ce privește *modalitatea de executare a pedepsei rezultante a închisorii*, în raport de criteriile anterior menționate la momentul individualizării judiciare a pedepselor și ținând cont de cuantumul pedepsei închisorii aplicate în concret, precum și de perseverența infracțională de care a dat dovadă inculpatul, săvârșind infracțiuni din trei categorii diferite, toate foarte grave (infracțiuni contra vieții, infracțiuni contra libertății persoanei, infracțiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice) instanța apreciază că scopul pedepsei va putea fi atins numai prin privarea de libertate a inculpatului.

În temeiul art. 72 alin. (1) din Codul penal, va **deduce** din pedeapsa rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare reținerea de la data de 06.09.2016 la data de 07.09.2016, precum și arestul preventiv din perioada 15.09.2016-12.10.2016, inclusiv, din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal, art. 66 alin. (1) și art. 2 alin. (3) din Codul penal, va **aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare și pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, dreptul de a

comunica și de a se apropia, la o distanță de 100 metri, de persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț – din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București - și dreptul de a se apropia de locuința sau de alte locuri în care persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț desfășoară activități sociale, pe distanța de 100 metri, drepturi prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b), i), n) și o) din Codul penal, care se calculează conform art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 45 alin. (5) rap. la art. 45 alin. (3) din Codul penal, va **aplica inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare și pedeapsa accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, dreptul de a comunica și de a se apropia, la o distanță de 100 metri, de persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț – din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București - și dreptul de a se apropia de locuința sau de alte locuri în care persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț desfășoară activități sociale, pe distanța de 100 metri, drepturi prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b), i), n) și o) din Codul penal, care se execută, conform art. 65 alin. (3) din Codul penal, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa închisorii a fost executată sau considerată ca executată.

Va constata că inculpatul a fost **arestat în lipsă în prezenta cauză**, prin încheierea din data de 15.05.2020, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 4406/3/2020*, definitivă prin respingerea contestației inculpatului de către Curtea de Apel București, până în prezent mandatul de arestare preventivă emis în baza acestei încheieri nefiind pus în executare.

Va **anula mandatul de executare a pedepsei închisorii** emis în baza sentinței penale nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală și va dispune **emiterea unui nou mandat** al pedepsei închisorii, conform prezentei hotărâri.

În baza art. 7 alin. (1) rap. la art. 4 alin. (1) lit. b) cu referire la pct. 1 din Anexa la Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare (S.N.D.G.J.), va dispune **prelevarea de probe biologice** de la inculpatul IORGULESCU GINO MARIO în vederea introducerii profilelor genetice în S.N.D.G.J.

Cu privire la **latura civilă a cauzei**, instanța reține următoarele:

În primul rând, constată că în cursul urmăririi penale, **Spitalul Universitar de Urgență Elias** s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 145.484,99 lei reprezentând cheltuielile ocazionate de spitalizarea inculpatului Iorgulescu Gino Mario.

Potrivit art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată.

Cu privire la această acțiune a furnizorului de servicii medicale, Tribunalul reține însă că nicio persoană nu a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de vătămare corporală exercitată asupra inculpatului Iorgulescu Gino Mario. Or, potrivit art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile **pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale**.

În condițiile în care nu există exercitată o asemenea acțiune penală, nici acțiunea civilă pentru recuperarea prejudiciului constând în contravaloarea serviciilor medicale acordate inculpatului nu poate fi exercitată în cadrul acestui proces penal.

Pentru aceste motive, în baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală, Tribunalul va **respinge ca nefondată acțiunea civilă** formulată de partea civilă **Spitalul Clinic de Urgență Elias**.

De asemenea, în cursul urmăririi penale, la data de 01.10.2019, Ioniță Nicoleta-Violeta, în calitate de reprezentant legal al minorei Vicol Maria-Luisa, în vârstă de 7 ani – fiica victimei Vicol Daniel Andrei, s-a constituit parte civilă, iar prin cererea din data de 01.11.2019 a solicitat despăgubiri în cuantum de 1.000.000 euro pentru prejudiciul material și moral suferit de partea civilă minoră Vicol Maria-Luisa.

La data de 17.12.2019, Vicol Ion-Iulian și Vicol Marinela – părinții victimei Vicol Daniel Andrei, precum și Mincă Patricia-Esmeralda – concubina victimei, atât în nume propriu, cât și în calitate de reprezentant legal al minorului Vicol Antonio, în vârstă de 7 luni, au arătat că se constituie parte civilă pentru daunele materiale și morale suferite în urma evenimentului rutier provocat de inculpatul Iorgulescu Gino Mario, fără a indica și cuantumul despăgubirilor solicitate.

Ulterior, în cursul camerei preliminare s-a constituit parte civilă și minorul Mincă Melek Yannis, prin reprezentant legal, Mincă Patricia-Esmeralda, în calitate de copil al concubinei victimei, de care victima Vicol Daniel Andrei se îngrijea.

În cursul camerei preliminare, au fost încheiate de către partea responsabilă civilmente CITY INSURANCE S.A. și depuse la dosarul cauzei (filele 17-22 vol. II dosar instanță), tranzacții pe latura civilă a cauzei cu părțile civile Vicol Maria Luisa (prin reprezentant legal Ioniță Nicoleta Violeta), Mincă Patricia Esmeralda, Vicol Antonio (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda) și Mincă Melek Yannis (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda), acestea renunțând la orice fel de alte pretenții.

În consecință, instanța va lua act că partea responsabilă civilmente Societatea de Asigurare – Reasigurare CITY INSURANCE S.A, societate aflată în procedura de faliment, reprezentată legal de lichidatorul judiciar CITR – FILIALA CLUJ SPRL a încheiat **tranzacții pe latura civilă** a cauzei cu părțile civile **Vicol Maria Luisa (prin reprezentant legal Ioniță Nicoleta Violeta), Mincă Patricia Esmeralda, Vicol Antonio (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda) și Mincă Melek Yannis (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda)**, acestea renunțând la orice fel de alte pretenții.

Singurele părți civile din familia victimei care s-au mai constituit parte civilă în cauză sunt părinții acesteia, VICOL MARINELA și VICOL ION IULIAN, care au solicitat, în cursul judecății, prin cerere scrisă depusă la dosar, suma de 150.000 lei cu titlu de daune materiale și suma de 250.000 Euro cu titlu de daune morale.

În ceea ce privește exercitarea acțiunii civile în cadrul procesului penal, potrivit art. 397 coroborat cu art. 25 și art. 19 din Codul de procedură penală, instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile și are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile.

Potrivit art. 1349 din Codul civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile sau inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. În completare, art. 1357 din Codul civil stabilește răspunderea pentru faptă proprie, arătând că cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, răspunzând pentru cea mai ușoară culpă. În consecință, din textul de lege rezultă că pentru a fi atrasă răspunderea civilă delictuală trebuie să existe o faptă ilicită, un prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu și vinovăția făptuitorului.

Aplicând dispozițiile legale la situația dedusă judecății, instanța reține că în speță sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în persoana inculpatului în raport de cele două părți civile.

Astfel, în ceea ce privește *fapta ilicită*, aceasta constă în fapta de omor săvârșită cu intenție indirectă, reținută pe latura penală a cauzei, în urma căreia s-a constatat decesul victimei Vicol Daniel Andrei.

Prejudiciul părților civile constă în suferința psihică produsă ca urmare a decesului victimei Vicol Daniel Andrei (pentru prejudiciul moral) și cheltuielile efectuate de către părțile civile după decesul victimei (prejudiciul material).

Vinovăția presupune o atitudine de conștiință față de faptă și de urmările ei și un act de voință, sub impulsul căruia este realizată fapta. Astfel cum a fost analizat în cele ce preced, inculpatul a săvârșit fapta cu forma de vinovăție a *intenției indirecte*.

Din analiza probatoriului administrat în cauză rezultă cu certitudine existența *legăturii de cauzalitate* dintre fapta ilicită și prejudiciul produs.

Având în vedere că s-a reținut că victima nu a avut vreo culpă în producerea faptei ilicite, instanța urmează să acorde despăgubirile în raport de contribuția exclusivă a inculpatului la această faptă.

În ceea ce privește *daunele materiale* instanța reține, că în materia răspunderii civile delictuale, răspunderea pentru fapta ilicită este integrală, trebuind a fi acoperit integral prejudiciul efectiv produs, iar spre deosebire de daunele morale, al căror quantum se stabilește de către instanță pe bază de apreciere, existența daunelor materiale și a întinderii acestora trebuie dovedite prin administrarea de probe.

Referitor la despăgubirile civile solicitate de către părinții defunctului cu titlu de despăgubiri materiale, instanța reține că din cererea scrisă a acestora din cursul cercetării judecătorești rezultă că au fost efectuate cheltuieli de înmormântare, cheltuieli cu sicriul, piatra funerară, precum și cheltuieli cu pomenile ulterioare pe care părțile civile le-au cuantificat la suma totală de 150.000 lei. Martorii audiați în cauză pe latura civilă au confirmat existența unor multiple persoane la înmormântarea victimei, peste 300 de persoane (martorul Mincă Alex Armin a indicat peste 400 persoane, martora Butuc Luminița a indicat 300-400 persoane și cheltuieli de peste 35.000-40.000 euro, iar matorul Constantin Florin indicând prezența a 400-500 persoane).

Cuantumul pretențiilor nu a fost dovedit în cauză în totalitate prin înscrieri, astfel cum prevede în mod obligatoriu art. 309 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Conform acestui text lege, *niciun act juridic nu poate fi dovedit cu martori, dacă valoarea obiectului său este mai mare de 250 lei*; pentru dovada acestor acte juridice, ca regulă, nu se primesc alte probe, cum ar fi martori sau prezumții.

Cu toate acestea, instanța constată în cauză incidența prevederilor art. 309 alin. (4) pct 4 din Codul de procedură civilă conform cărora dispozițiile art. 309 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu sunt imperative, părțile de comun acord, chiar și tacit (prin neopunerea la administrarea probei cu martori) putând să se abată de la ele.

Astfel, cu privire la latura civilă, părțile civile au adus trei martori – Mincă Alex Armin, Constantin Florin Georgian și Butuc Luminița, rude sau prieteni de familie cu părțile civile sau cu fiul acestora – victima Vicol Daniel Andrei, care au participat la masa comemorativă și care confirmă participarea unor numeroase persoane la înmormântare și parastase și pe cale de consecință numeroase cheltuieli efectuate de către acestea (martora Butuc Luminița indică peste 35.000-40.000 Euro).

În plus, având în vedere notorietatea acestor cheltuieli de către rudele victimei – în cauza de față părinții victimei, cu ocazia ceremoniilor de înmormântare, a pomenirilor ulterioare, nu se poate pune la îndoială efectuarea acestora de către părțile civile, chiar în lipsa probării lor în totalitate cu înscrieri. În astfel de situații nu se poate aștepta ca aparținătorii victimei, având în vedere durerea sufletească prin care trec, să își preconstituite probe cu privire la aceste cheltuieli, în cauză fiind deci aplicabile și dispozițiile art. 309 alin. (4) pct. 1 din Codul de procedură civilă conform cărora este admisibilă proba cu martori atunci când partea s-a aflat în imposibilitate materială sau morală de a-și întocmi un înscris pentru dovedirea actului juridic.

Prin urmare, instanța reține că toate cheltuielile efectuate de către părinții defunctului sunt firești, în conformitate cu datinile creștinești existente.

Pe cale de consecință, instanța reține în cuantumul prejudiciului material cauzat părinților victimei suma de 100.000 lei ca fiind justă (câte 50.000 lei pentru fiecare dintre părțile civile Vicol Marinela și Vicol Ion Iulian).

Cu privire la daunele morale, instanța constată că *părinții defunctului* au solicitat despăgubiri în cuantum de 125.000 euro fiecare (250.000 Euro în total).

Repararea daunelor morale este și trebuie să fie înțeleasă, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale și patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, să ofere rudelor victimei o anumită satisfacție sau ușurare, pentru suferințele îndurate.

Se poate acorda, astfel, o indemnizație cu caracter compensatoriu, tinzând la oferirea unui echivalent - o sumă de bani - care le permite să-și aline, prin anumite avantaje, rezultatul dezagreabil al faptei ilicite. De aceea, ceea ce trebuie evaluat, în realitate, este despăgubirea care vine să compenseze prejudiciul, și nu prejudiciul ca atare.

Din acest motiv, în repararea prejudiciului nepatrimonial instanța va stabili o sumă necesară nu atât pentru a repune rudele victimei într-o situație similară cu cea avută anterior, care de altfel este imposibil în cauza de față, cât de a le procura satisfacții de ordin moral susceptibile de a alina suferințele suportate.

Totodată, în stabilirea despăgubirilor acordate va trebui să se permită celor prejudiciați să beneficieze de o reparație de natură a atenua suferințele morale suferite, fără a se ajunge însă la situația îmbogățirii fără just temei, prin realizarea de venituri nejustificate.

Daunele morale constând în durerile fizice sau psihice, suferințele psihice determinate de cauzarea morții membrului familiei – fiul părților civile - vor fi acordate cu caracter compensator având în vedere vinovăția exclusivă reținută în sarcina inculpatului.

Impactul decesului a fost major asupra *părinților victimei*, și este lesne de înțeles că le este foarte greu să își continue viața fără sprijinul fiului acestora.

În speță, prejudiciul moral pe care părțile civile îl suferă este cauzat de decesul victimei Vicol Daniel Andrei ceea ce le îndreptățește la acordarea daunelor morale solicitate, dar nu în cuantumul pretins. La stabilirea cuantumului, instanța are în vedere ideea acordării unei reparații corespunzătoare, ceea ce presupune aproximarea prejudiciului și o echivalare în drepturi bănești, urmând a se acorda în parte sumele solicitate reprezentând daune morale.

Astfel, instanța apreciază ca fiind întemeiate pentru compensarea prejudiciului moral sumele de **100.000 euro pentru fiecare parte civilă** (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective) cu titlu de daune morale.

Cu privire la răspunderea contractuală și/sau legală a asiguratorului de răspundere civilă obligatorie introdus în cauză în cursul urmăririi penale în calitate de parte responsabilă civilmente (pentru situația în care se va schimba încadrarea juridică înucidere din culpă), instanța reține următoarele:

Conform art. 86 din Codul de procedură penală, partea responsabilă civilmente este definită ca fiind persoana care, potrivit legii civile, are obligația **legală sau convențională** de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces, aceste dispoziții legale consacrand, astfel, calitatea procesuală pasivă a părții responsabile civilmente pe latura civilă a procesului penal.

Prin Decizia nr. 1/2016 a Înaltei Curți de Casați și Justiție – Completul competent să soluționeze recursul în interesul legii, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 86 din Codul de procedură penală s-a stabilit că: în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, societatea de asigurare are calitate de parte responsabilă civilmente și are obligația de a repara singură prejudiciul cauzat prin infracțiune, **în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea**

obligatorie de răspundere civilă. S-a arătat astfel că răspunderea de care este ținut asiguratorul R.C.A. este una limitată de contractul de asigurare și de lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul - pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării vehiculului asigurat, **asiguratorul RCA acordă despăgubiri până la limita de răspundere prevăzută în contractul RCA pentru prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat.**

Ca atare, atunci când accidentul rutier a fost cauzat de către o persoană, cu intenție indirectă, așa cum s-a reținut prin prezenta hotărâre, asiguratorul de răspundere civilă auto nu poate acorda despăgubiri și ca atare nu poate fi obligat direct la plata acestora, așa cum s-a solicitat de către procurorul de ședință.

Este adevărat, conform art. 25 din același act normativ, asiguratorul RCA are **dreptul de a recupera sumele plătite drept despăgubire** de la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, în următoarele situații:

- a) accidentul a fost produs cu intenție;
- b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;
- c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;
- d) persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului a condus vehiculul fără consimțământul contractantului;
- e) asiguratul a refuzat în mod nejustificat îndeplinirea obligațiilor sale împiedicând în acest fel asiguratorul RCA să desfășoare propria investigație conform prevederilor art. 21 alin. (3), iar asiguratorul este în măsură să probeze că acest fapt a condus la plata nejustificată a despăgubirii.

Însă acest text de lege nu se poate interpreta în sensul că mai întâi asiguratorul plătește despăgubirile pentru prejudiciile cauzate din accidente rutiere produse cu intenție, iar apoi asiguratorul se îndreaptă împotriva persoanei vinovate pentru recuperarea acestei sume.

Interpretarea nu poate fi decât una sistematică, textul art. 25 urmând a fi privit prin prisma art. 11 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 132/2017, în sensul că nu se acordă despăgubiri decât pentru accidente cauzate din culpă, nu și pentru cele cauzate cu intenție. Dacă totuși au fost achitate înainte de a se stabili definitiv forma de vinovăție prin hotărâre judecătorească, asiguratorul (care în acest caz a și menționat în tranzacțiile încheiate și depuse la dosar că la acel moment se are în vedere culpa la producerea evenimentului) este îndreptățit să recupereze sumele de la persoana vinovată de producerea accidentului rutier în măsura în care a acordat sume de bani terților prejudiciați, opinând inițial că forma de vinovăție este culpa (cum este cazul părților civile care au primit sume de bani de la asigurator în prezenta cauză, prin tranzacțiile încheiate, asiguratorul având posibilitatea astfel să recupereze de la inculpat sumele plătite prin tranzacțiile încheiate).

În consecință, inculpatul va fi obligat în mod direct la plata sumelor de bani cu titlu de despăgubiri civile, nu și asiguratorul de răspundere civilă introdus în cauză în calitate de parte responsabilă civilmente pentru ipoteza în care se va dispune schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de omor în infracțiunea de ucidere din culpă, ceea ce nu a fost cazul, după cum s-a arătat.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu aplicarea art. 19 și următoarele din Codul de procedură penală rap. la rap. la art. 1357 din Codul civil, instanța va admite în parte acțiunile civile formulate de părțile civile VICOL MARINELA și VICOL ION IULIAN.

Va obliga inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către partea civilă VICOL MARINELA a sumei de 50.000 lei cu titlu de daune materiale și a sumei de 100.000 Euro (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective) cu titlu de daune morale.

Va obliga inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către partea civilă VICOL ION IULIAN a sumei de 50.000 lei cu titlu de daune materiale și a sumei de 100.000 Euro (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective) cu titlu de daune morale.

Instanța mai reține că cele două autovehicule avariate, implicate în incident, se află depozitate la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București – Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, de pe str. Șoseaua de Centură nr. 24, Măgurele, jud. Ilfov, la dispoziția instanței de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 162 alin. (3) din Codul de procedură penală, mijloacele materiale de probă [definite conform art. 197 alin. (1) din codul de procedură penală, ca fiind obiectele care conțin sau poartă o urmă a faptei săvârșite, precum și orice alte obiecte care pot servi la aflarea adevărului, categorie în care intră și corpurile delictive - mijloacele materiale de probă care au fost folosite sau au fost destinate să servească la săvârșirea unei infracțiuni] se păstrează de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată la care se găsește dosarul, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Ca atare, la soluționarea definitivă a cauzei, aceste mijloace materiale de probă, fie se restituie (dacă nu se dispune confiscarea acestora), fie se confiscă.

În ceea ce privește autovehiculul folosit de victimă, având în vedere că în sarcina acesteia nu a fost reținută vreo culpă, se impune a se dispune restituirea către proprietarul de drept, tatăl victimei, partea civilă Vicol Ion Iulian pe numele căruia figurează acest vehicul.

Astfel, în baza art. 404 alin. (4) lit. f) raportat la art. 162 alin. (3) din Codul de procedură penală, va dispune **restituirea către partea civilă Vicol Ion Iulian, la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri**, a autovehiculului marca Audi cu nr. de înmatriculare _____, depozitat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București – Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, de pe str. Șoseaua de Centură nr. 24, Măgurele, jud. Ilfov.

În ceea ce privește autovehiculul folosit de inculpat, instanța reține că acesta a fost folosit la săvârșirea infracțiunii, pentru toate considerentele arătate anterior pe latura penală a cauzei, astfel că se pune problema confiscării acestui vehicul, în raport de dispozițiile art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Astfel, conform art. 112 alin. (1) lit. b) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor.

Conform actelor de la dosar, autovehiculul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare _____ aparține societății de leasing, UNICREDIT LEASING CORPORATION IFN SA (aspect care rezultă din polița de asigurare RCA și polița de asigurarea facultativă, filele 94 și 96-100 vol. 1 d.u.p.). Este adevărat, atât pe autorizația de circulație provizorie nr. 09122964 emisă la data de 30.08.2019 (fila 90 vol. 1 d.u.p.), cât și în procesul verbal de cercetare la fața locului întocmit de organele de poliție (fila 4 vol. 1 d.u.p.) s-a menționat că deținător este FORZA ROSSA HOLDING LIMITED NICOSIA SUCURSALA BUCUREȘTI, în realitate acesta fiind vânzătorul autovehiculului și pe numele căruia este emisă în mod normal autorizația de circulație provizorie (accidentul având loc la scurt timp de la emiterea acesteia, respectiv după circa 9 zile de la emitere).

Or, așa cum rezultă din cele două polițe de asigurare menționate anterior, societatea de leasing este proprietarul, inculpatul Iorgulescu Gino Mario conducând acest autovehicul în calitate

de reprezentant – administrator – al utilizatorului din contractul de leasing – RESTAURANTE TRATTORIA IL CALCIO S.R.L.

Conform art. 7 alin. (1) din O.G. nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul încetării contractului de leasing din culpa utilizatorului sau prin dispariția totală a bunului prin furt, daună totală, distrugere totală, definită potrivit legii, survenită înainte de împlinirea unui an de la intrarea în vigoare a contractului, acesta nu își schimbă natura, iar bunul ce face obiectul contractului de leasing este tratat fiscal și contabil ca bun, obiect al unui contract de leasing.

Este adevărat, nu s-a făcut dovada încetării contractului de leasing sau declararea acestui autovehicul ca fiind daună totală, însă nu s-au depus la dosar nici înscrisuri din care să rezulte trecerea în proprietatea inculpatului a epavei autovehiculului (contractul de leasing nefiind finalizat, urmând să expire la finalul lunii iulie 2023), aceasta fiind în custodia organelor judiciare încă de la data incidentului. De asemenea, nu s-au depus la dosar înscrisuri (deși asiguratorul CASCO este parte în dosar, respectiv CITY INSURANCE SA) privind despăgubirea de către asigurator a proprietarului de drept și trecerea epavei în proprietatea asiguratorului.

În consecință, instanța nu poate dispune confiscarea de la inculpat a autovehiculului, acesta neaparținând inculpatului, ci societății de leasing (conform art. 1 din O.G. nr. 51/1997 republicată), urmând a fi restituit acesteia întrucât nu s-a făcut dovada că societatea de leasing cunoștea scopul infracțional al folosirii vehiculului.

Așadar, în baza art. 404 alin. (4) lit. f) raportat la art. 162 alin. (3) din Codul de procedură penală, va dispune **restituirea către UNICREDIT LEASING CORPORATION IFN SA, la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri**, a autovehiculului marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare _____, depozitat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București – Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, de pe str. Șoseaua de Centură nr. 24, Măgurele, jud. Ilfov.

Cu toate acestea, instanța reține că potrivit art. 112 alin. (3) din Codul penal, în cazul prevăzut în alin. (1) lit. b), dacă bunurile nu pot fi confiscate, întrucât nu aparțin infractorului, iar persoana căreia îi aparțin nu a cunoscut scopul folosirii lor, **se va confisca echivalentul în bani al acestora**, cu aplicarea dispozițiilor alin. (2).

Potrivit alin. (2) al aceluiași text de lege, în cazul prevăzut în alin. (1) lit. b), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ținând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce și de contribuția bunului la aceasta.

Deși fapta de omor este una gravă, totuși se va ține cont de urmarea produsă, dar mai ales de contribuția bunului la aceasta, astfel că instanța apreciază ca fiind suficientă confiscarea de la inculpat a sumei de 15.000 Euro (față de valoarea totală a vehiculului de 291.000 Euro).

Nu trebuie omis faptul că dacă bunul aparținea inculpatului, fiind vorba de un vehicul avariat în proporții considerabile în partea din față unde se află și motorul autovehiculului, după confiscarea acestuia, organele abilitate ar fi procedat la valorificarea acestuia ca fiind o epavă. Or, o epavă a unui autovehicul se evaluează de regulă între 0,1 și 25% din valoarea autovehiculului la data producerii incidentului (în acest caz valoarea de achiziție, de 291.000 Euro, incidentul fiind produs la scurt timp după achiziție). Astfel, suma de 15.000 Euro pe care instanța o apreciază suficientă pentru confiscare ar reprezenta circa 0,5% din valoarea vehiculului respectiv.

Pentru aceste considerente, în baza art. 404 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală raportat la art. 112 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) din Codul penal, va **confisca în parte de la inculpatul IORGULESCU GINO MARIO echivalentul în bani a bunului folosit la săvârșirea infracțiunii** (autovehiculul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare _____), respectiv va confisca suma de **15.000 Euro** (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective).

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) și art. 250 indice 2 raportat la art. 250 și art. 250 indice 1 din Codul de procedură penală, în vederea reparării pagubei, în vederea recuperării cheltuielilor de judecată și în vederea garantării executării măsurii de siguranță a confiscării speciale, va **menține măsurile asiguratorii** instituite față de inculpatul IORGULESCU GINO MARIO prin Ordonanța nr. 3588/P/2019 din data de 30.06.2020 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, însă numai până la concurența sumei totale de 113.000 lei (reprezentând: câte 50.000 lei daune materiale pentru fiecare din părinții victimei și 13.000 lei cheltuieli judiciare) și 215.000 Euro (reprezentând: câte 100.000 Euro daune morale pentru fiecare din părinții victimei și 15.000 Euro suma confiscată).

În baza art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, va obliga pe inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către stat a sumei de 13.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat (10.000 lei din faza de urmărire penală și 3.000 lei din faza de cameră preliminară și de judecată).

În baza art. 275 alin. (6) rap. la art. 272 alin. (2) din Codul de procedură penală, onorariile avocaților din oficiu desemnați în faza de judecată pentru inculpatul Iorgulescu Gino Mario (onorariu în cuantum de 868 lei) și pentru partea civilă minoră Vicol Maria Luisa (onorariu în cuantum de 470 lei) rămân în sarcina statului și se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art. 188 alin. (1) din Codul penal, condamnă pe inculpatul **IORGULESCU GINO MARIO**

, la pedeapsa de **14 (paisprezece) ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de **"omor"**.

În baza art. 67 alin. (2) din Codul penal aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă această pedeapsă principală și **pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal, pe o perioada de 5 (cinci) ani.

În baza art. 65 alin. (1) din Codul penal, aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă această pedeapsă principală și **pedeapsa accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal.

În baza art. art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, condamnă pe același inculpat - inculpatul **IORGULESCU GINO MARIO**, la pedeapsa de **2 (doi) ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de **"conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe"**.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă această pedeapsă principală și **pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal, pe o perioada de 5 (cinci) ani.

În baza art. 65 alin. (1) din Codul penal, aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă această pedeapsă principală și **pedeapsa accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercitiul

autorității de stat și dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b) și i) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. (1) din Codul penal, constată că infracțiunile deduse judecării sunt infracțiuni concurente între ele, precum și cu infracțiunea de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal în varianta simplă, împotriva persoanei vătămate Vlăsceanu Dragoș-Ionuț, pentru care inculpatul a fost condamnat prin sentința penală nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală.

În baza art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, contopește cele două pedepse de 14 ani închisoare și 2 ani închisoare aplicate prin prezenta hotărâre cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru infracțiunea de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută în art. 48 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 205 alin. (1) din Codul penal, aplicată prin sentința penală nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală, în pedeapsa cea mai grea de 14 ani închisoare, la care se adaugă un spor de 1 an și 8 luni închisoare (o treime din totalul de 5 ani al celorlalte două pedepse), **inculpatul IORGULESCU GINO MARIO urmând să execute în final pedeapsa de 15 ani și 8 luni închisoare.**

În temeiul art. 72 alin. (1) din Codul penal, **deduce** din pedeapsa rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare reținerea de la data de 06.09.2016 la data de 07.09.2016, precum și arestul preventiv din perioada 15.09.2016-12.10.2016, inclusiv, din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

În baza art. 45 alin. (3) lit. a) din Codul penal, art. 66 alin. (1) și art. 2 alin. (3) din Codul penal, **aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare și pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, dreptul de a comunica și de a se apropia, la o distanță de 100 metri, de persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț – din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București - și dreptul de a se apropia de locuința sau de alte locuri în care persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț desfășoară activități sociale, pe distanța de 100 metri, drepturi prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b), i), n) și o) din Codul penal, care se calculează conform art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal, după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 45 alin. (5) rap. la art. 45 alin. (3) din Codul penal, **aplică inculpatului IORGULESCU GINO MARIO pe lângă pedeapsa principală rezultantă de 15 ani și 8 luni închisoare și pedeapsă accesorie** a interzicerii drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice, dreptul de a comunica și de a se apropia, la o distanță de 100 metri, de persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț – din dosarul nr. 33036/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București - și dreptul de a se apropia de locuința sau de alte locuri în care persoana vătămată Vlăsceanu Dragoș-Ionuț desfășoară activități sociale, pe distanța de 100 metri, drepturi prevăzute în art. 66 alin. (1) lit. a), b), i), n) și o) din Codul penal, care se execută, conform art. 65 alin. (3) din Codul penal, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa închisorii a fost executată sau considerată ca executată.

Constată că inculpatul a fost **arestat în lipsă în prezenta cauză**, prin încheierea din data de 15.05.2020, pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 4406/3/2020*, definitivă prin respingerea contestației inculpatului de către Curtea de Apel București, până în prezent mandatul de arestare preventivă emis în baza acestei încheieri nefiind pus în executare.

Anulează mandatul de executare a pedepsei închisorii emis în baza sentinței penale nr. 944/20.12.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București în dosarul nr. 33036/301/2016, modificată și definitivă prin decizia penală nr. 504/09.04.2021 a Curții de Apel București – Secția I penală și dispune **emiterea unui nou mandat** al pedepsei închisorii, conform prezentei hotărâri.

În baza art. 7 alin. (1) rap. la art. 4 alin. (1) lit. b) cu referire la pct. 1 din Anexa la Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare (S.N.D.G.J.), dispune **prelevarea de probe biologice** de la inculpatul IORGULESCU GINO MARIO în vederea introducerii profilelor genetice în S.N.D.G.J.

În baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală, **respinge ca nefondată acțiunea civilă** formulată de partea civilă **Spitalul Clinic de Urgență Elias**.

Ia act că partea responsabilă civilmente Societatea de Asigurare – Reasigurare CITY INSURANCE S.A, societate aflată în procedura de faliment, reprezentată legal de lichidatorul judiciar CITR – FILIALA CLUJ SPRL a încheiat **tranzacții pe latura civilă** a cauzei cu părțile civile Vicol Maria Luisa (prin reprezentant legal Ioniță Nicoleta Violeta), Mincă Patricia Esmeralda, Vicol Antonio (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda) și Mincă Melek Yannis (prin reprezentant legal Mincă Patricia Esmeralda), acestea renunțând la orice fel de alte pretenții.

În baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu aplicarea art. 19 și următoarele din Codul de procedură penală rap. la rap. la art. 1357 din Codul civil, admite în parte acțiunile civile formulate de părțile civile VICOL MARINELA și VICOL ION IULIAN.

Obligă inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către partea civilă VICOL MARINELA a sumei de 50.000 lei cu titlu de daune materiale și a sumei de 100.000 Euro (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective) cu titlu de daune morale.

Obligă inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către partea civilă VICOL ION IULIAN a sumei de 50.000 lei cu titlu de daune materiale și a sumei de 100.000 Euro (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective) cu titlu de daune morale.

În baza art. 404 alin. (4) lit. f) raportat la art. 162 alin. (3) din Codul de procedură penală, dispune **restituirea către partea civilă Vicol Ion Iulian, la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri**, a autovehiculului marca Audi cu nr. de înmatriculare , depozitat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București – Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, de pe str. Șoseaua de Centură nr. 24, Măgurele, jud. Ilfov.

În baza art. 404 alin. (4) lit. f) raportat la art. 162 alin. (3) din Codul de procedură penală, dispune **restituirea către UNICREDIT LEASING CORPORATION IFN SA** (cu sediul în București, str. Ghețarilor nr. 23-25, sector 1), **la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri**, a autovehiculului marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare , depozitat la sediul Direcției Generale de Jandarmi a Municipiului București – Fort 4, în hangarul „Zona 29-32”, de pe str. Șoseaua de Centură nr. 24, Măgurele, jud. Ilfov.

În baza art. 404 alin. (4) lit. d) din Codul de procedură penală raportat la art. 112 alin. (1) lit. b), alin. (2) și alin. (3) din Codul penal, **confiscă în parte de la inculpatul IORGULESCU GINO MARIO echivalentul în bani a bunului folosit la săvârșirea infracțiunii** (autovehiculul marca Aston Martin model DBS cu nr. de înmatriculare), respectiv confiscă suma de **15.000 Euro** (la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data plății efective).

În baza art. 404 alin. (4) lit. c) și art. 250 indice 2 raportat la art. 250 și art. 250 indice 1 din Codul de procedură penală, în vederea reparării pagubei, în vederea recuperării cheltuielilor de judecată și în vederea garantării executării măsurii de siguranță a confiscării speciale, **menține măsurile asiguratorii** instituite față de inculpatul IORGULESCU GINO MARIO prin Ordonanța

nr. 3588/P/2019 din data de 30.06.2020 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, însă numai până la concurența sumei totale de 113.000 lei și 215.000 Euro.

În baza art. 274 alin. (1) din Codul de procedură penală, obligă pe inculpatul IORGULESCU GINO MARIO la plata către stat a sumei de 13.000 lei reprezentând **cheltuieli judiciare** avansate de stat (10.000 lei din faza de urmărire penală și 3.000 lei din faza de cameră preliminară și de judecată).

În baza art. 275 alin. (6) rap. la art. 272 alin. (2) din Codul de procedură penală, onorariile avocaților din oficiu desemnați în faza de judecată pentru inculpatul Iorgulescu Gino Mario (onorariu în cuantum de 868 lei) și pentru partea civilă minoră Vicol Maria Luisa (onorariu în cuantum de 470 lei) rămân în sarcina statului și se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a Ministerului Public, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 10.02.2023.

**Președinte,
Jud. Maria Manuela ORZAȚĂ**

**Grefier,
Valentina OANCEA**

Redactat jud. M.M. Orzață / Tehnoredactat jud. M.M. Orzață și grefier V. Oancea
2 exemplare originale/10.02.2023